

MLP_sprawozdanie_Olaf_Werner_291139

April 18, 2020

1 Wstęp

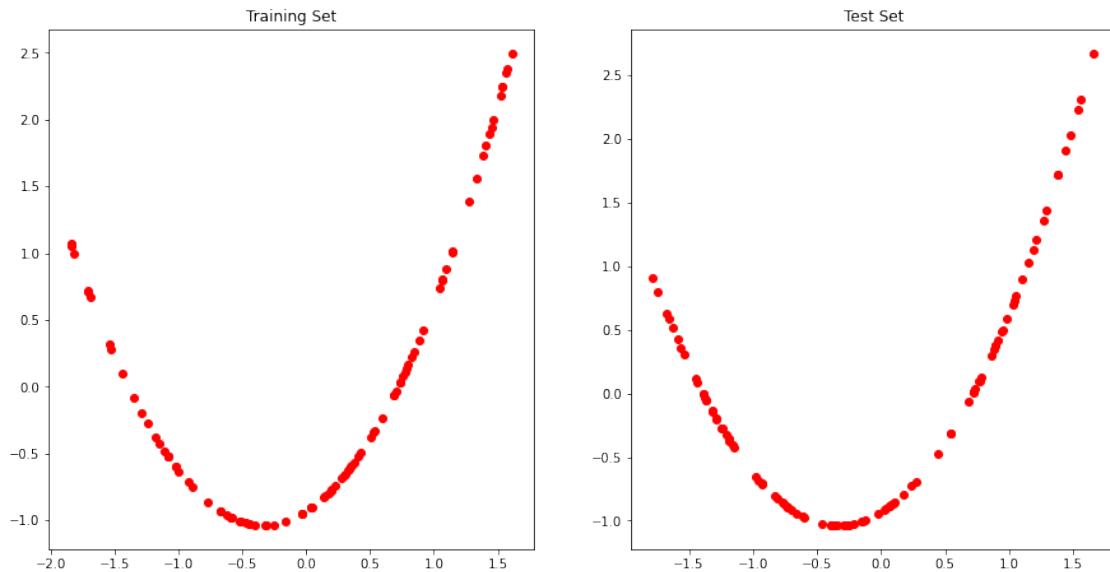
Celem tego sprawozdania jest przeprowadzenie testów mojej implementacji sieci neuronowej. Będzie parę eksperymentów. Każdy eksperiment bedzie opisany przez warunki eksperymentu, hipotezę, wyniki i wnioski. Z założenia wszystkie dane na których przeprowadzam eksperymenty są zestandardyzowane. Poza tym dla problemów klasyfikacji dane są w kodowaniu "one-hot". Podczas eksperymentów sieci będą startować z tymi samymi wagami jeśli mają tyle samo neuronów w każdej warstwie dla danego zbioru. Wagi sieci będą inicjowane losowo, jednostajnie z przedziału [-1, 1]. Dla problemów klasyfikacji używany jest softmax na ostatniej warstwie. Dla problemów klasyfikacji liczymy accuracy i cross entropy, ale trenujemy używając cross entropy. Dla problemów regresji używamy MSE.

2 Eksperyment 1 wpływ ilości warstw i neuronów na uczenie

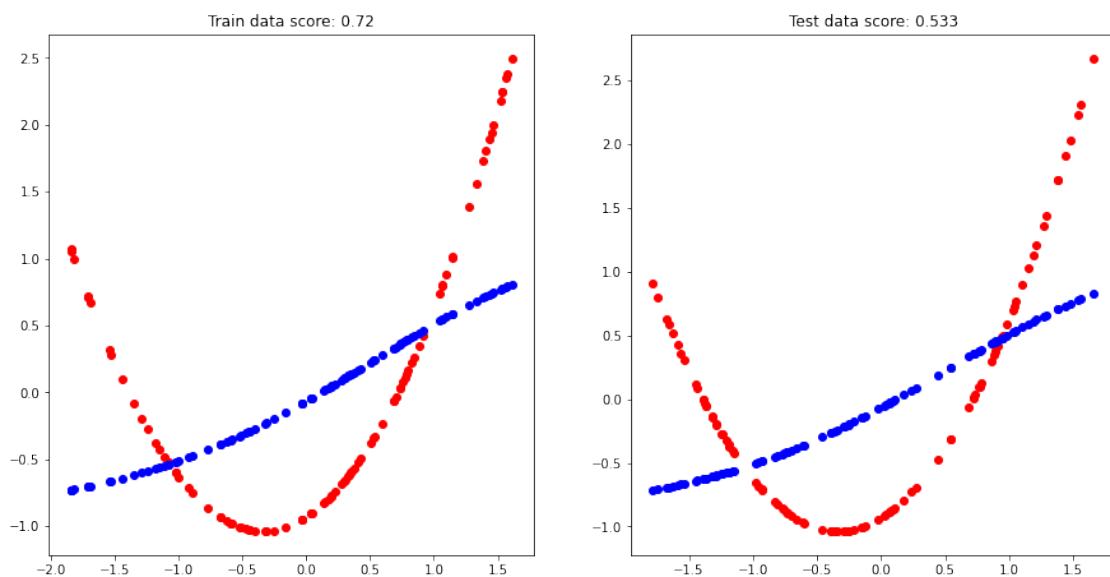
Zbadamy wpływ ilości warstw i neuronów na proces uczenia. Zastosujemy tradycyjną metodę spadku gradientu, za learning rate biorąc 0.1, a naszą funkcją aktywacji będzie sigmoid. Za stop mamy przekroczenie liczby epok równe 300 lub bezwzględna zmianę błędu mniejszą niż 10^{**-6} . Nie używamy batchy. Takie warunki będziemy nazywać "podstawowymi". Będziemy testować następujące architektury: [5],[5,5],[10],[3,4,3],[6,6,6],[3,3,3,3]. Będziemy przeprowadzać testy na zbiorach: xor3, rings5-regular, square-simple i multimodal-small

3 Hipoteza: im więcej połączeń między neuronami tym lepiej, zaś sama liczba neuronów nie jest już tak znacząca

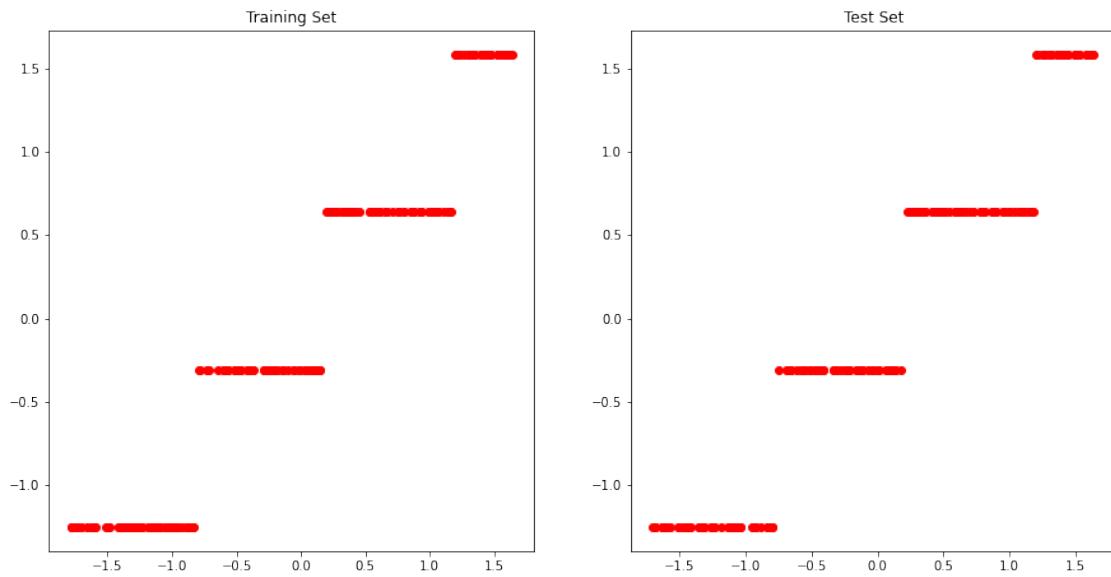
3.1 square-simple

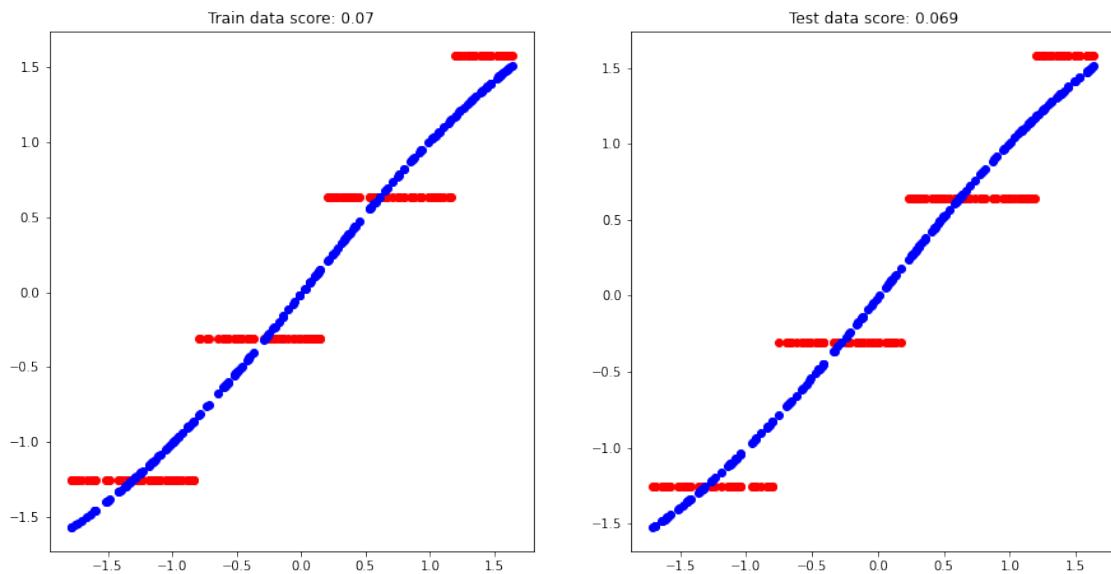
3.2 Najlepszy model

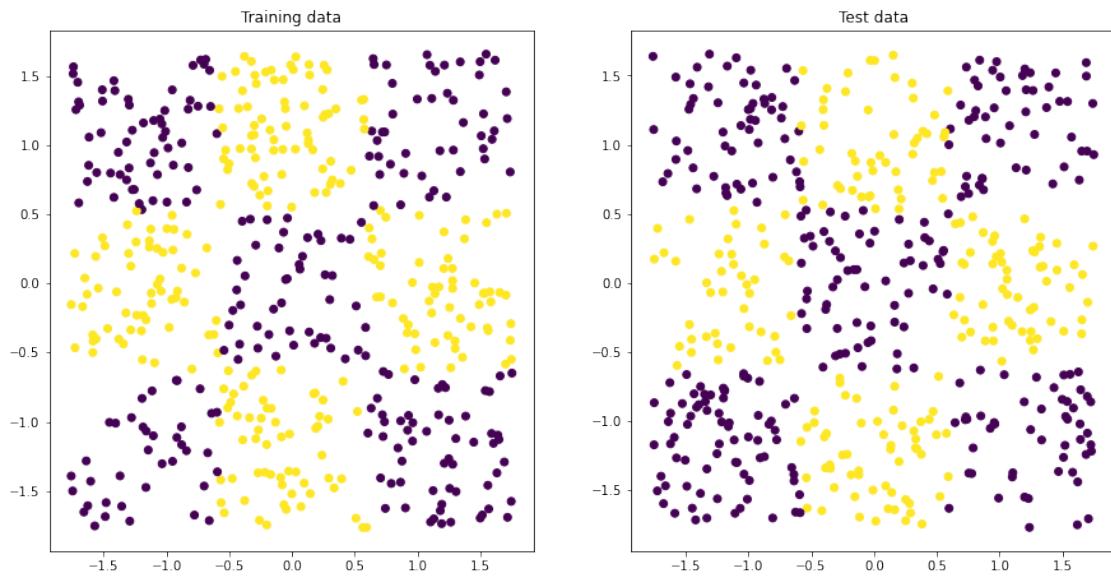
3.3 multimodal-small

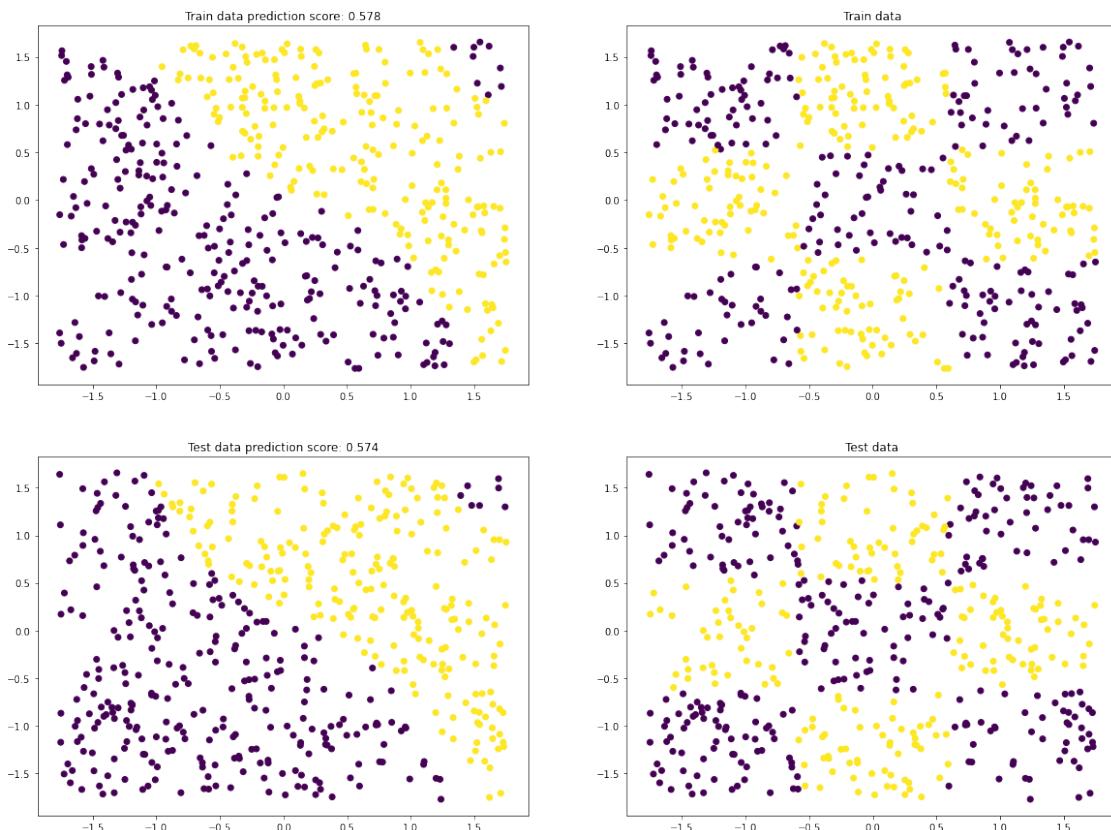
3.4 Najlepszy model

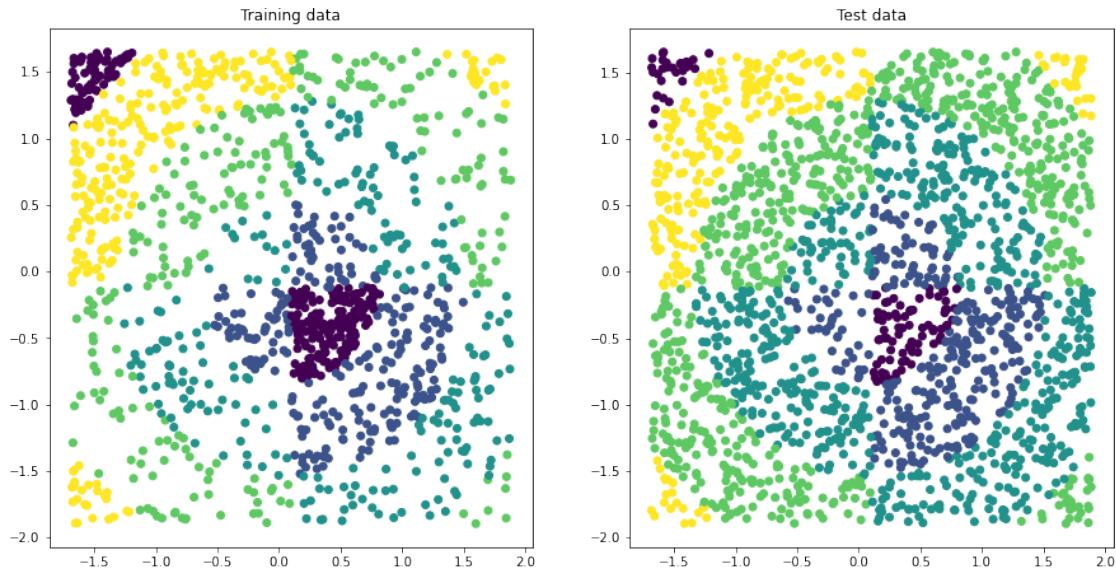
3.5 xor3

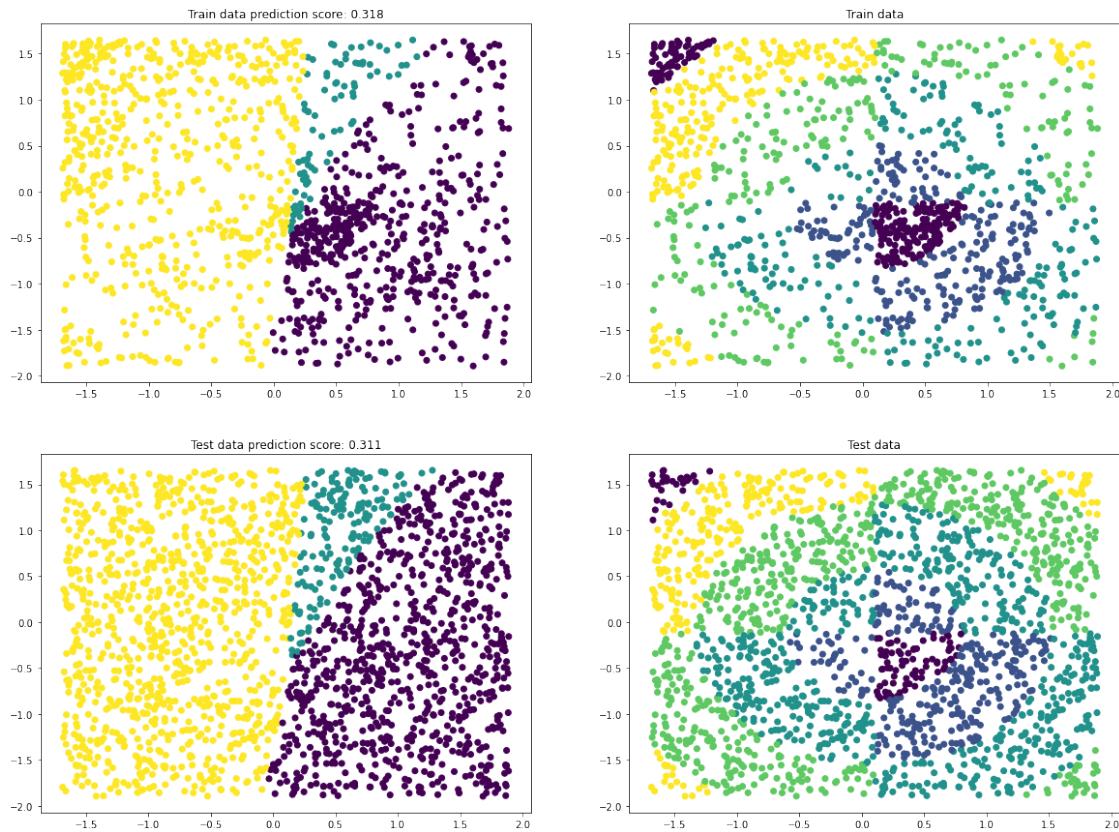
3.6 Najlepszy model

3.7 rings5-regular

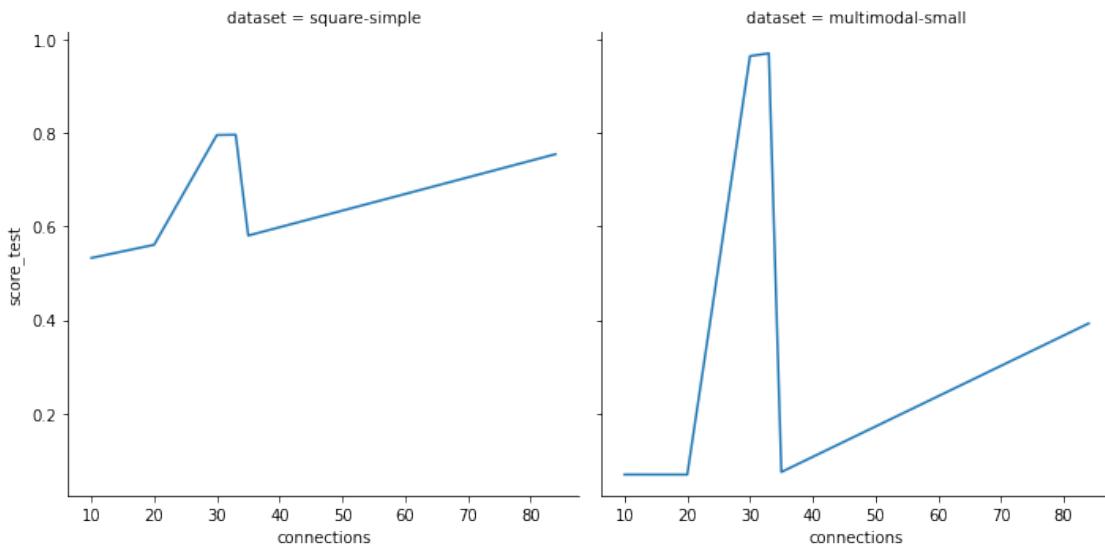

3.8 Najlepszy model

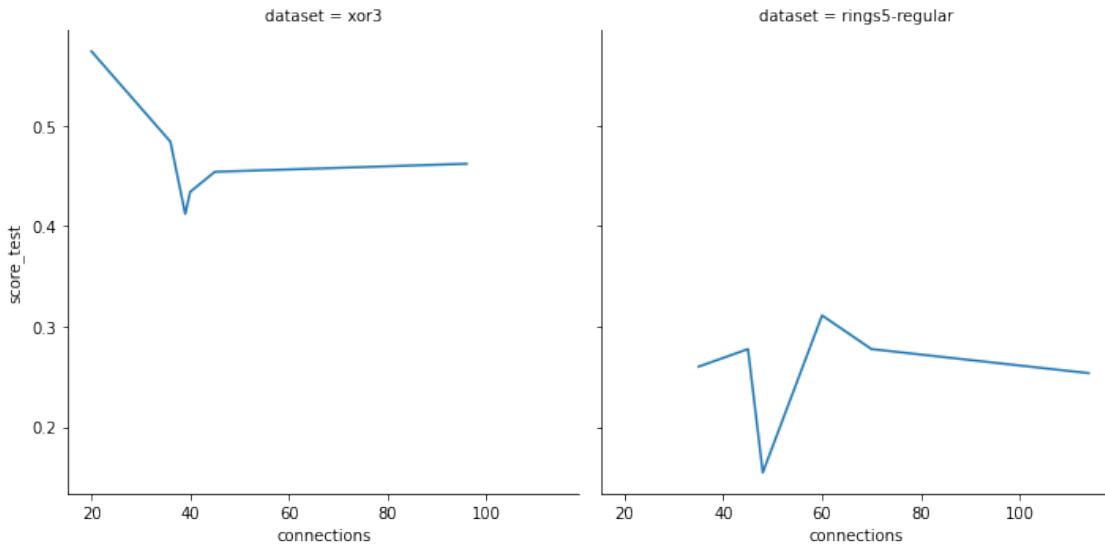

3.9 Wykres wyniku od liczby wag

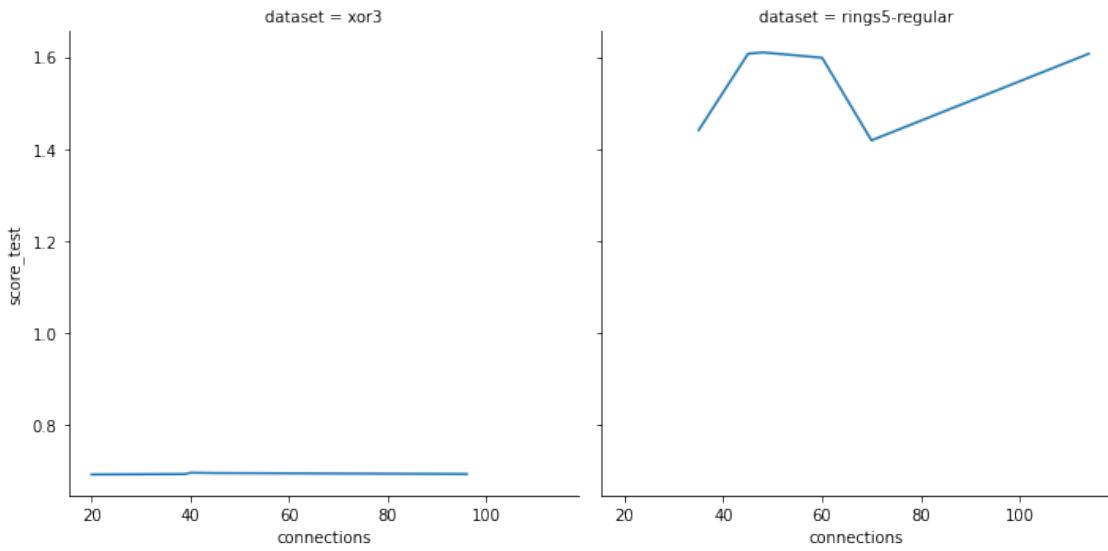
3.9.1 MSE

3.9.2 Accuracy

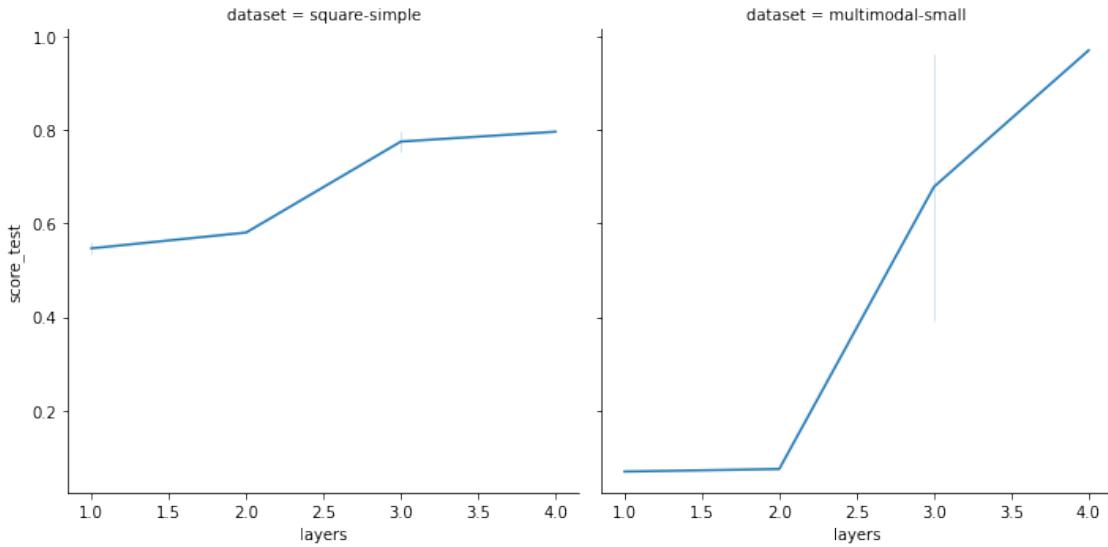
3.9.3 Entropy

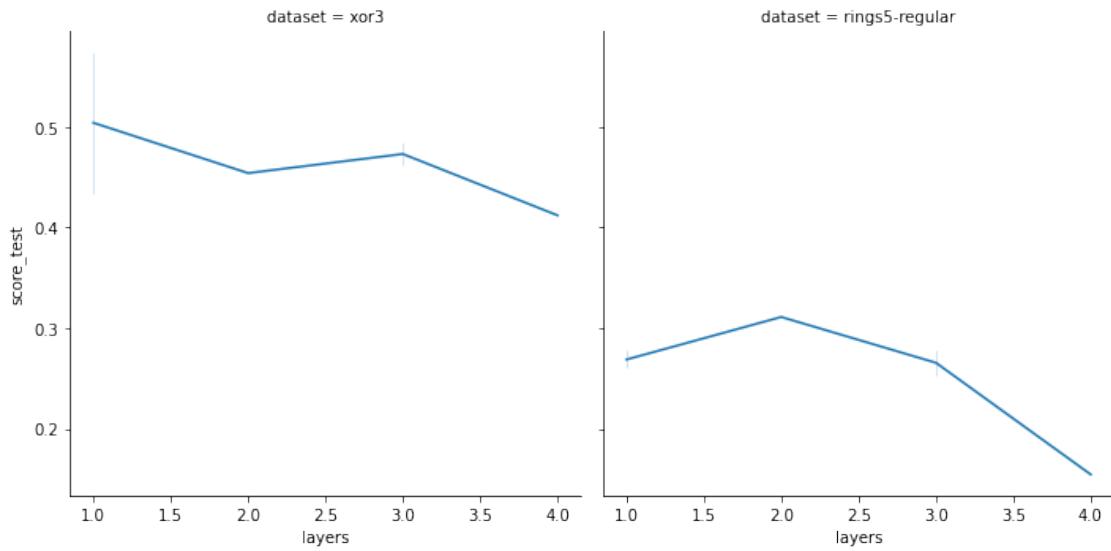
Ogólnie to mamy obserwację odstającą jest to architektura [3,3,3,3] najwyraźniej architektura która jest dłuża, ale wąska jest złą architekturą. Po za tym to ilość wag nie ma wpływu tu oczywistego wpływu

3.10 Wykres wyniku od liczby warstw

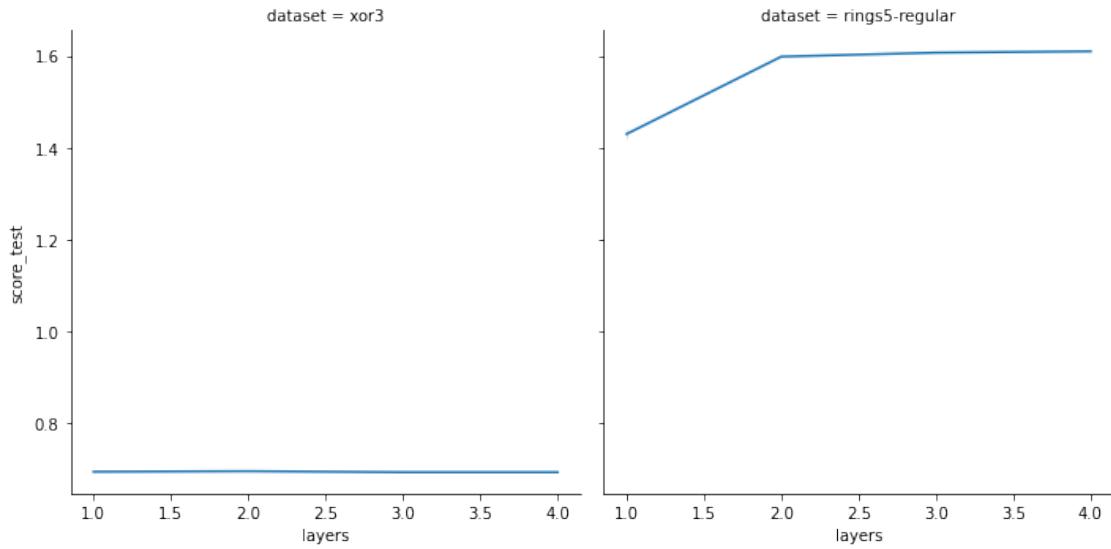
3.10.1 MSE

3.10.2 Accuracy

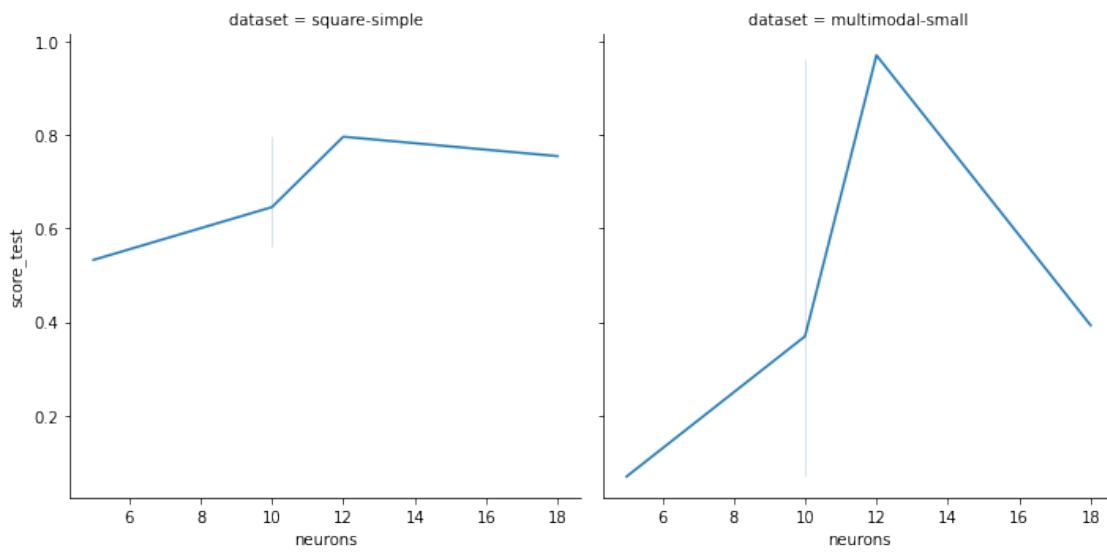
3.10.3 Entropy

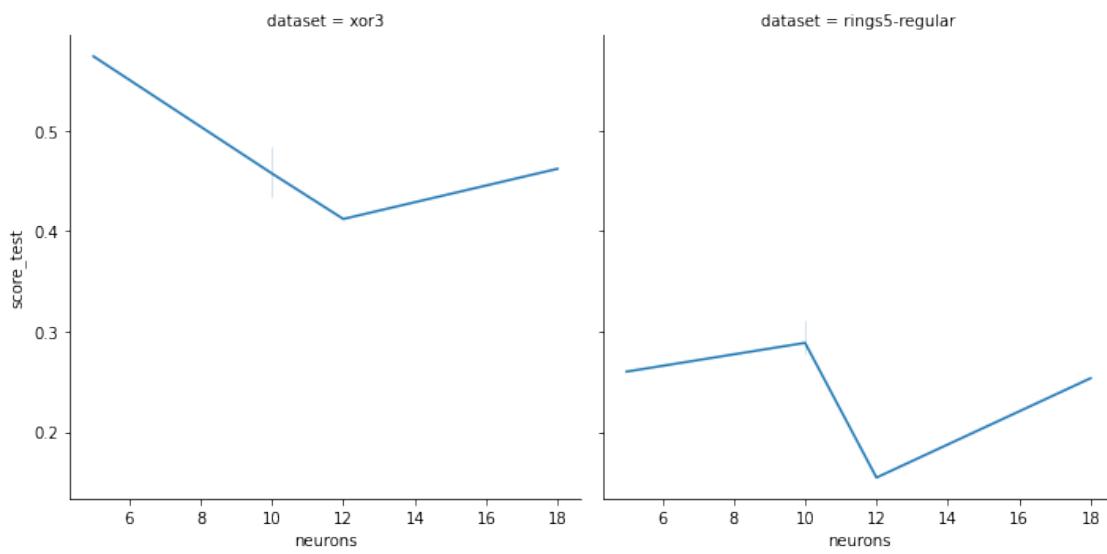
Ponownie architektura [3,3,3,3] jest złą architekturą. Po za tym to ilość warstw wydaje się mieć ujemny wpływ tzn im więcej warstw tym gorzej

3.11 Wykres wyniku od liczby neuronów

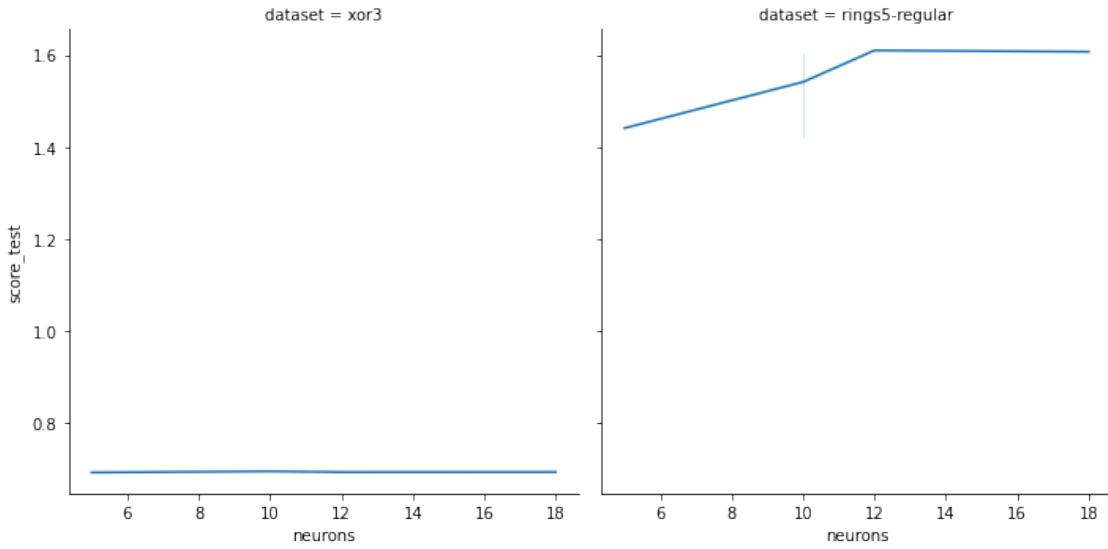
3.11.1 MSE

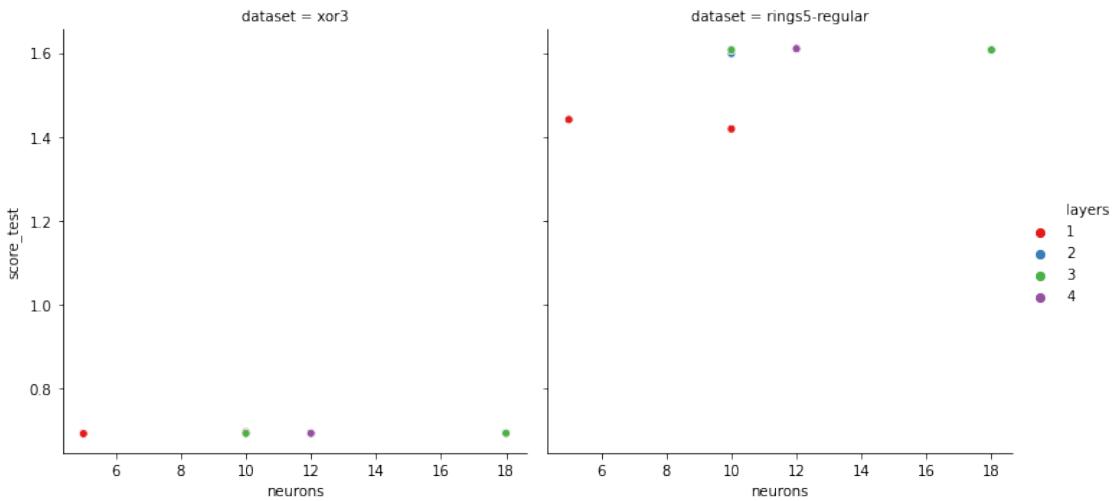
3.11.2 Accuracy

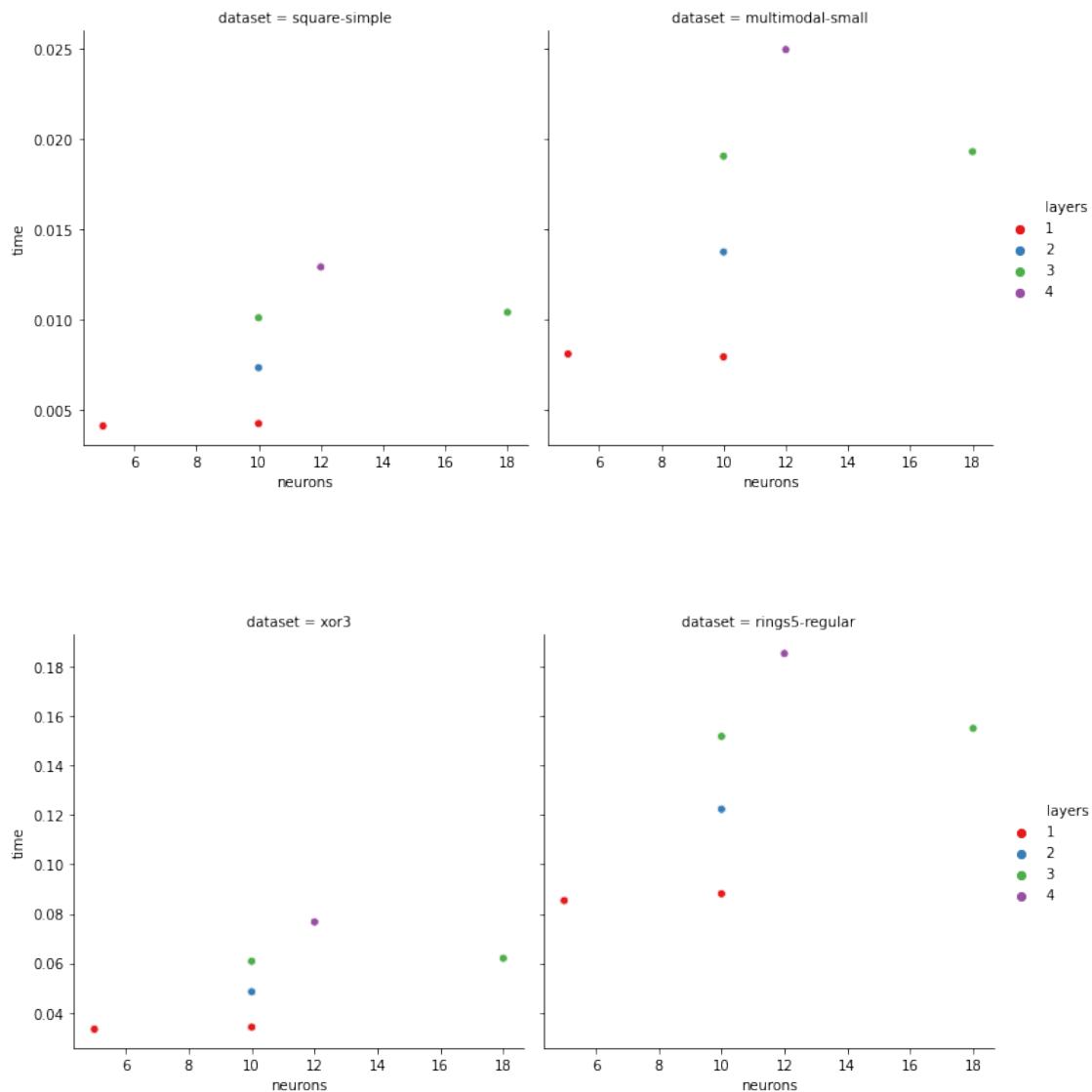
3.11.3 Entropy

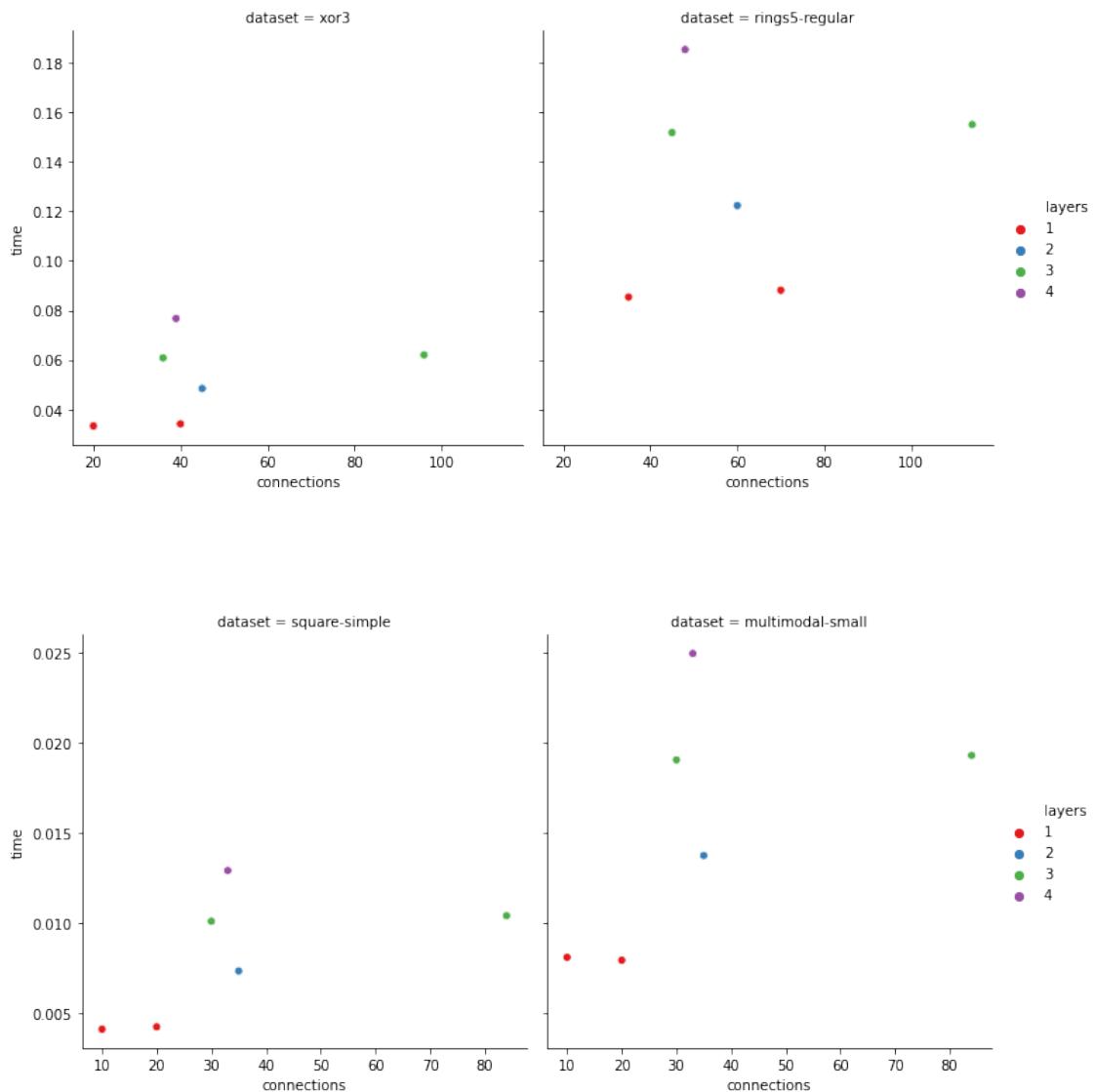
Ponownie [3,3,3,3] jest słaba, ale co ciekawe [10] daje lepsze wyniki niż [5,5] oraz [3,4,3]. Możliwe że szerokość sieci jest ważna.

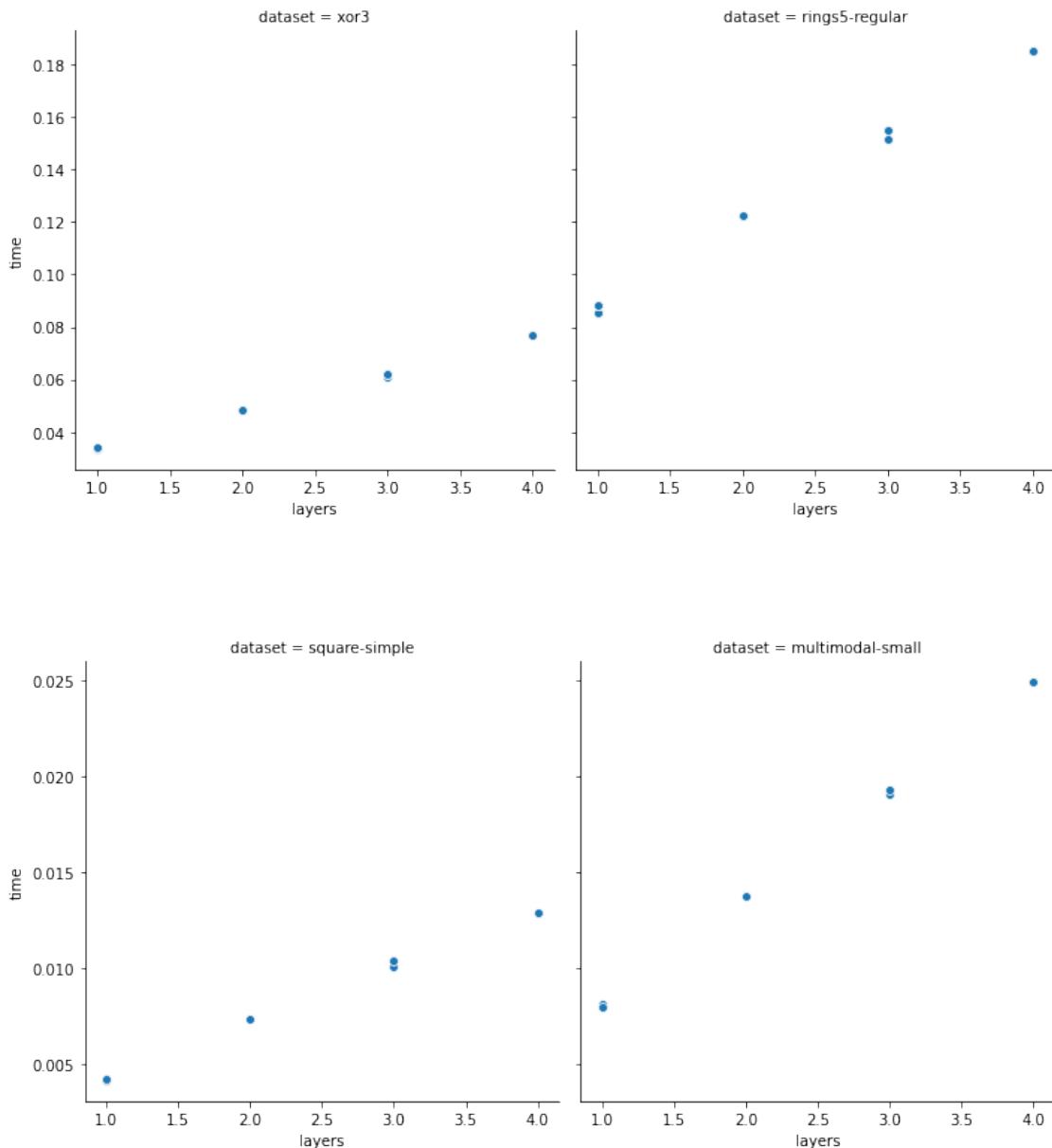
3.12 Wykres czasu od liczby neuronów i warstw

3.13 Wykres czasu od liczby wag i warstw

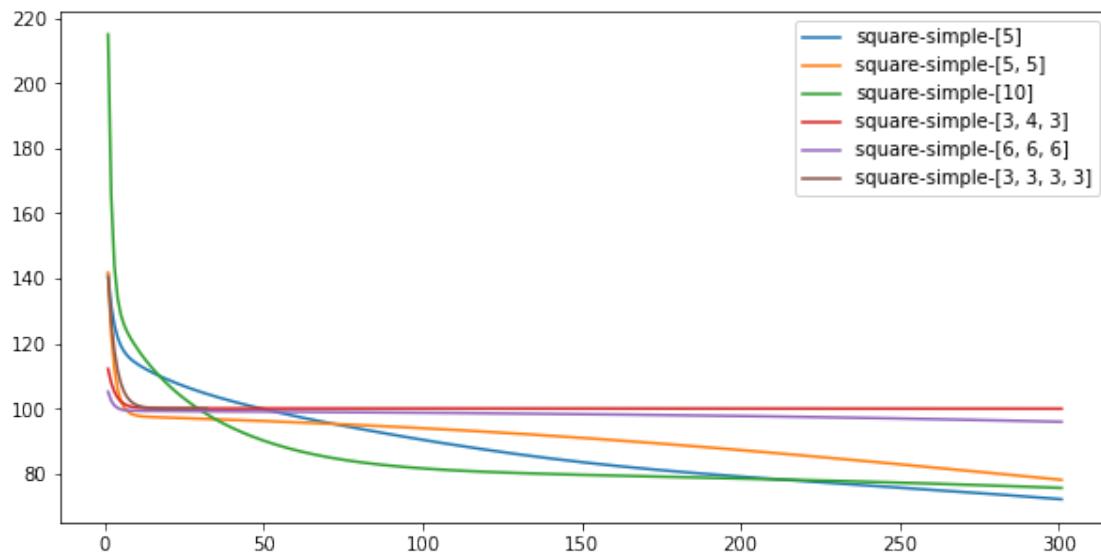

3.14 Wykres czasu od liczby warstw

Wniosek jest taki że im więcej warstw tym dłuższy średni czas na epoke, liczba neuronów w warstwie nie jest tak kluczowa.

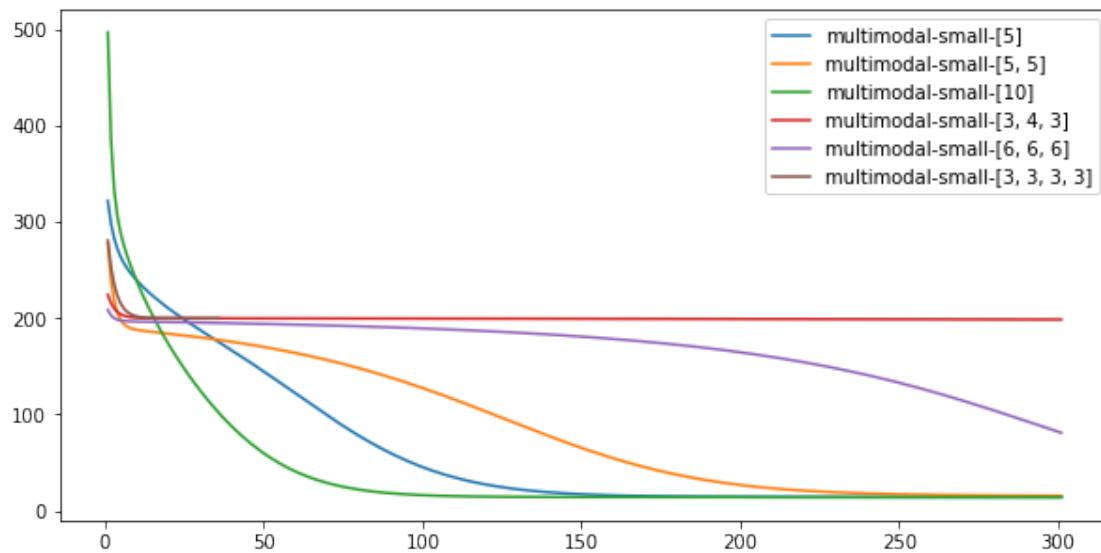
3.15 Wykres błędów square-simple

Widzimy dominację szerokich sieci nad wąskimi

3.16 Wykres błędów multimodal-small

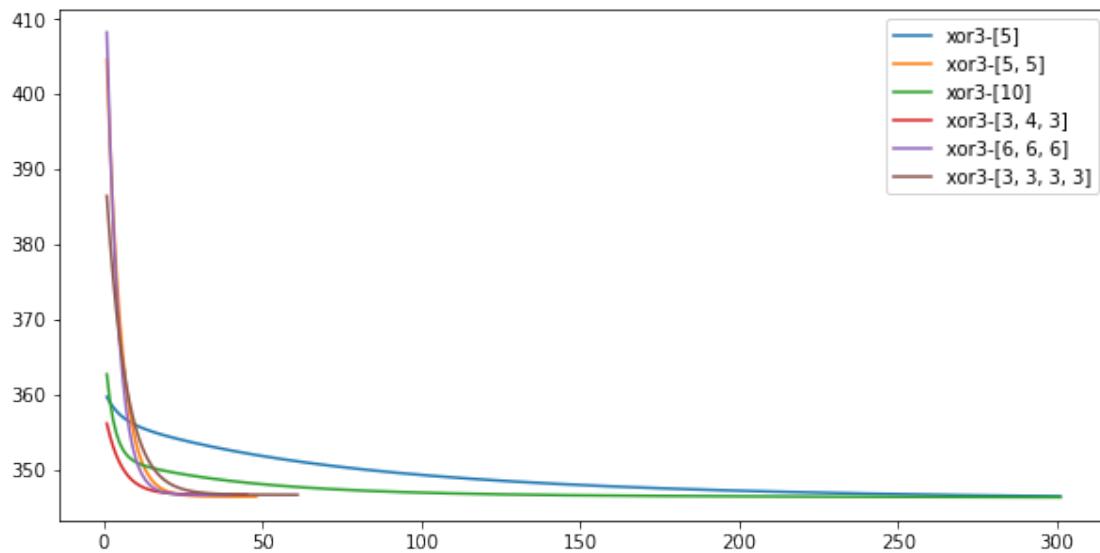
[1067]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb6fa7cf8>

Tutaj można nie dojrzeć, ale [3,3,3,3] zakończyła uczenie przedwcześnie, zaś [10] jest najlepsza, im więcej warstw tym gorzej!

3.17 Wykres błędów xor3

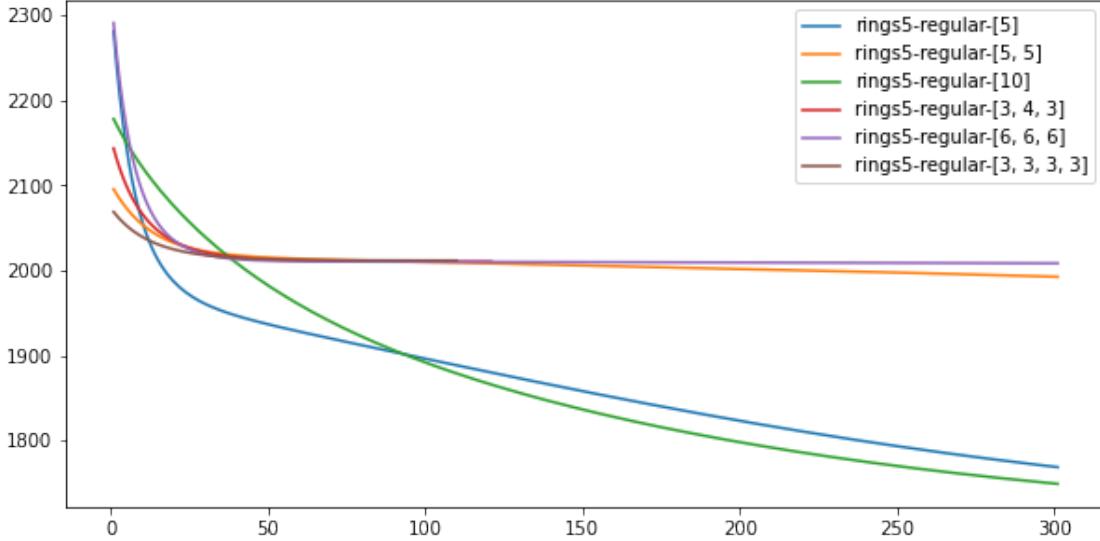
[1068]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb6fb0fd0>

Tutaj jest mniej oczywiste, ale [10] jest znakomitą, ale nie tak dominującą architekturą tu też widać że jest lepsza od [5] i [5,5]

3.18 Wykres błędów rings5-regular

[1069]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb6e90fd0>

Ponownie [10] jest najlepsze, zaś wąskie architektury wcześniej zakończyły uczenie

4 Podsumowanie

Przede wszystkim pokazaliśmy że szerokość warstwy jest bardzo ważna, architektury które są wąskie i długie, są gorsze niż te które są szerokie i krótkie. Ilość warstw okazała się najważniejsza przy czasie trwania procesu uczenia na epokę. Należy pamiętać że architektura [10] miała największą pierwszą i ostatnią warstwę, więc możliwe że to jest ważne.

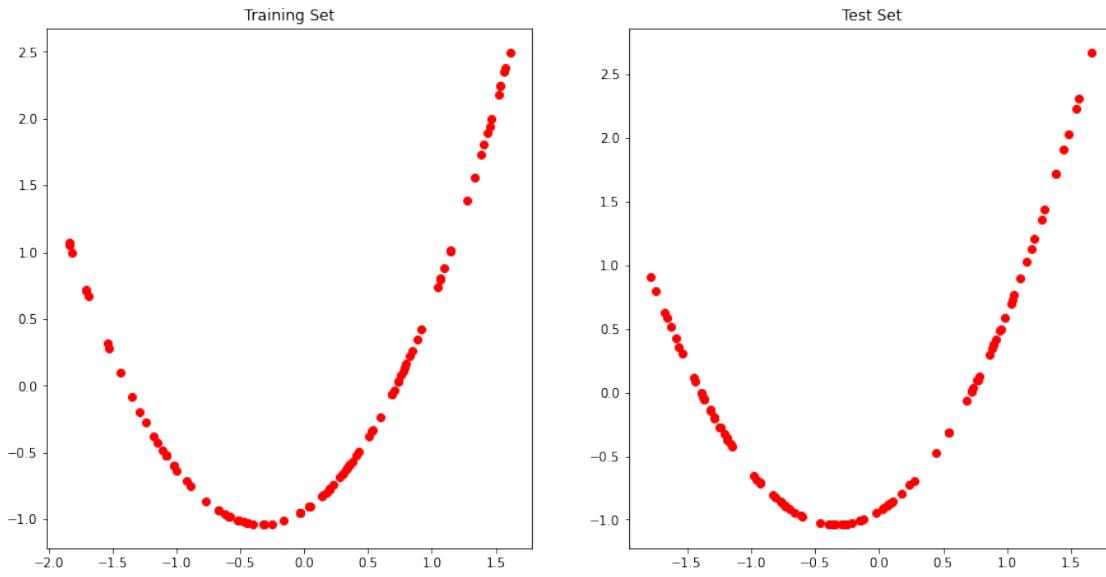
5 Eksperyment 2 wpływ batchy na uczenie

Spróbujemy przyspieszyć proces uczenia poprzez używanie tzw. batchy czyli podczas wyznaczania gradientu będziemy brali tylko część zbioru danych. Rozpatrzymy branie całego zbioru, 10% i 20%. Przetestujemy na zbiorach square-simple, steps-small i multimodal-small. Zbiory danych uczących są mieszane na samym początku, przed jakimkolwiek uczeniem. Będziemy testować na architekturze [8,8]. Będziemy używać zbiorów square-simple, steps-small, multimodal-small.

6 Hipoteza: branie części zbioru danych znacznie przyspieszy uczenie, ale może pogorszyć wyniki

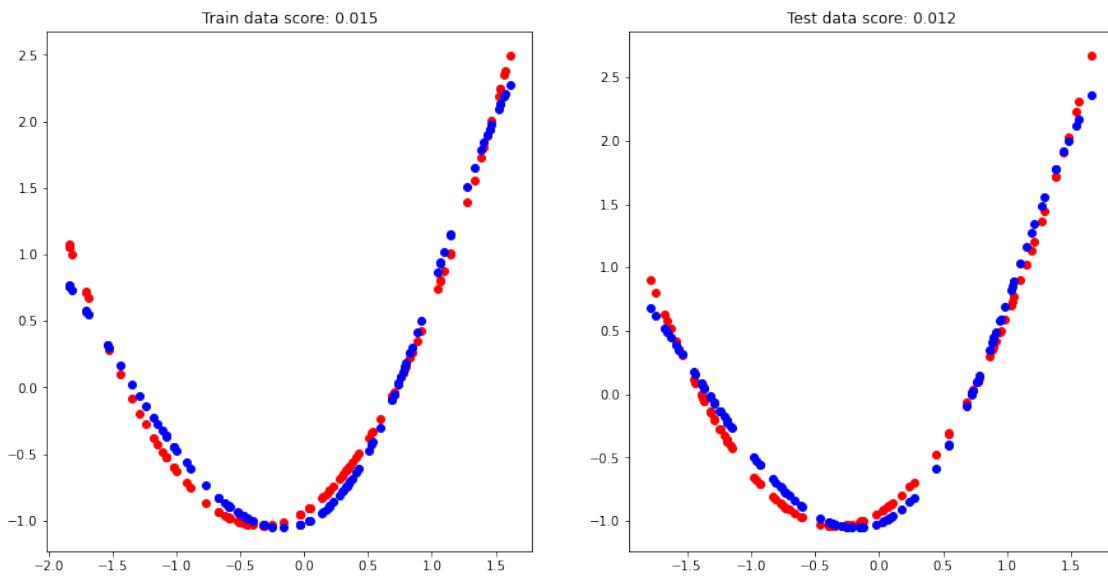
6.1 square-simple

[1072]: [Text(0.5, 1.0, 'Test Set')]

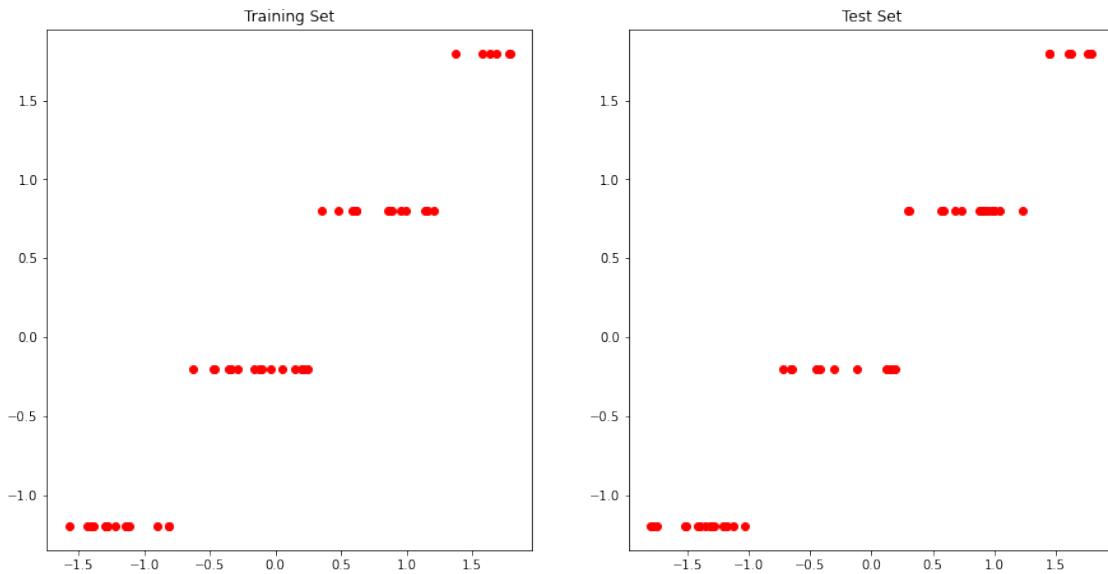
6.2 Najlepszy model

[1074]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data score: 0.012')]

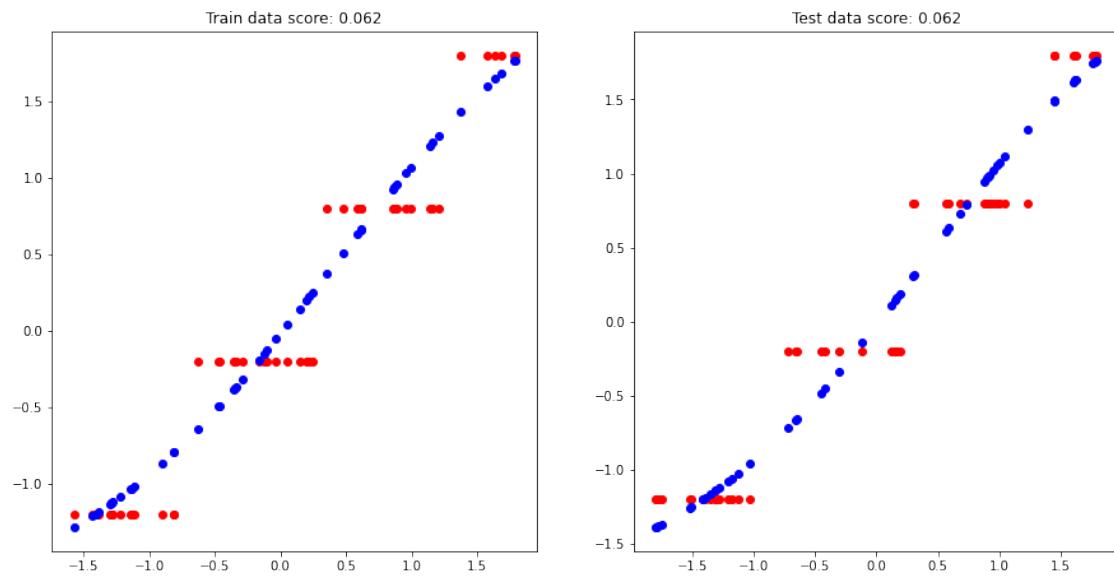

6.3 steps-small

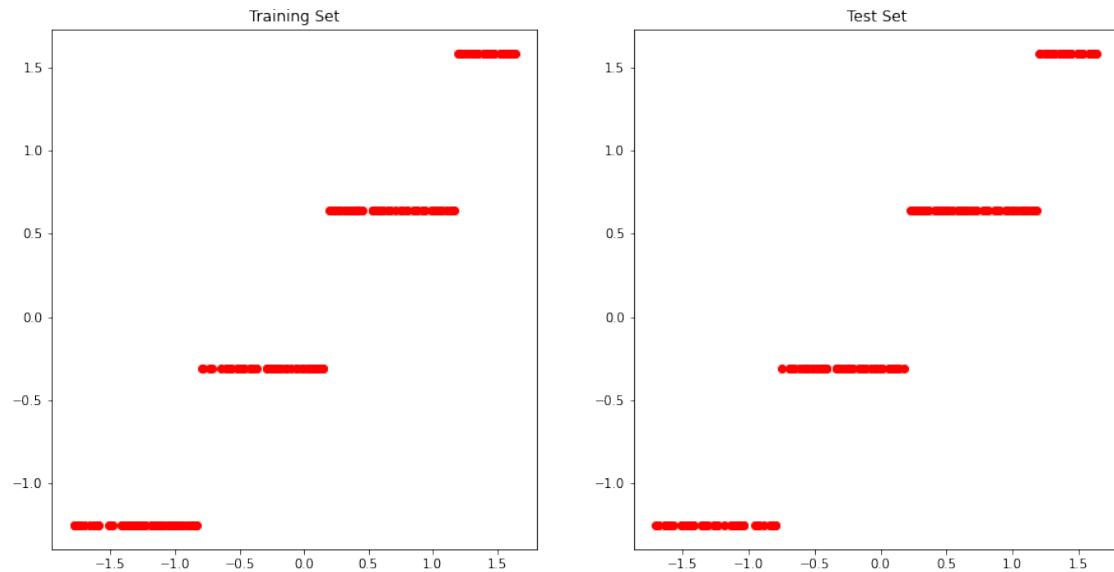
[1077]: [Text(0.5, 1.0, 'Test Set')]

6.4 Najlepszy model

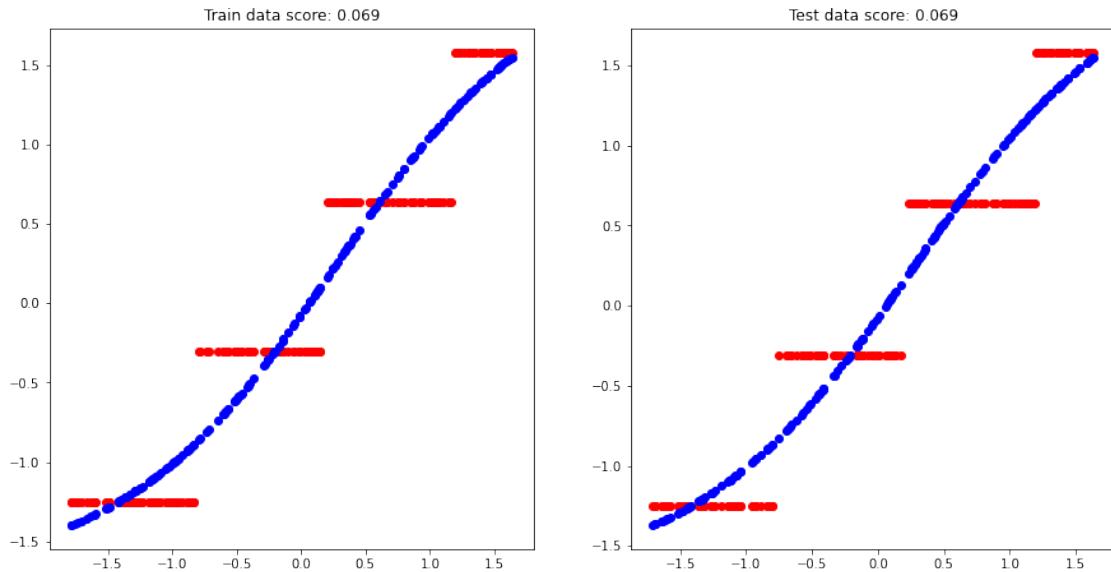

6.5 multimodal-small

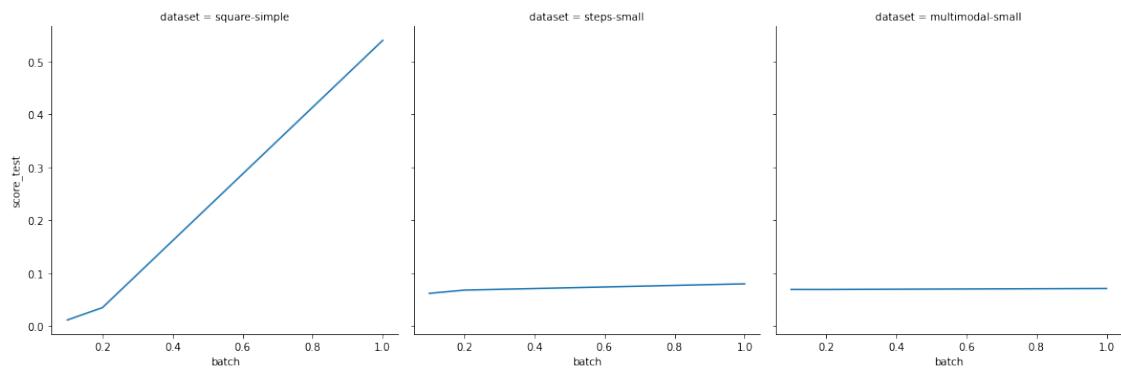
6.6 Najlepszy model

[1084]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data score: 0.069')]

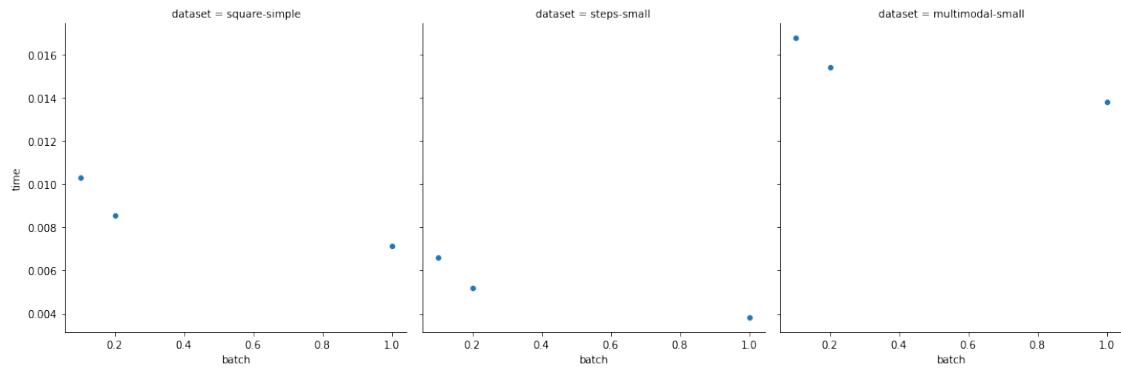
6.7 Wykres wyniku od batch

6.7.1 MSE

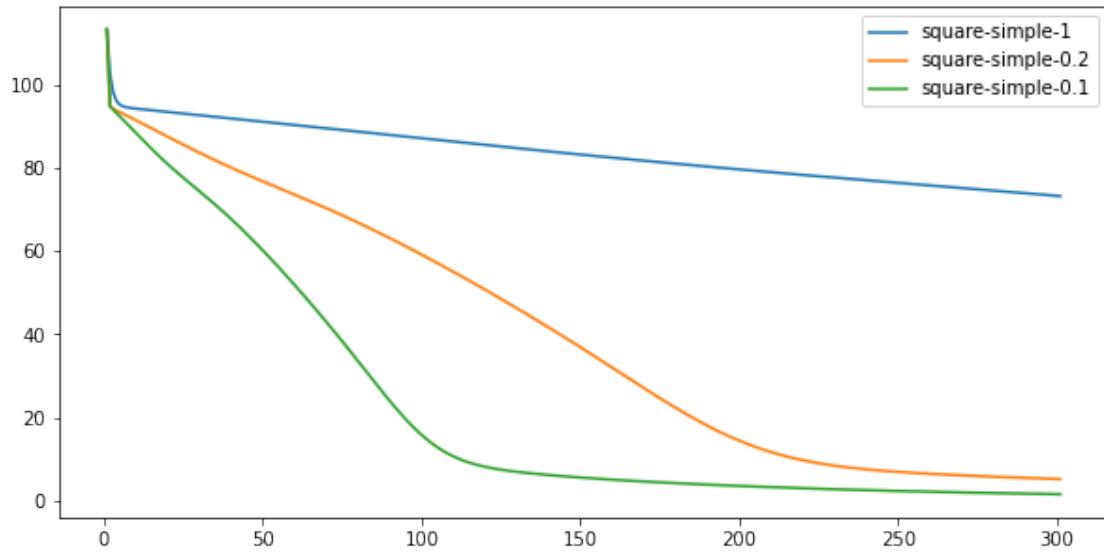
10% batch daje najlepsze rezultaty.

6.8 Wykres czasu od liczby batch

Batche mają wpływ na tempo uczenia, ale im większy zbiór tym mniejszy

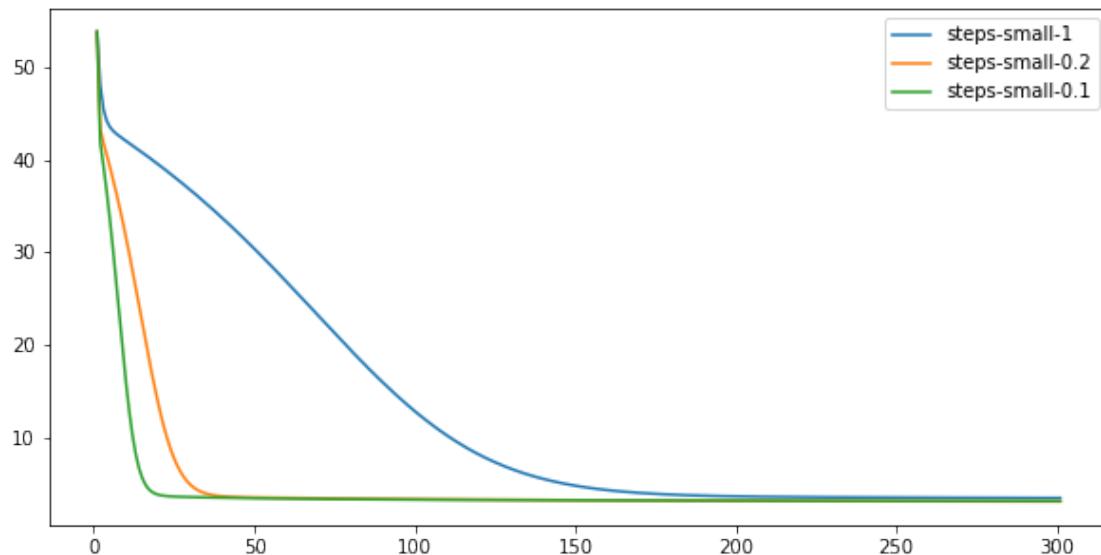
6.9 Wykres błędów square-simple

10% batch najlepszy

6.10 Wykres błędów steps-small

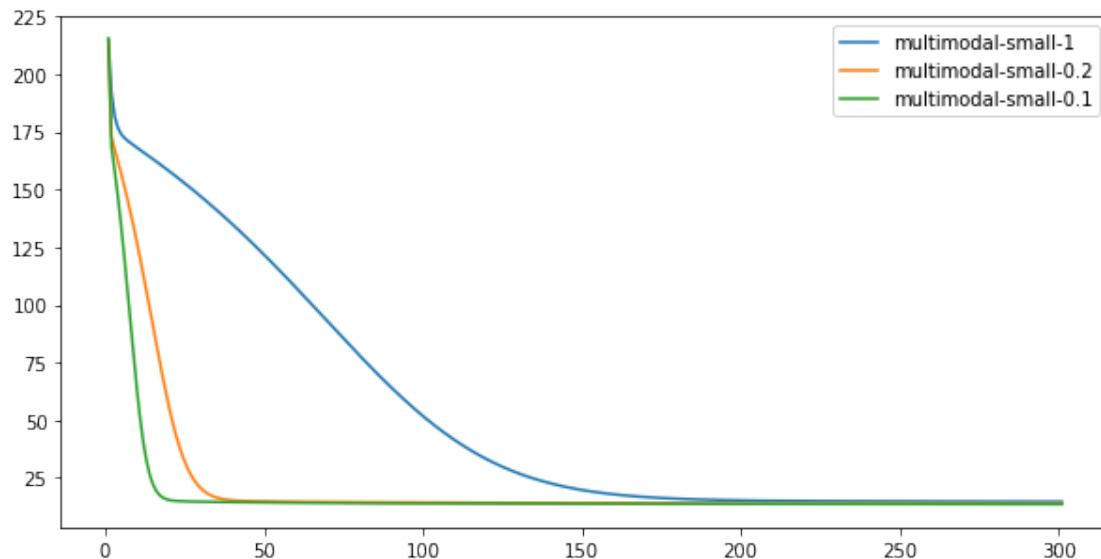
[1090]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb66e05f8>

10% batch najlepszy

6.11 Wykres multimodal-small

[1091]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb6724320>

10% batch najlepszy

7 Podsumowanie

Używanie tzw stochastycznego gradientu znacznie przyspiesza proces uczenia.

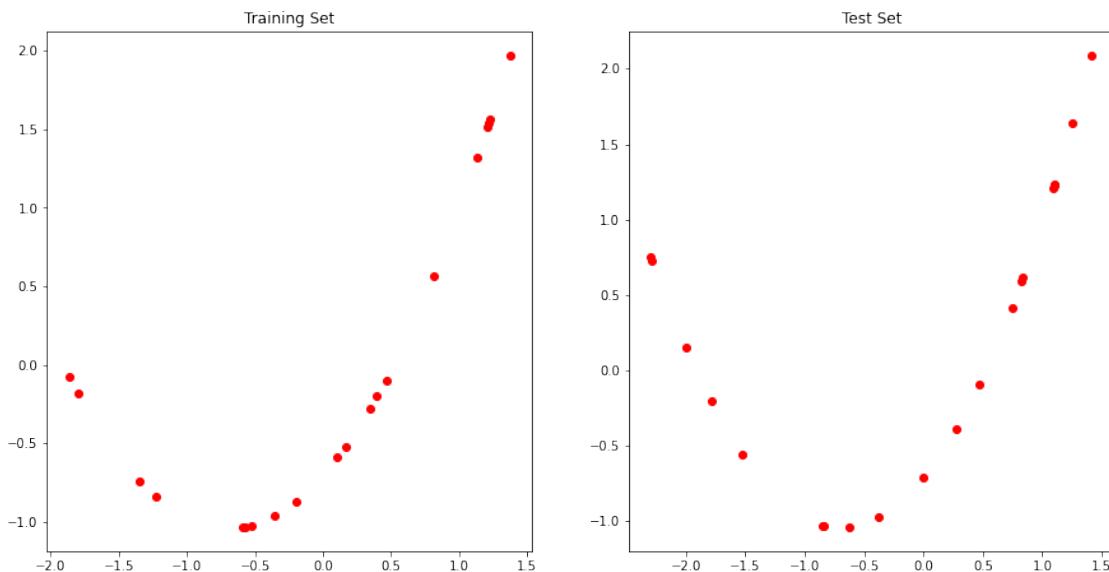
8 Eksperyment 3 wpływ momentu na uczenie

Zbadamy wpływ momentu gradientu na proces uczenia. Zastosujemy metodę spadku gradientu z momentem i bez momentu oraz RMSProp. Za batch weźmiemy 10%. Za betę przyjmiemy 0.9 dla momentu i 0.99 dla RMSProp. To będą jedyne zmiany od podstawowych. Będziemy nadal testować na architekturze [8,8]. Zbiory to: square-small, steps-small, multimodal-small

9 Hipoteza: poprawią się wyniki

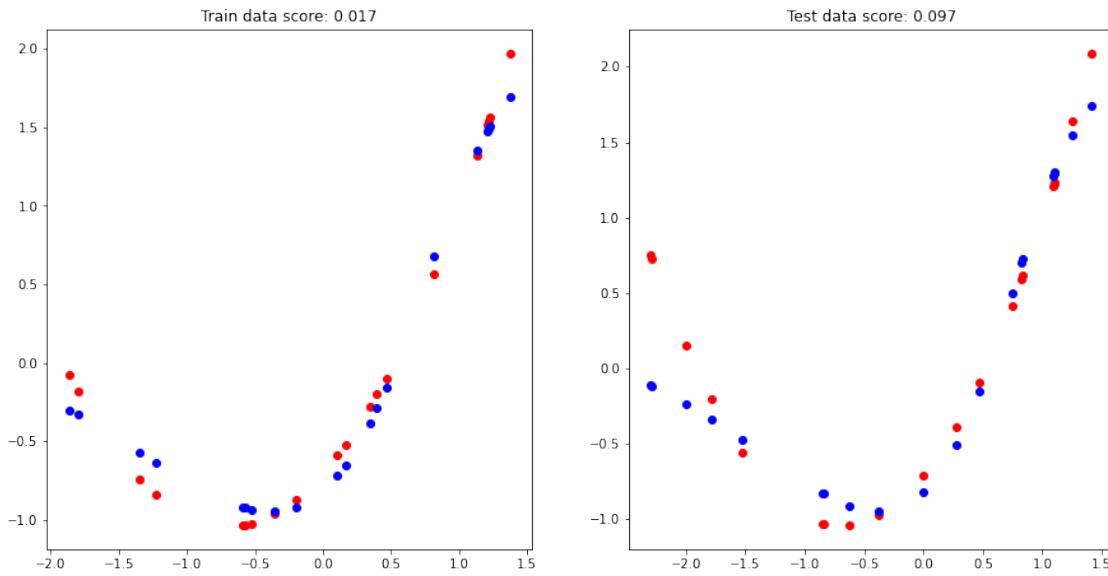
9.1 square-small

[1094]: [Text(0.5, 1.0, 'Test Set')]

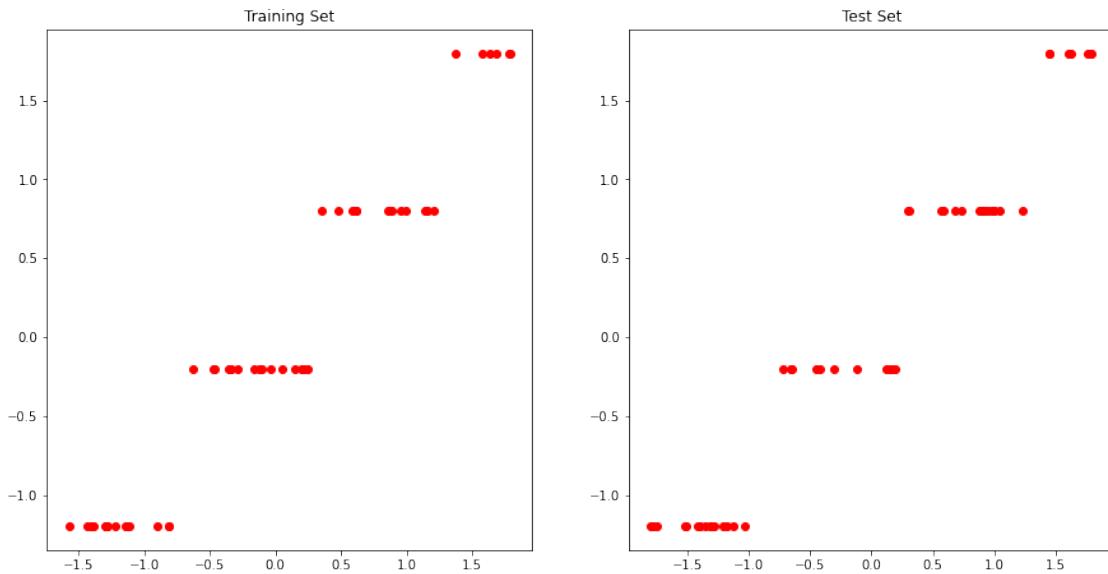
9.2 Najlepszy model

[1096]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data score: 0.097')]

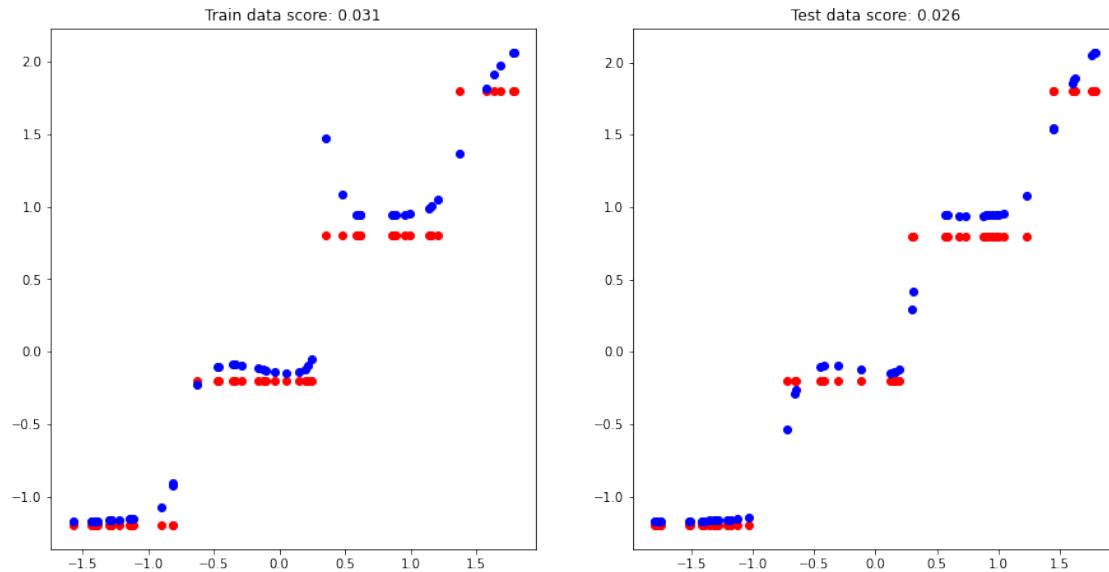
9.3 steps-small

[1099]: [Text(0.5, 1.0, 'Test Set')]

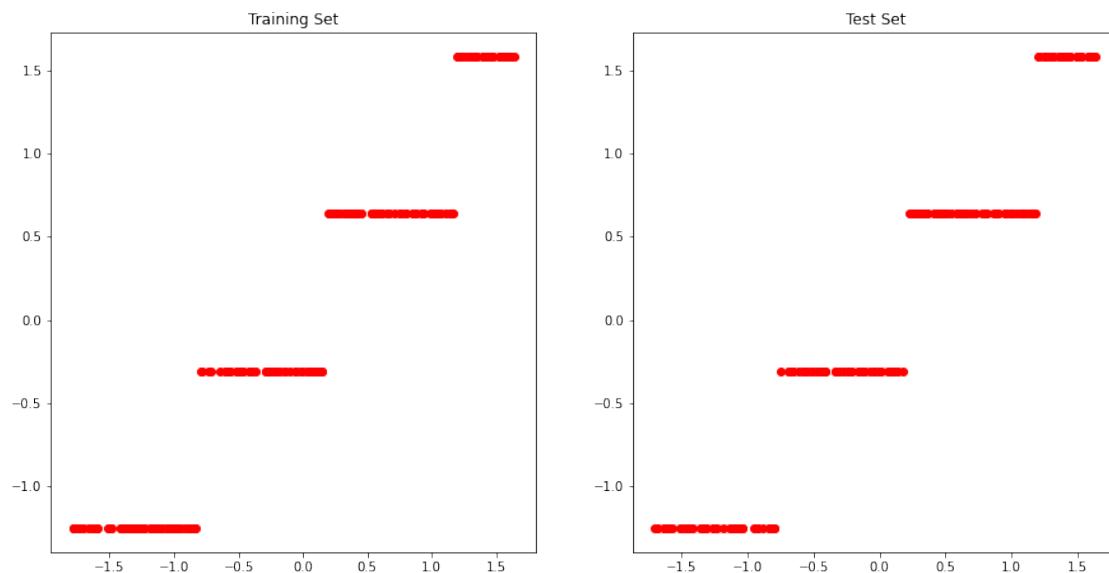
9.4 Najlepszy model

[1101]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data score: 0.026')]

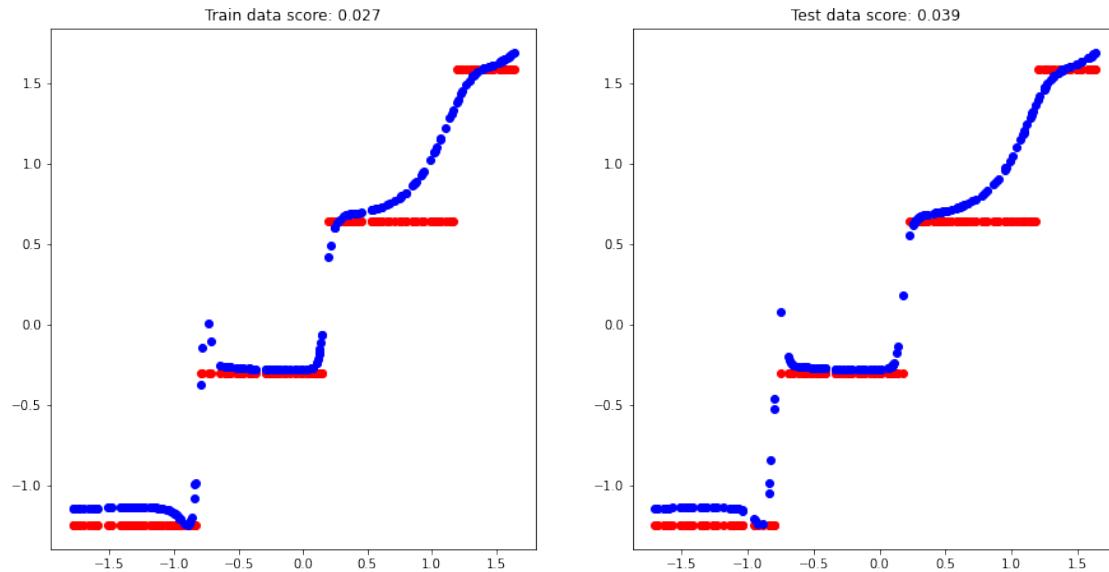
9.5 multimodal-small

[1104]: [Text(0.5, 1.0, 'Test Set')]

9.6 Najlepszy model

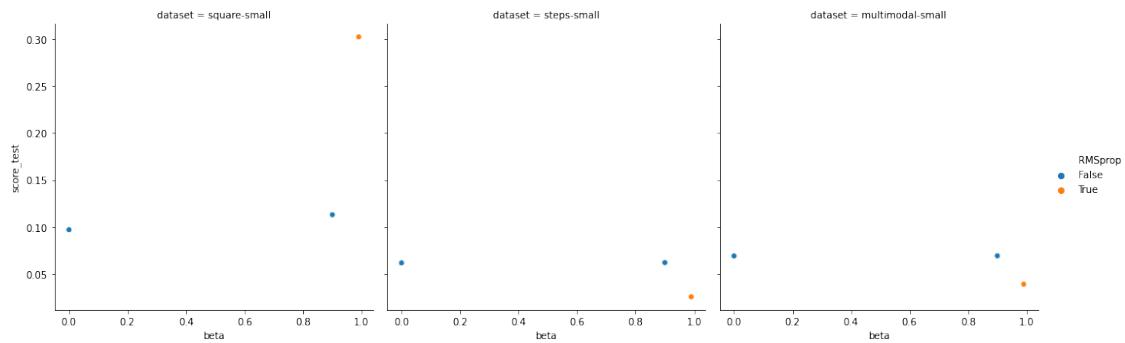
[1106]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data score: 0.039')]

9.7 Wykres wyniku od momentu

9.7.1 MSE

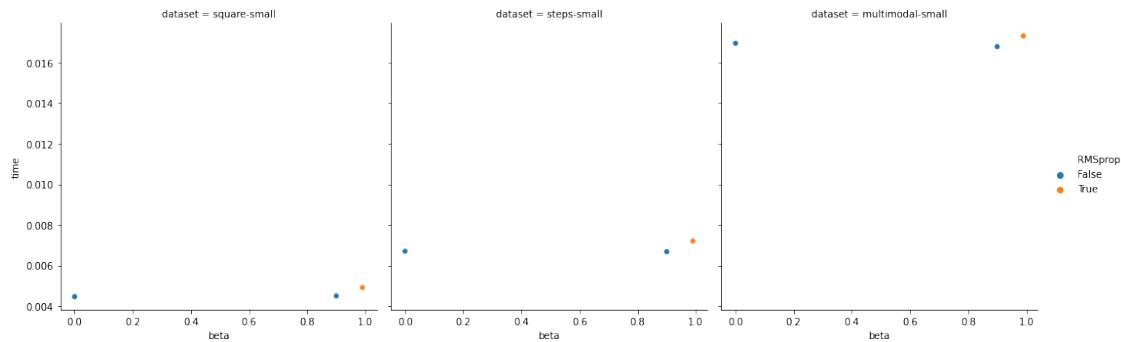
[1110]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb83d6128>

RMSprop daje albo relewacyjne wyniki, albo bardzo słabe, między gradientem z momentem i bez momentu nie widać takiej różnicy.

9.8 Wykres czasu od momentu

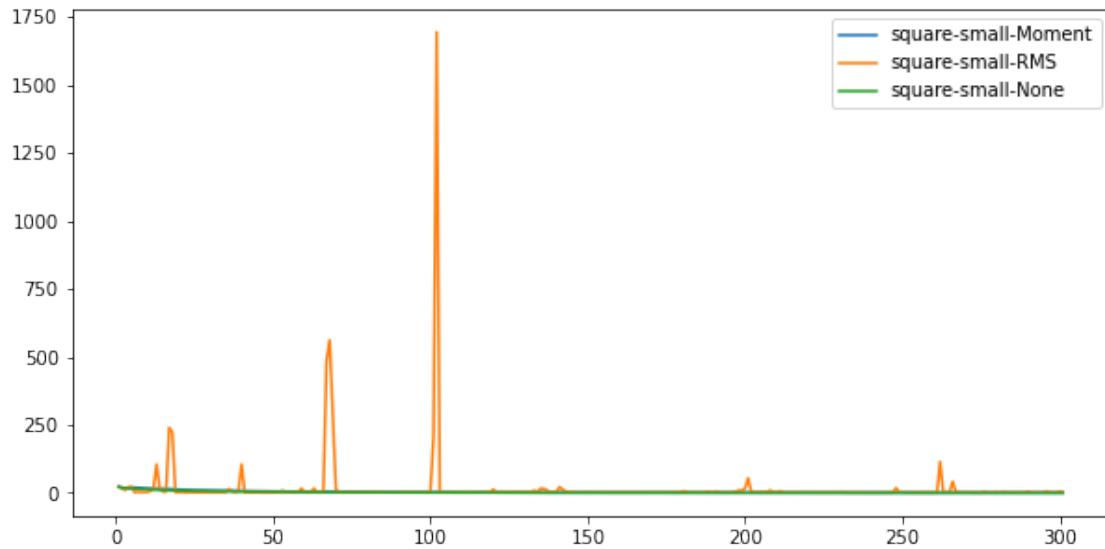
[1111]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb6039e80>

RMSprop wymaga więcej czasu, ale proporcjonalnie mniej dla większych danych.

9.9 Wykres błędów square-small

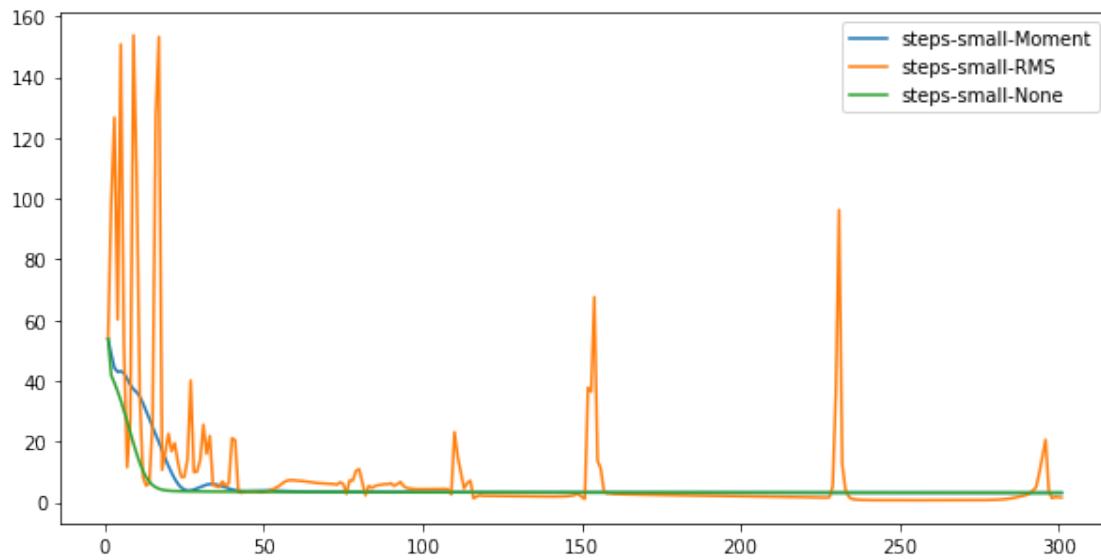
[1216]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb2be67f0>

RMSprop jest niestabilny, moment uczy się wolniej niż brak.

9.10 Wykres błędów steps-small

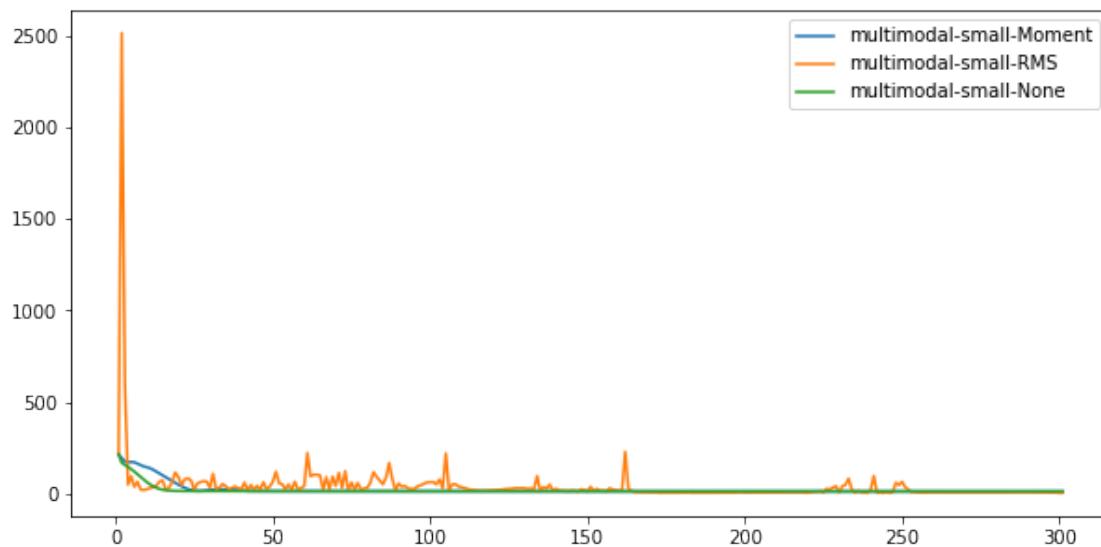
[1113]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb5ef2e10>

RMSprop jest niestabilny, moment uczy się wolniej niż brak.

9.11 Wykres multimodal-small

[1114]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb5ef86a0>

RMSprop jest niestabilny, moment uczy się wolniej niż brak.

10 Podsumowanie

RMSprop może dawać dobre rezultaty, ale ma chaotyczne zachowanie.

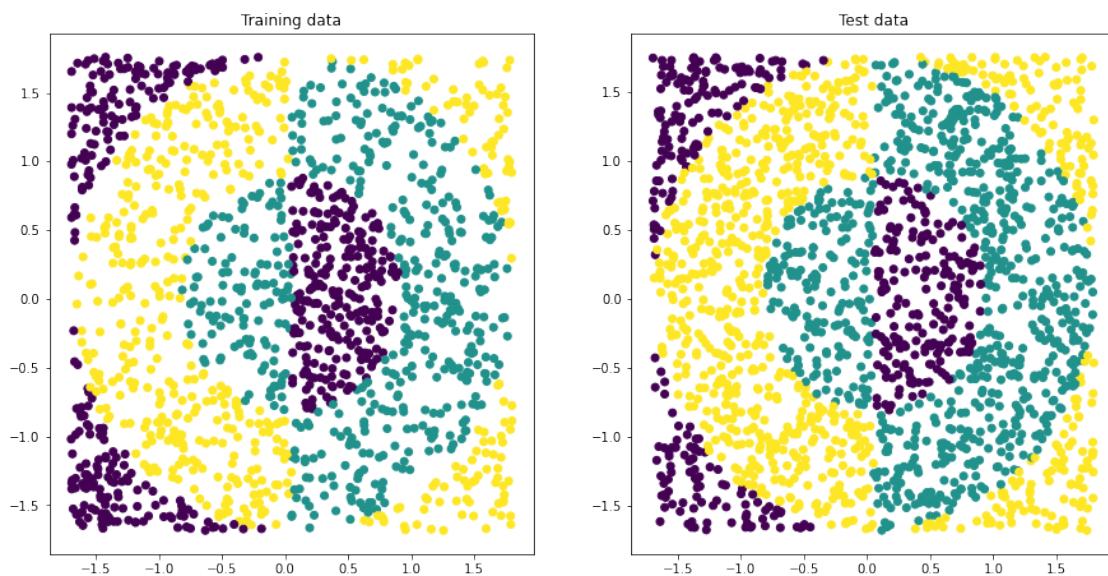
11 Ekperyment 4 wpływ softmax w procesie uczenia.

Sprawdzimy czy przy rozwiązywaniu zadań klasyfikacji używanie funkcji softmax na ostatniej warstwie i kross entropii jest lepsze niż MSE. Będziemy testować na zbiorach: rings3-regular, easy i xor3. Testy przeprowadzimy na architekturze [8,8] używając 10% batch i momentu 0.9.

12 Hipoteza: softmax okaże się lepszy.

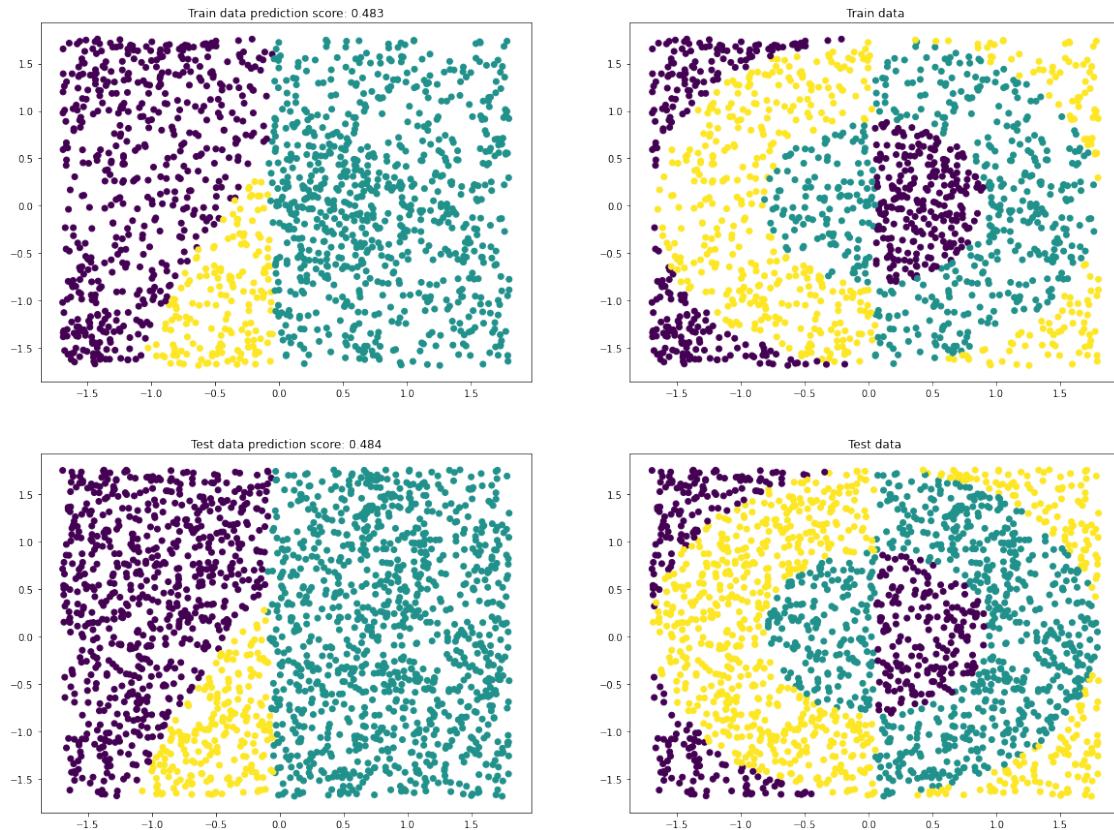
12.1 rings5-regular

```
[1117]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]
```


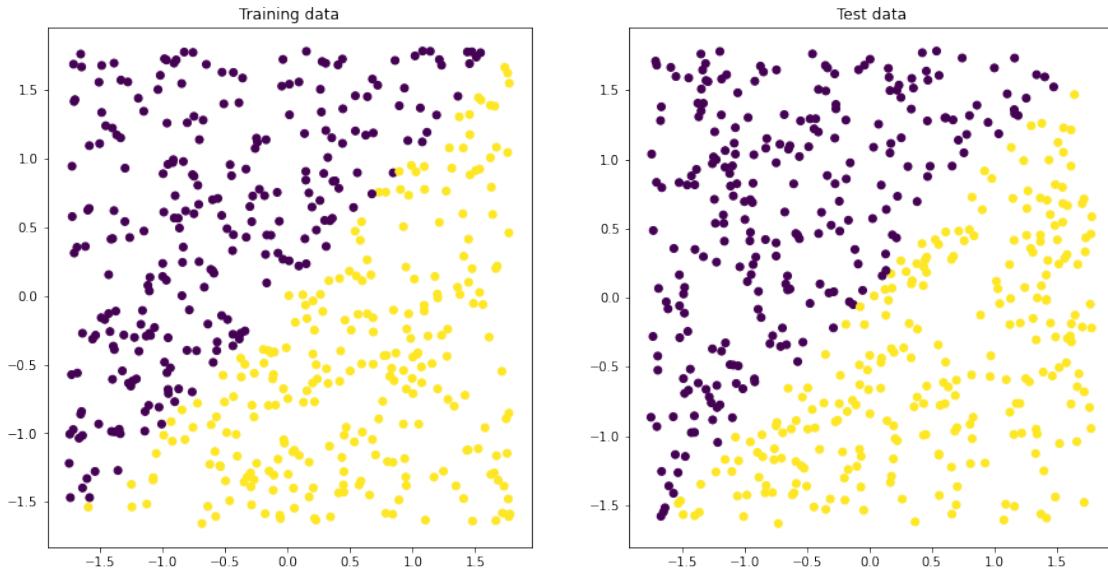
12.2 Najlepszy model

[1119]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]

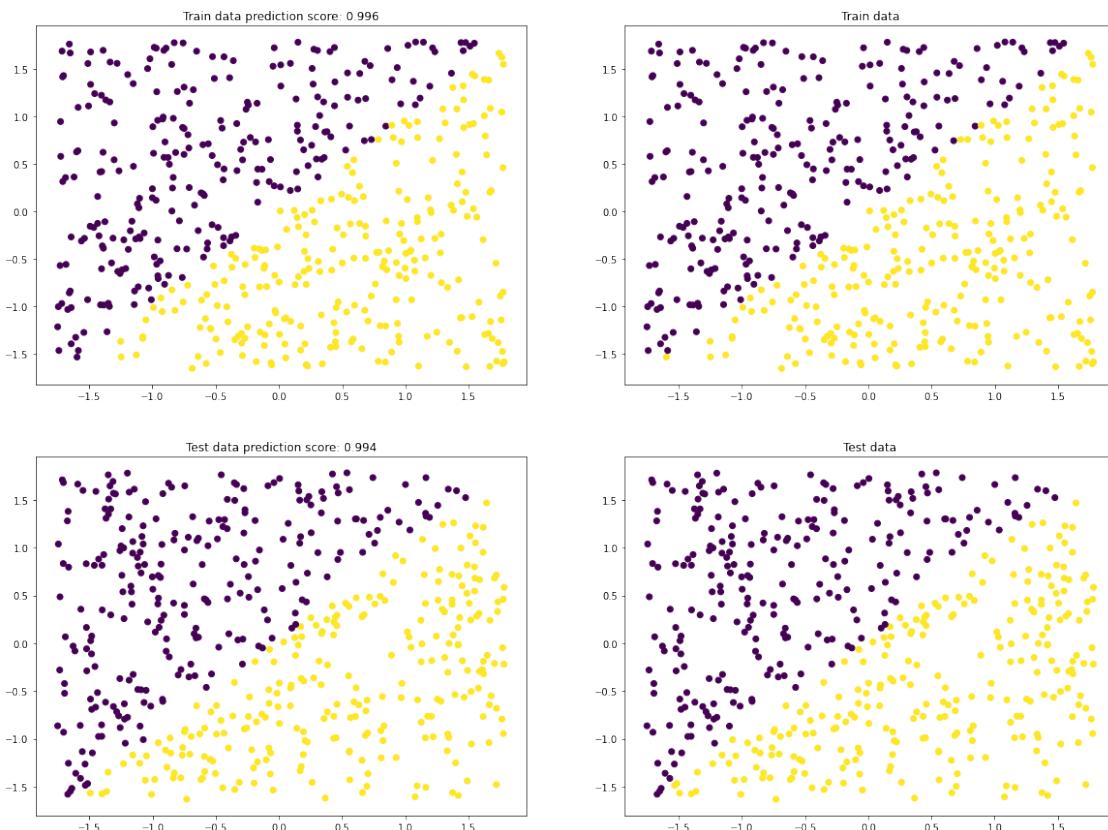
12.3 easy

[1122]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]

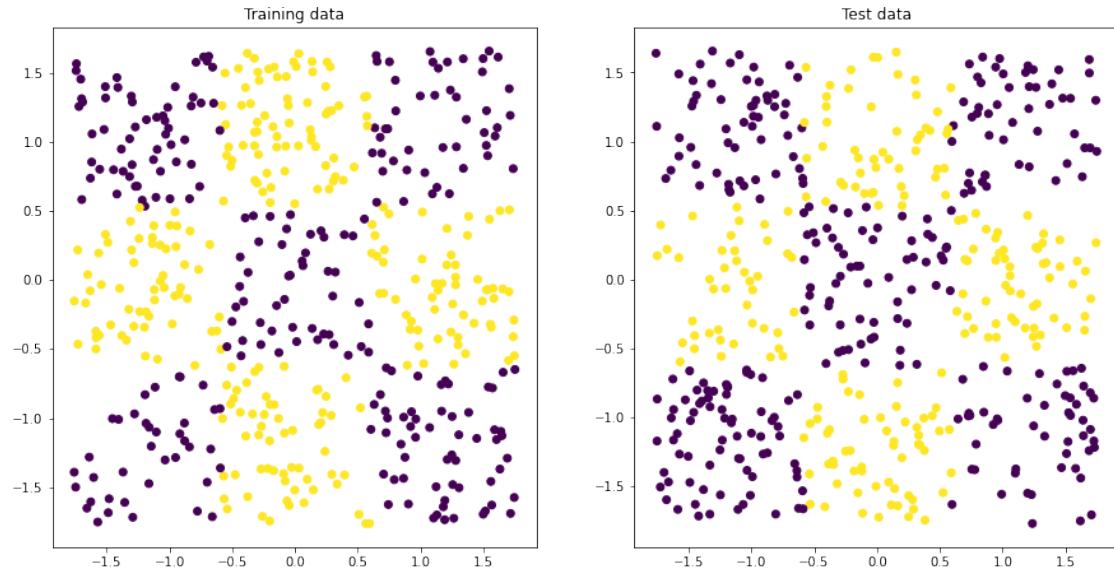
12.4 Najlepszy model

[1124]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]

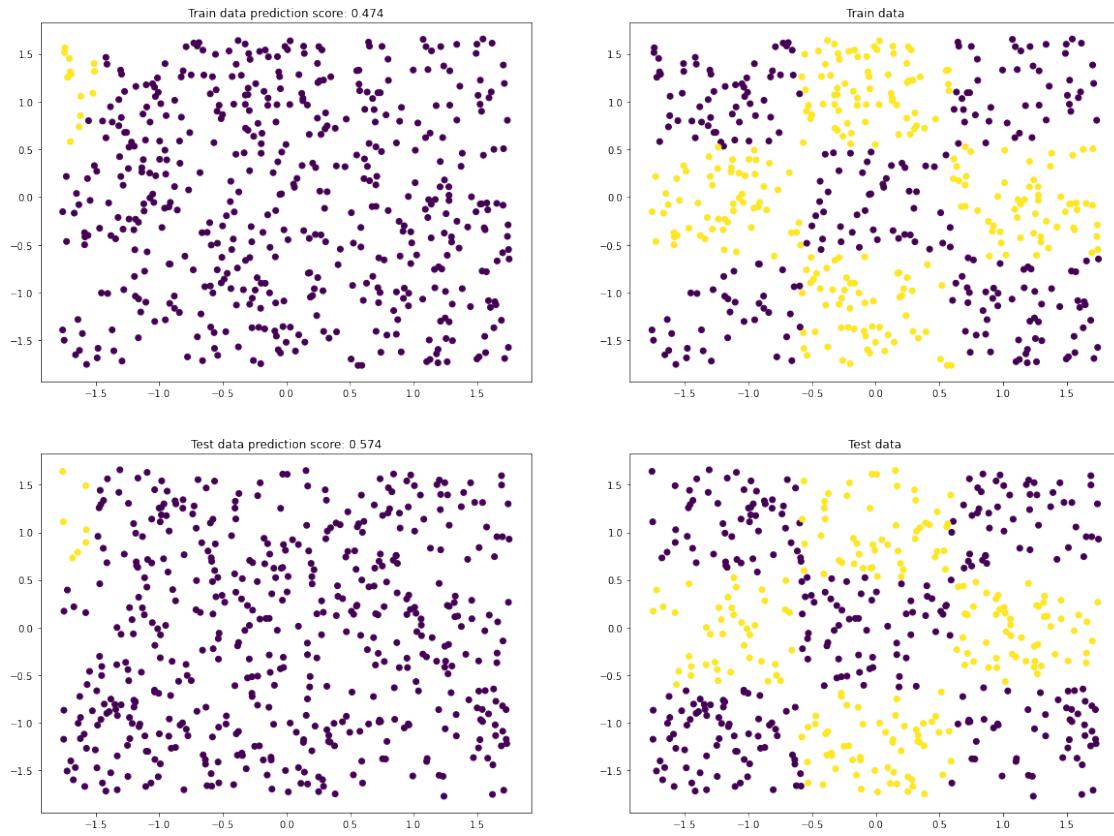
12.5 xor3

```
[1127]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]
```


12.6 Najlepszy model

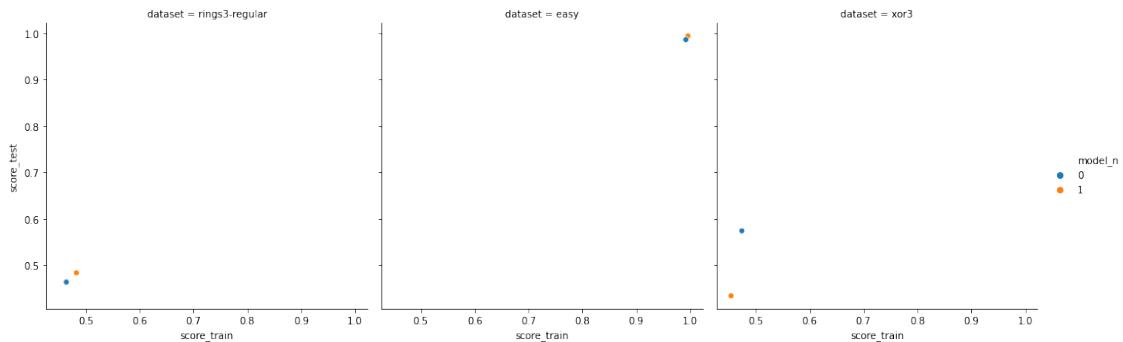
```
[1129]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]
```


12.7 Wykres wyniku od rodzaju funkcji (softmax na pomarańczowo)

12.8 Accuracy

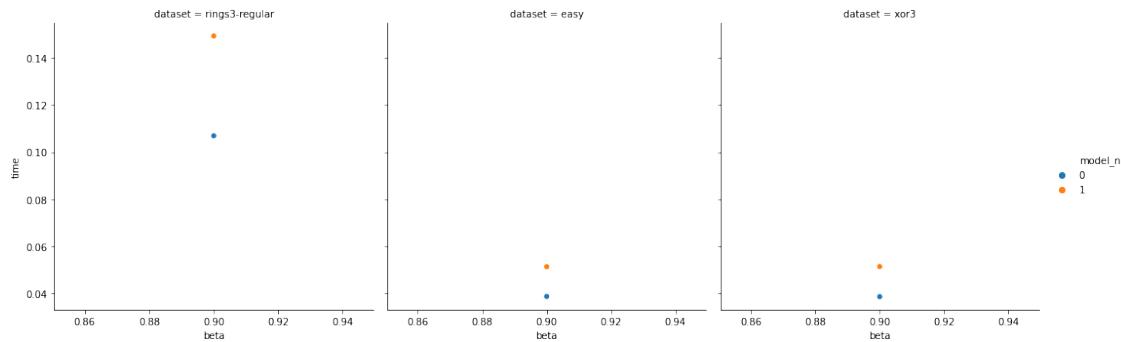
[1132]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb58591d0>

softmax daje ogólnie lepsze wyniki, ale z xor miał problemy.

12.9 Wykres czasu

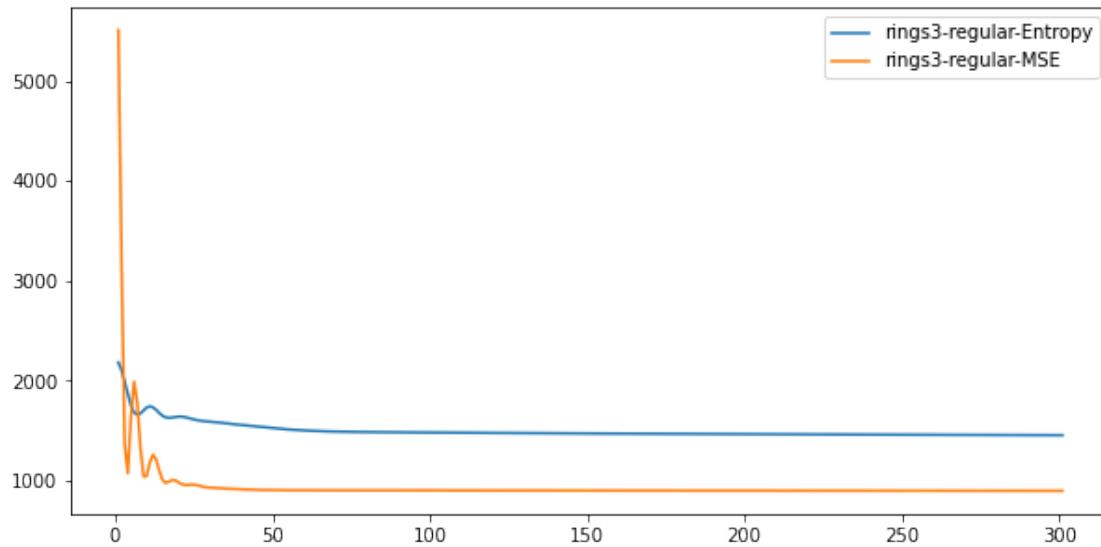
[1133]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb56d3320>

softmax wymaga więcej czasu, ale wraz ze wzrostem zbioru danych proporcjonalnie mniej.

12.10 Wykres błędów ring3-regular

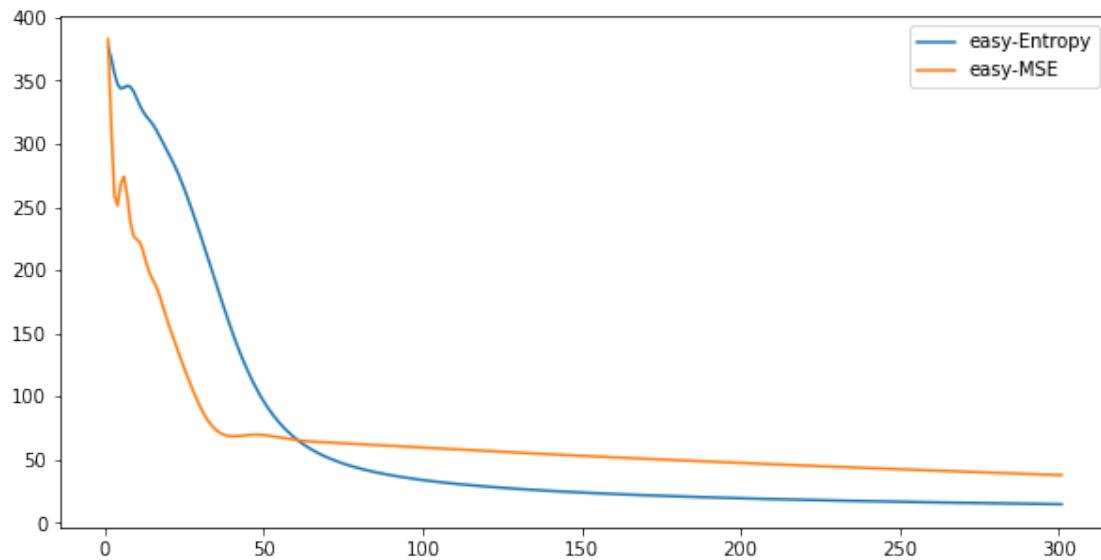
[1134]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb5491c88>

Entropia ma bardziej gładki kształt.

12.11 Wykres błędów easy

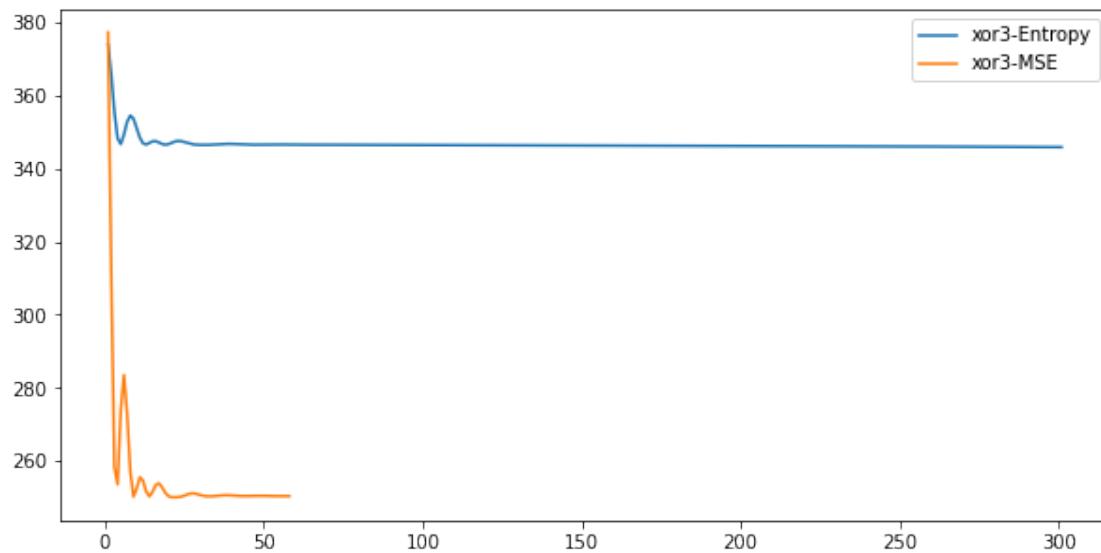
[1135]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb5406e10>

Entropia ma bardziej gładki kształt.

12.12 Wykres xor3

[1136]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb5515470>

MSE wcześniej zakończyło naukę

13 Podsumowanie

W zadaniach klasyfikacji softmax jest lepszy.

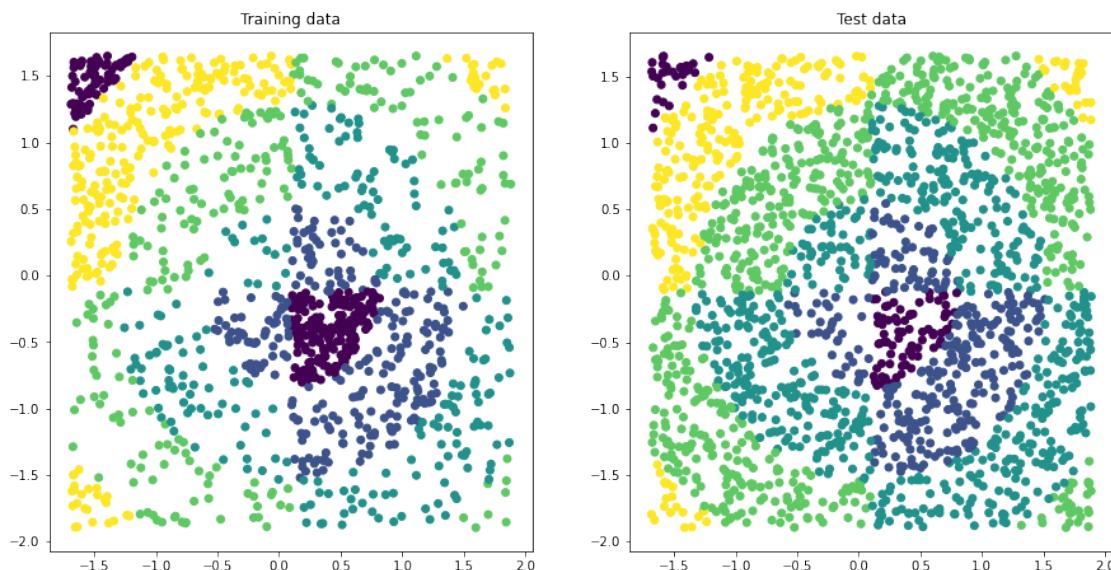
14 Eksperyment 5 Różne funkcje aktywacji

Będziemy testować różne funkcje aktywacji: sigmoid, tanh, ReLU i liniową w zależności od liczby warstw i neuronów. Będziemy testować na architekturach [5],[8],[5,5],[8,8],[5,5,5],[8,8,8]. Batch 10%, zaś beta=0.9.

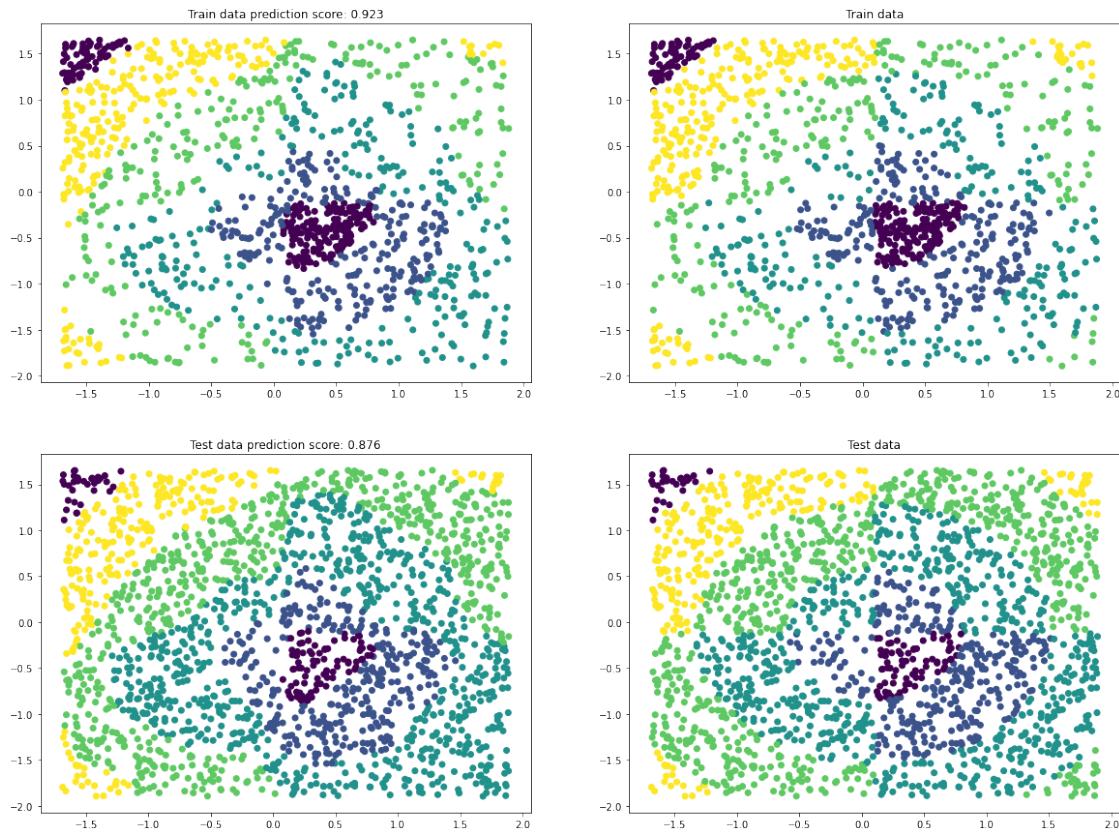
15 Hipoteza: sigmoid nie będzie najlepszy

16 rings5-regular

[1139]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]

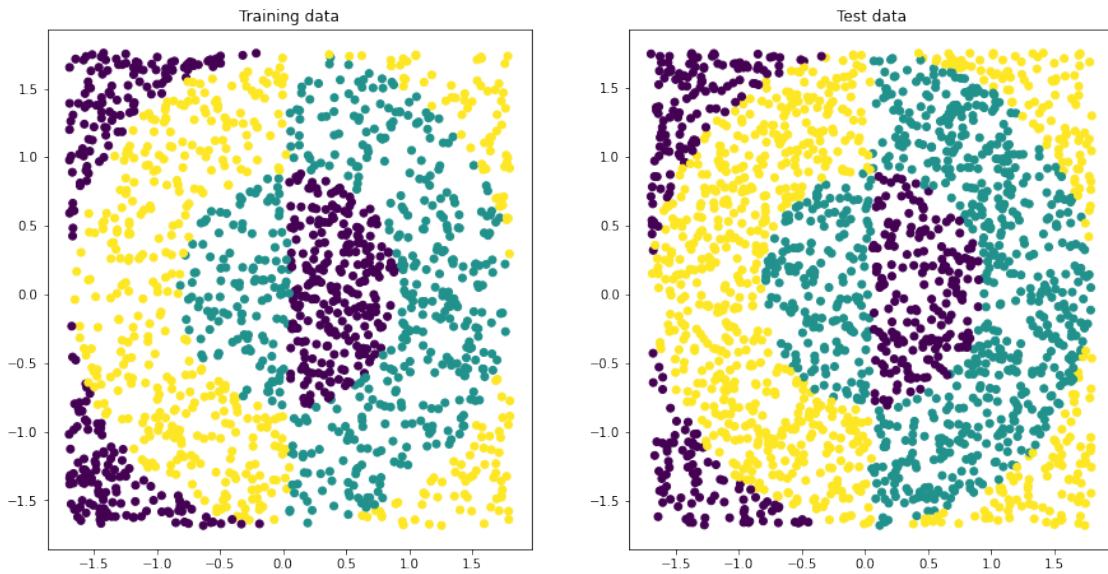

[1141]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]

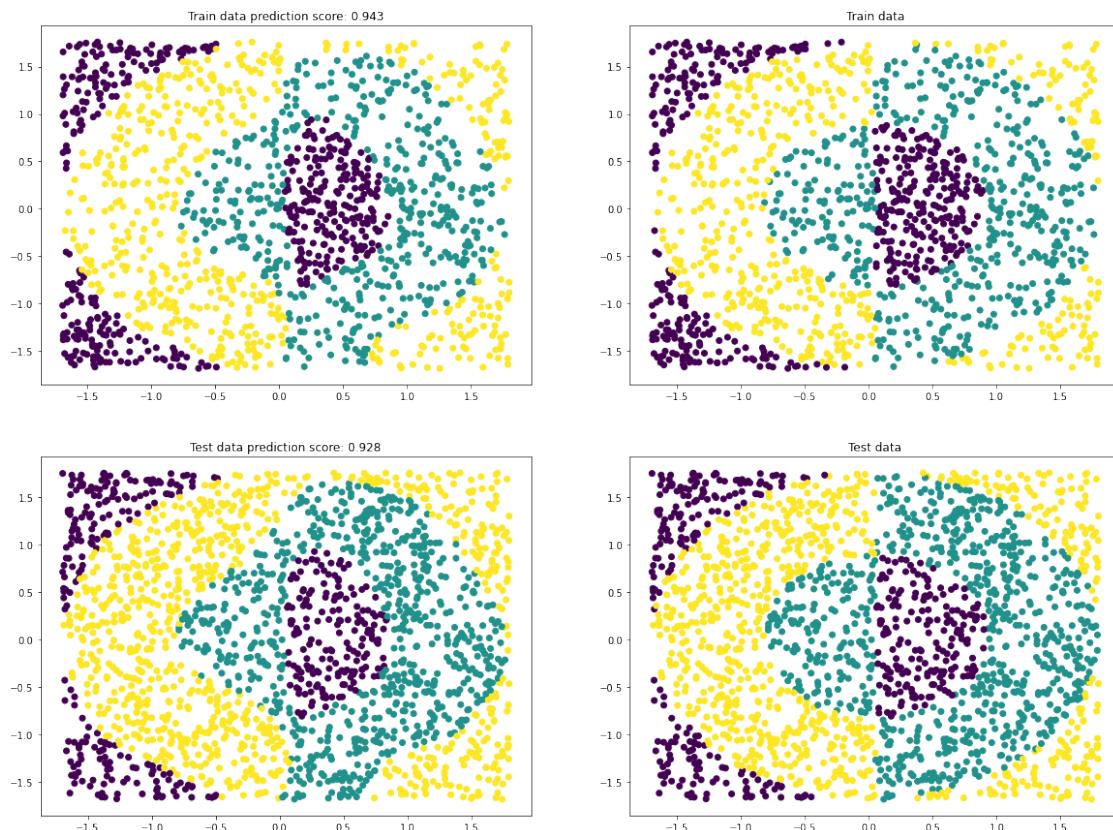
17 rings3-regular

```
[1144]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]
```


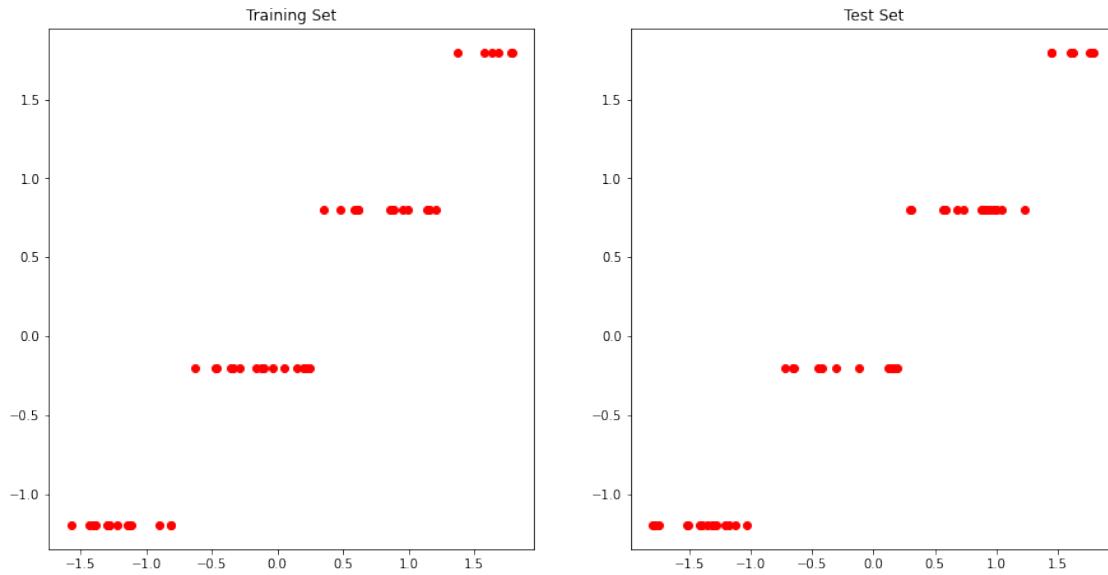
17.1 Najlepszy model

[1146]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]

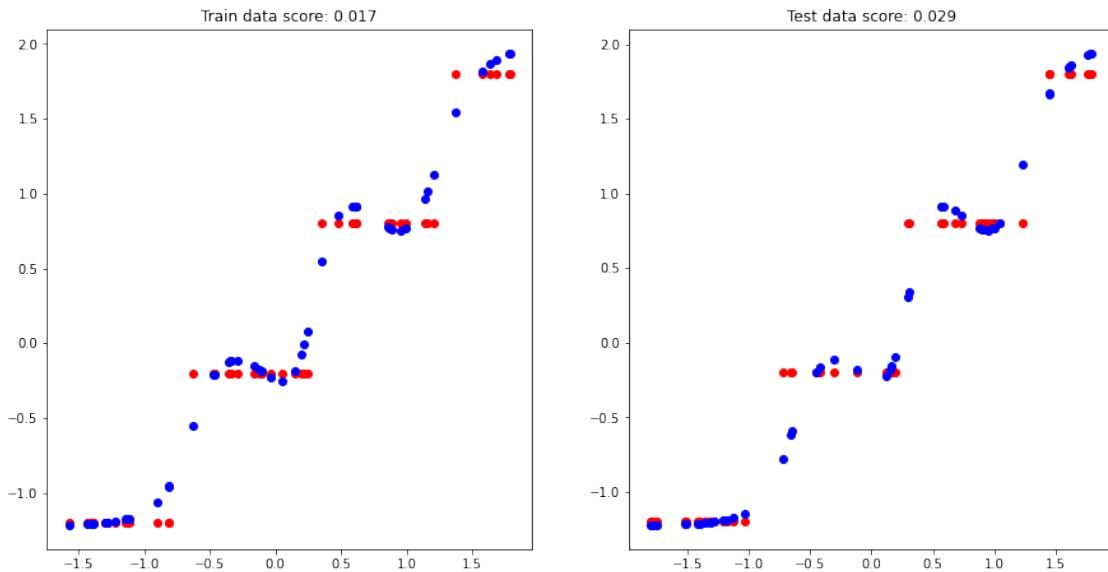
18 steps-small

[1149]: [Text(0.5, 1.0, 'Test Set')]

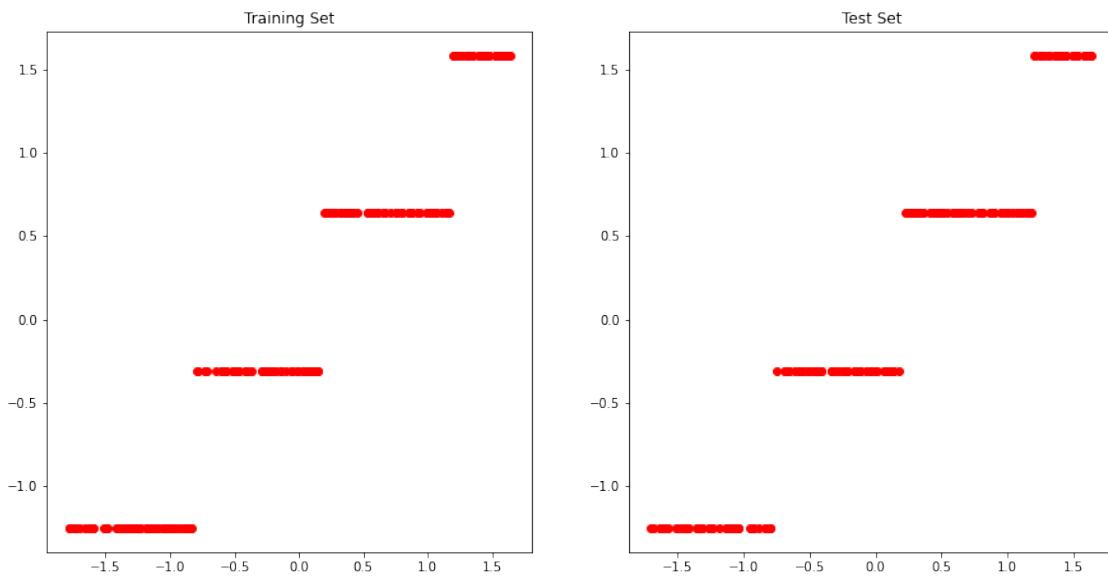
18.1 Najlepszy model

[1151]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data score: 0.029')]

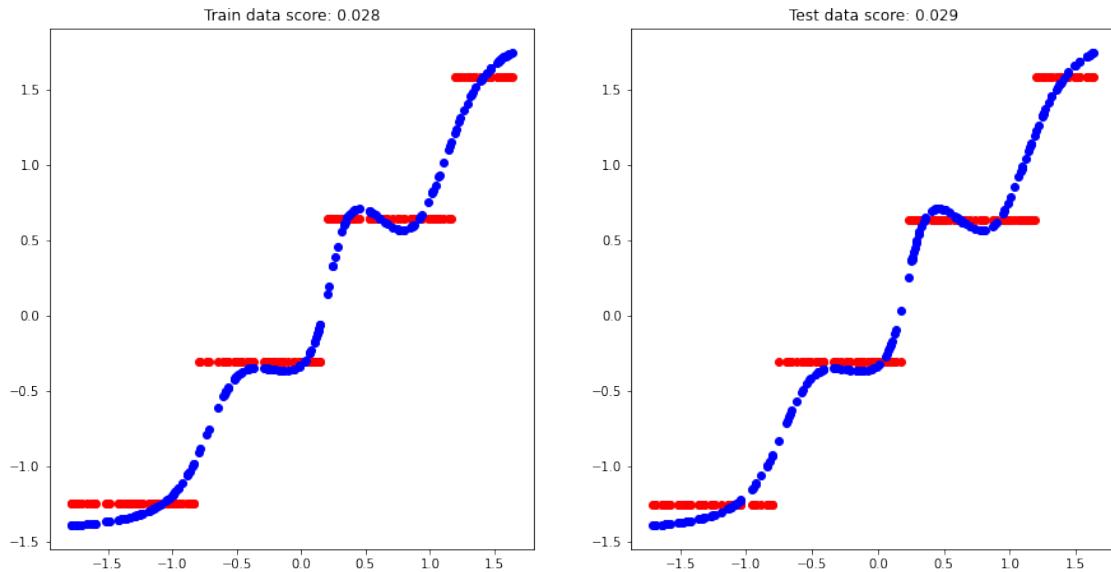
19 multimodal-small

[1154]: [Text(0.5, 1.0, 'Test Set')]

19.1 Najlepszy model

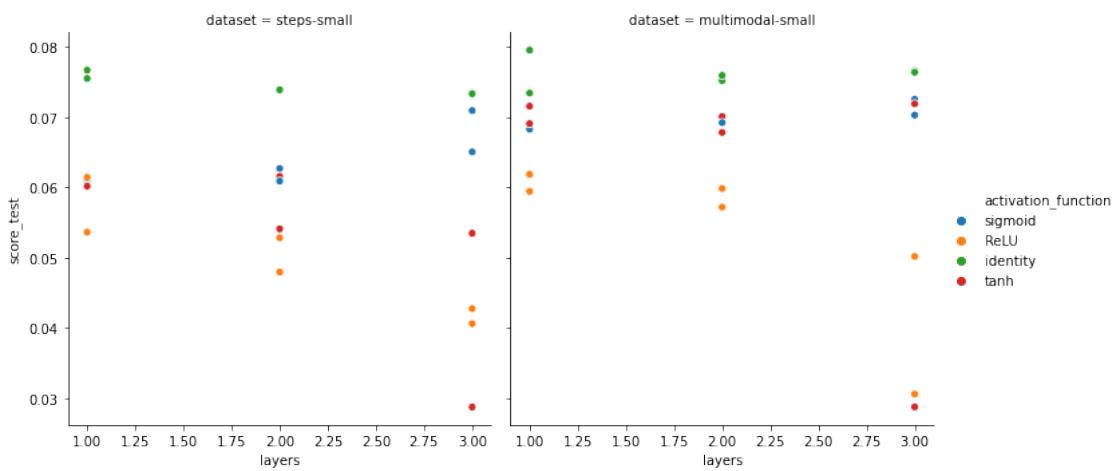
[1156]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data score: 0.029')]

19.2 Wyniki od liczby warstw i funkcji aktywacji

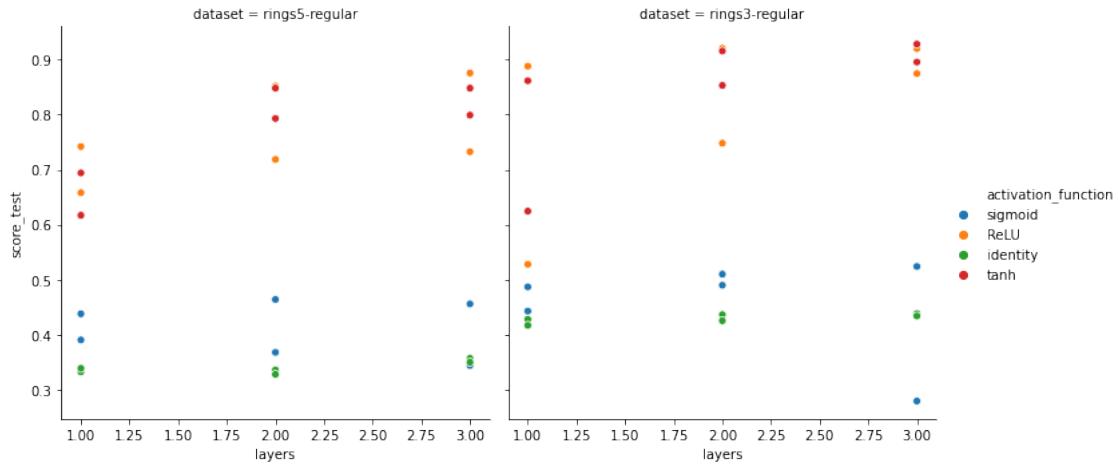
19.3 MSE

[1161]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb4be1710>

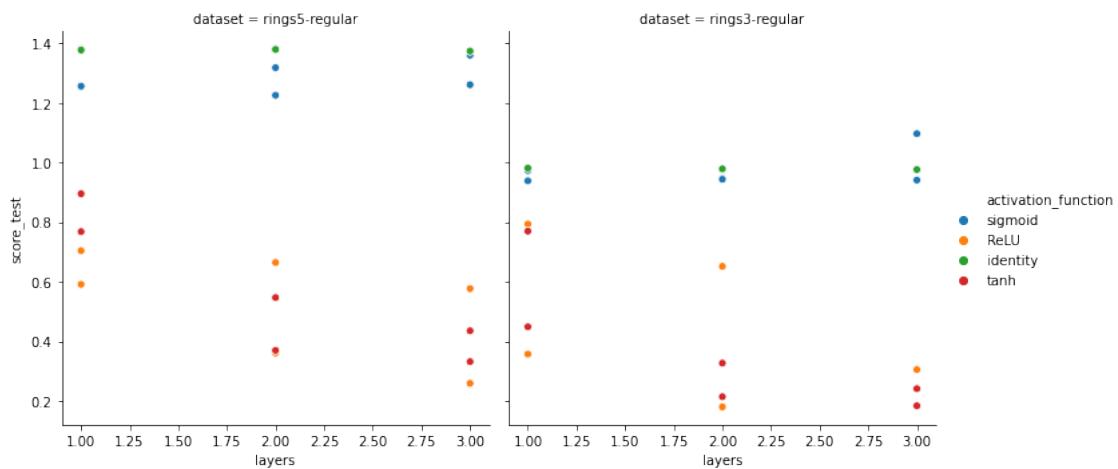
19.4 Accuracy

[1162]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb4d86ef0>

19.5 Entropy

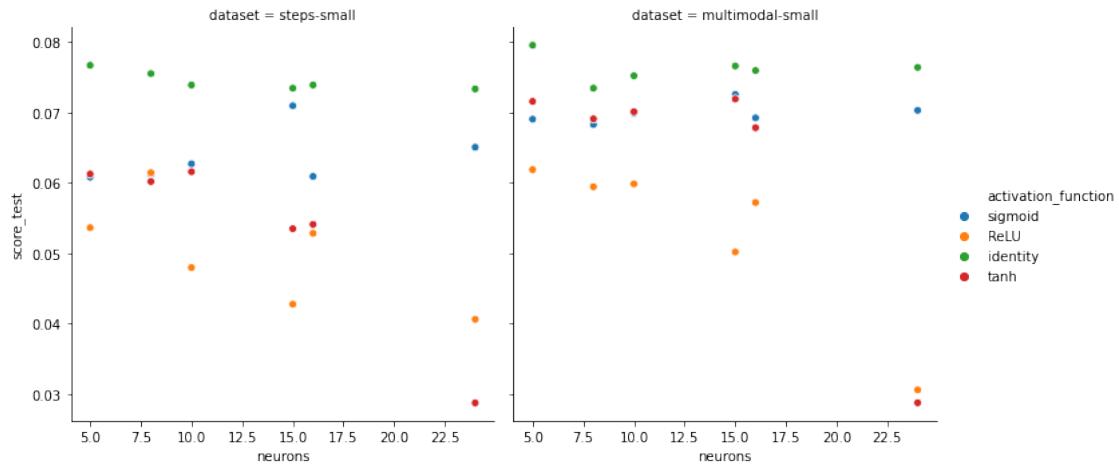
[1163]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb4a2aa90>

19.6 Wyniki od liczby neuronów i funkcji aktywacji

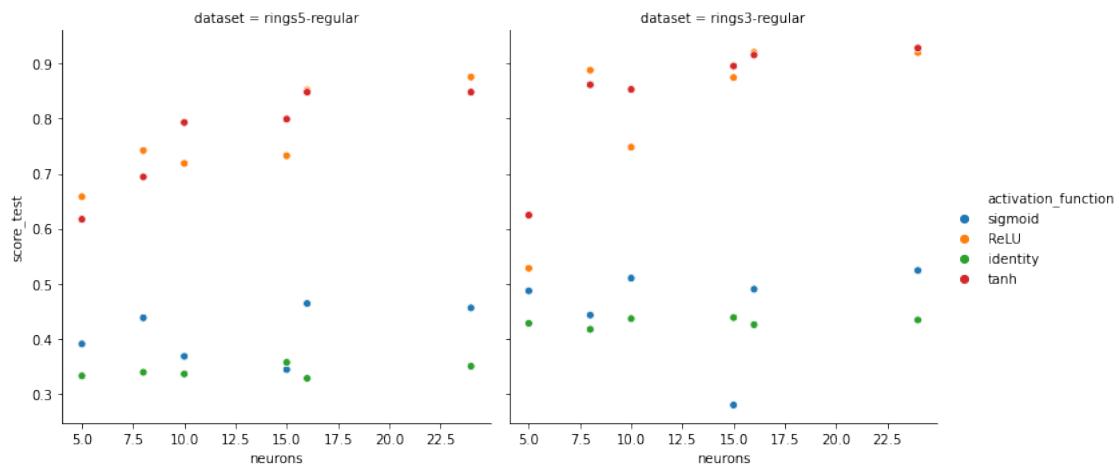
19.7 MSE

[1164]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb4936240>

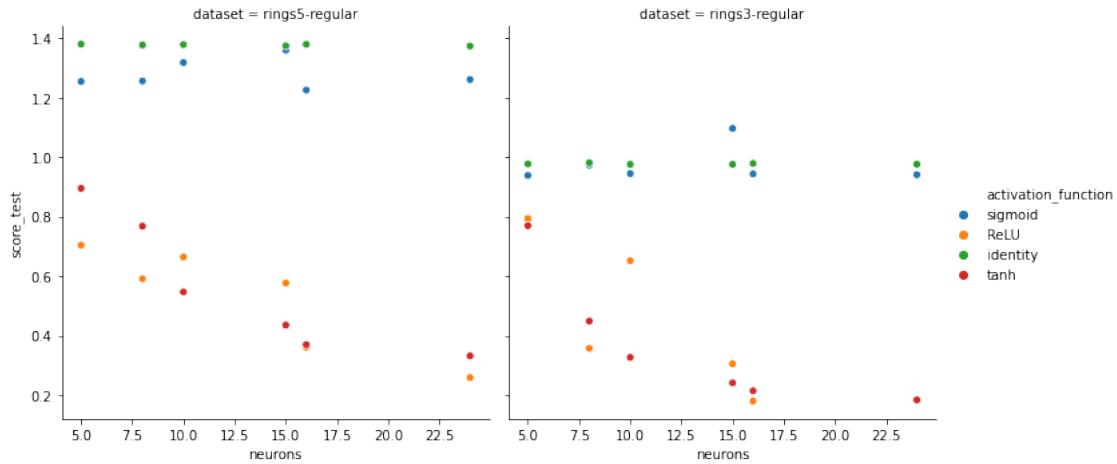
19.8 Accuracy

[1165]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb494db38>

19.9 Entropy

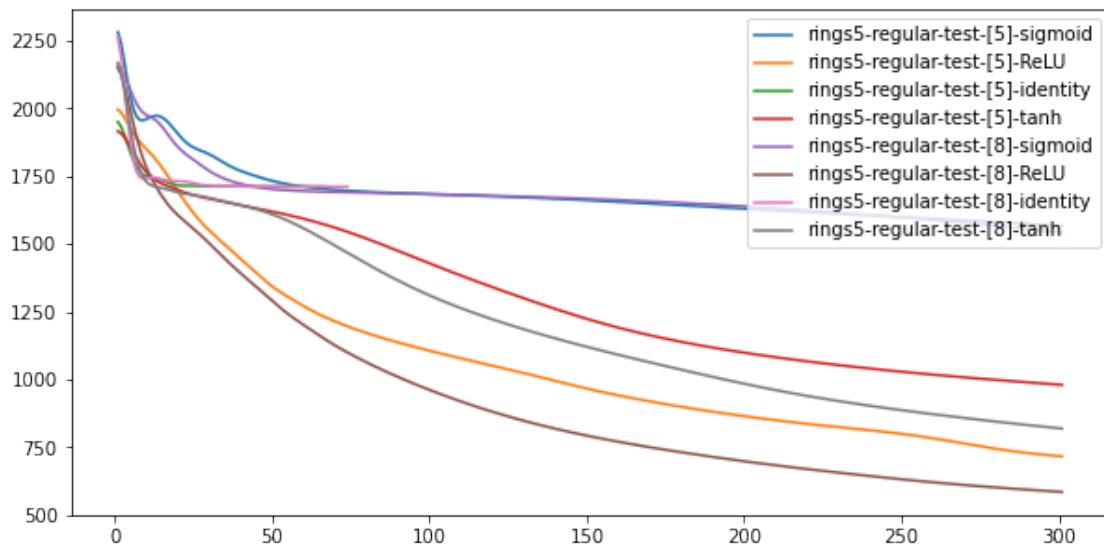
[1166]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb4643be0>

Ogólnie to tanh i ReLU dają podobne wyniki i są lepsze niż liniowa i sigmoid.

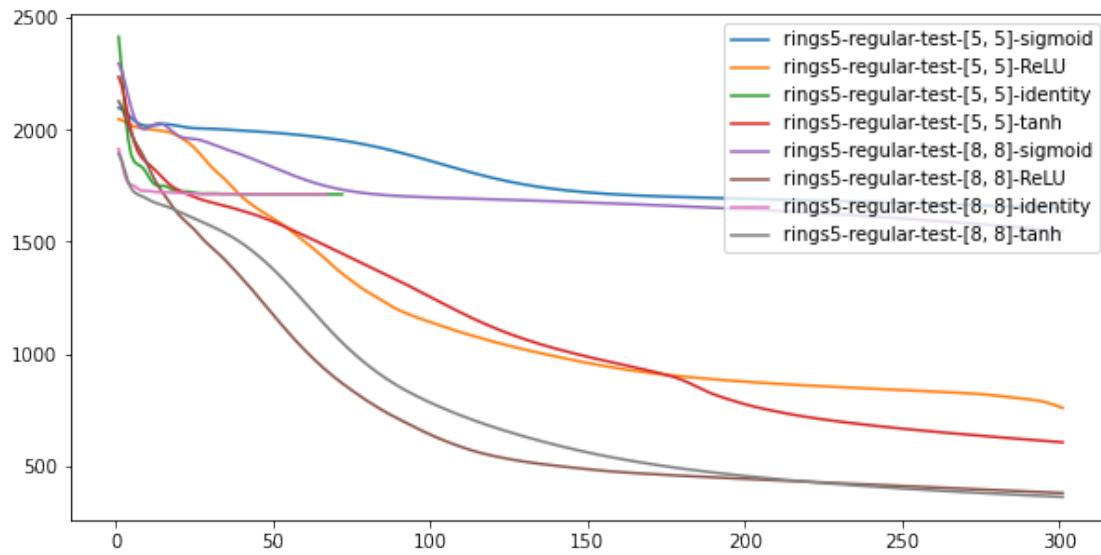
19.10 Wykres błędów rings5-regular 1 warstwa

[1167]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb459d390>

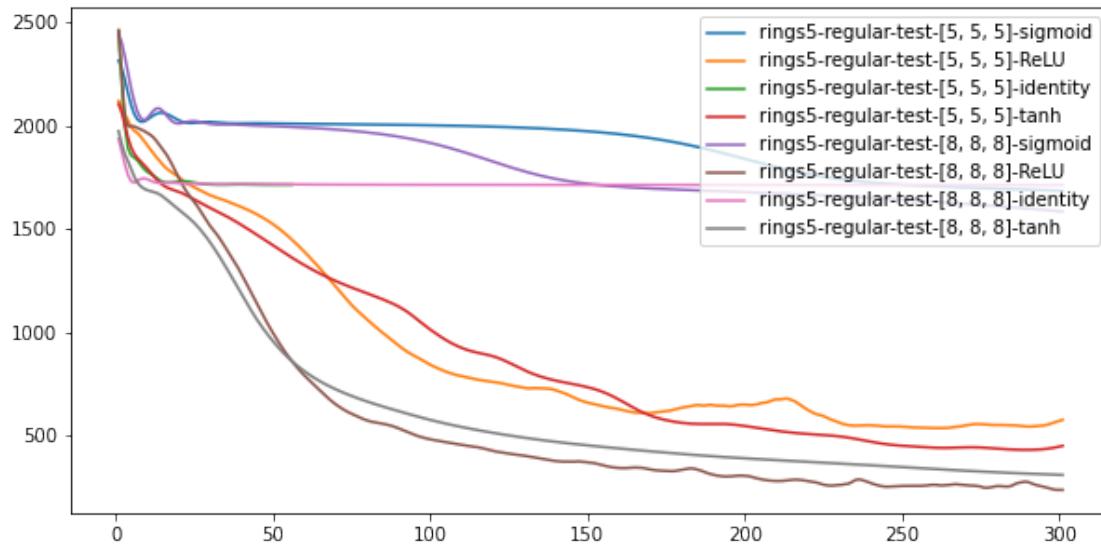
19.11 Wykres błędów rings5-regular 2 warstwy

[1168]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb44c4278>

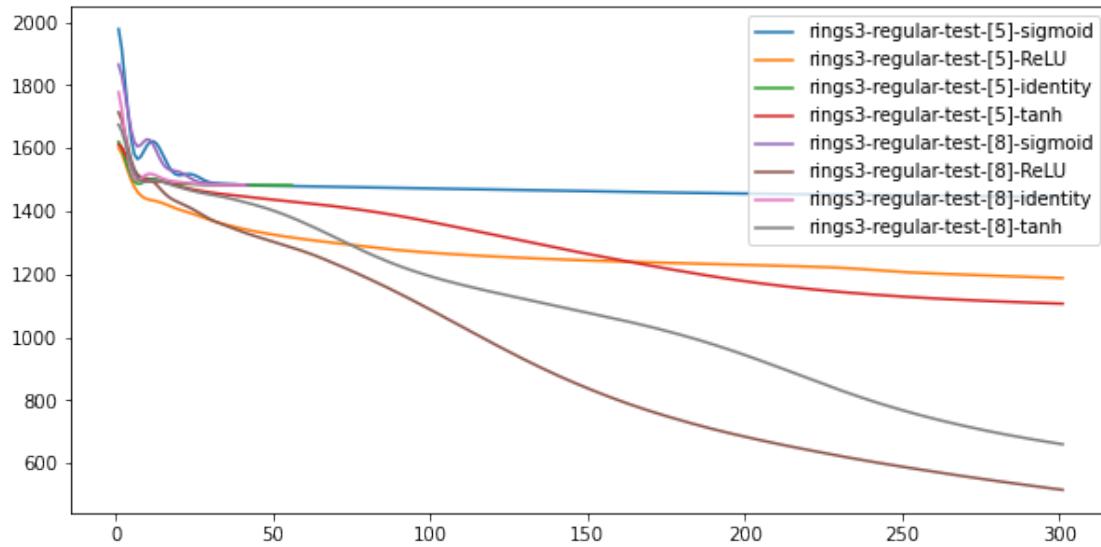
19.12 Wykres błędów rings5-regular 3 warstwy

[1169]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb44602b0>

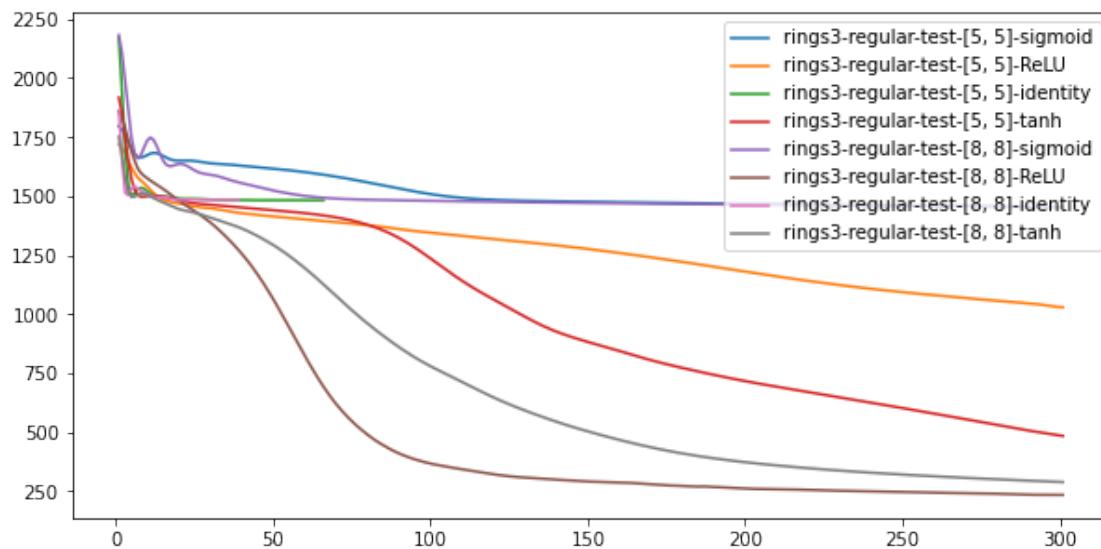
19.13 Wykres błędów rings3-regular 1 warstwa

[1170]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb452ea58>

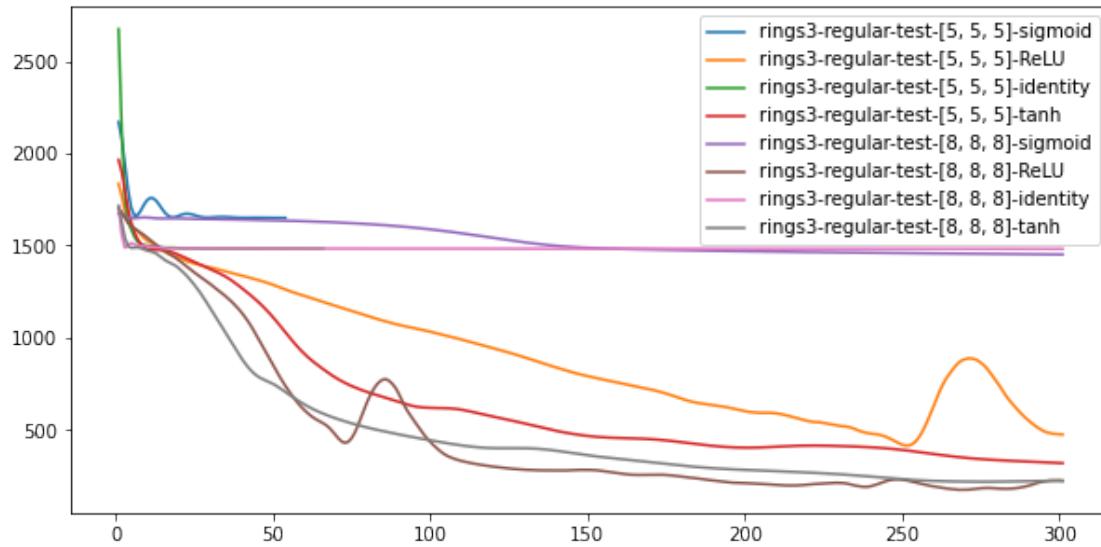
19.14 Wykres błędów rings3-regular 2 warstwy

[1171]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb452ebe0>

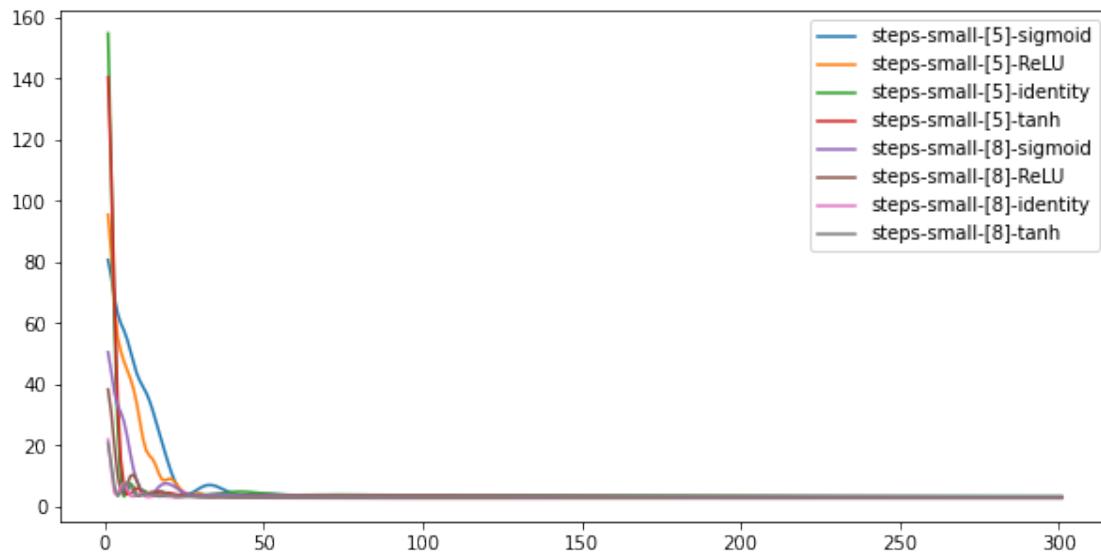
19.15 Wykres błędów rings3-regular 3 warstwy

[1172]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb42a7ef0>

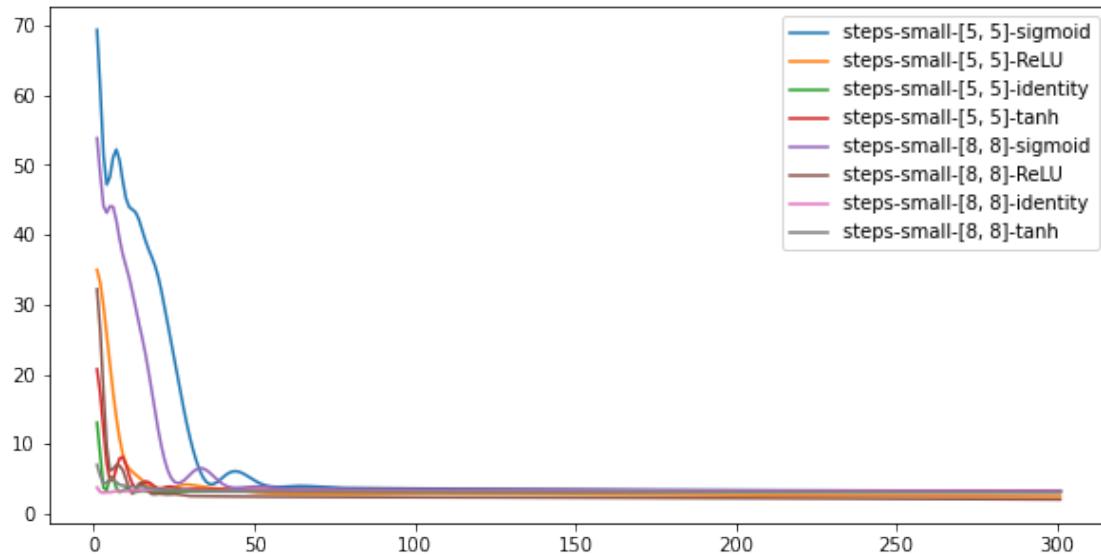
19.16 Wykres błędów steps-small 1 warstwa

[1173]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb421c4e0>

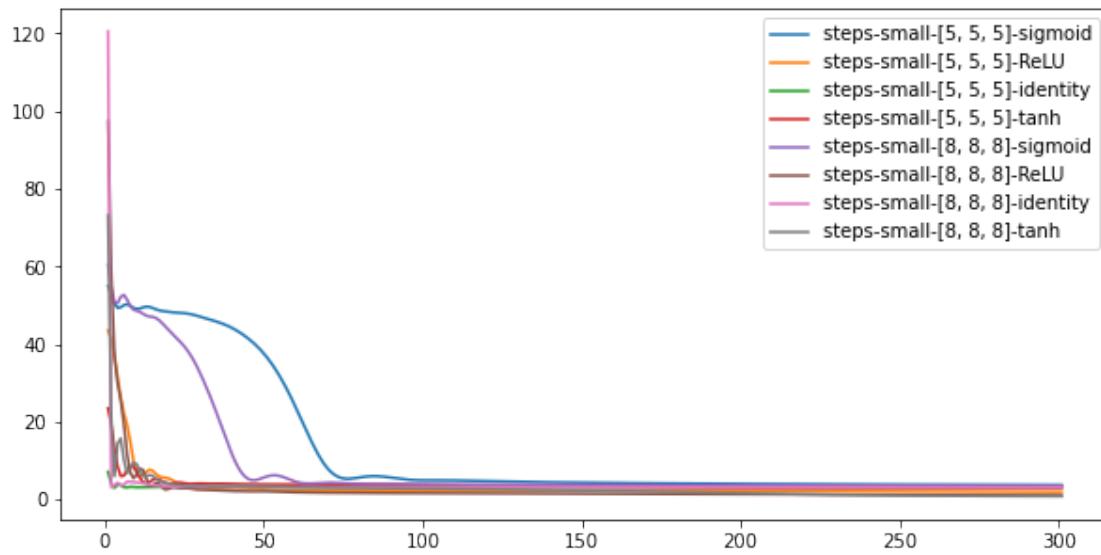
19.17 Wykres błędów steps-small 2 warstwy

[1174]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb428f1d0>

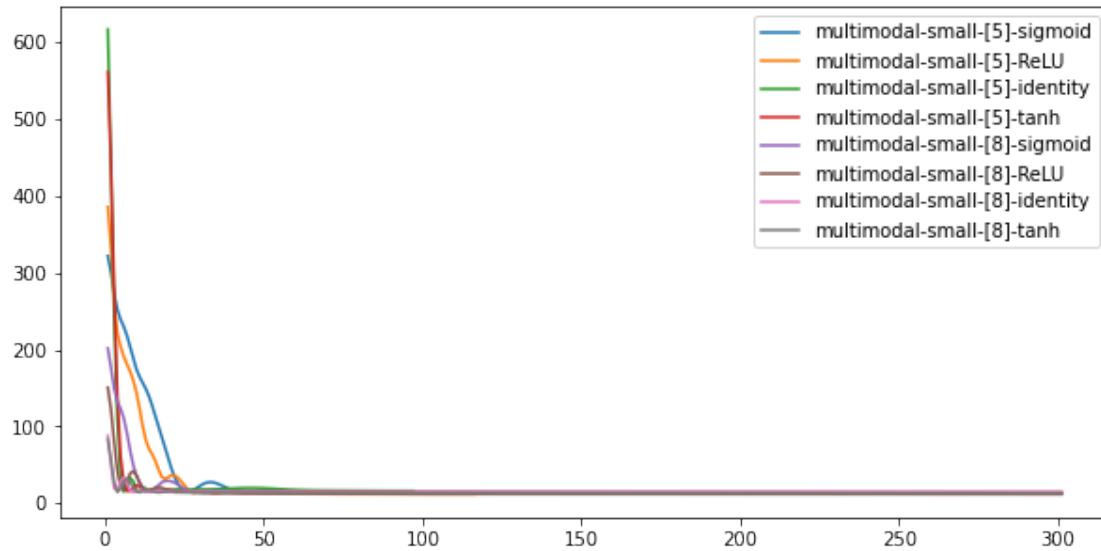
19.18 Wykres błędów steps-small 3 warstwy

[1175]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb4088d68>

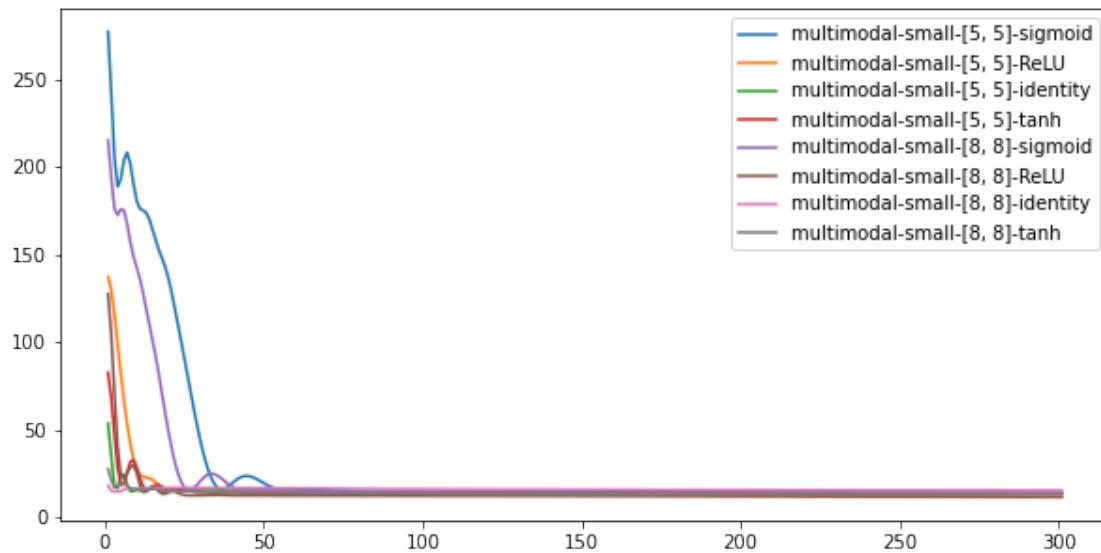
19.19 Wykres błędów multimodal-small 1 warstwa

[1176]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb40260f0>

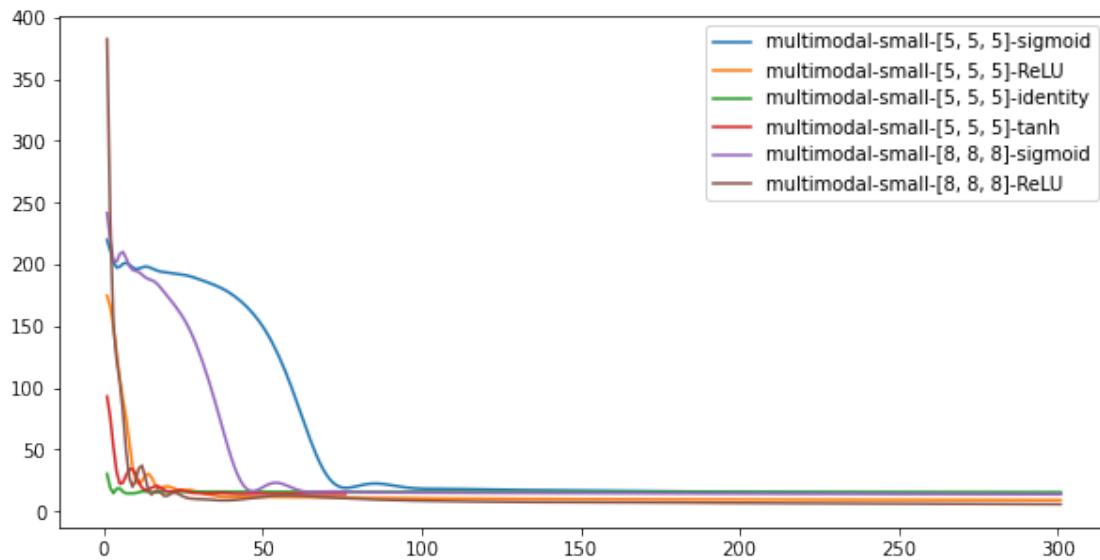
19.20 Wykres błędów multimodal-small 2 warstwy

[1177]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb407dac8>

19.21 Wykres błędów multimodal-small 3 warstwy

[1178]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb3edf390>

20 Podsumowanie

Widzimy że ReLU może zachowywać się niestabilnie, to znaczy że może mieć okresowo wzrosty błędu, zaś tanh jest stabilniejszy i daje podobne rezultaty

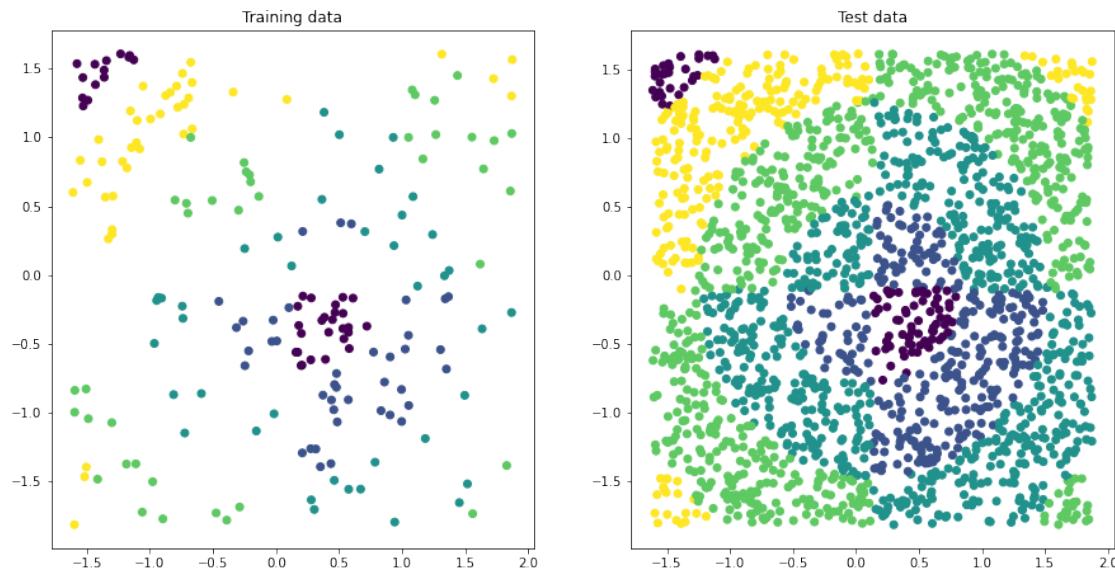
21 Eksperyment 6 regularyzacja i walidacja

Sprawdzamy jak działa mechanizm regularyzacji i walidacji. Za zbiór walidacyjny będziemy brać zbiór testowy. Walidacja będzie działać w ten sposób że jak k razy pod rząd pogorszy się na walidacyjnym to zaprzestajemy dalszej nauki. Regularyzacja jest L1 i L2 z alpha (współczynnikiem regularyzacji) równym 0.01. Funkcją aktywacji będzie tanh, architekturą [8,8], beta=0.9 i 10% batch. Badane k jest od 0 do 4 z pominięciem 1.

22 Hipoteza: regularyzacja pogorszy wyniki, ale zmniejszy wagę w sieci

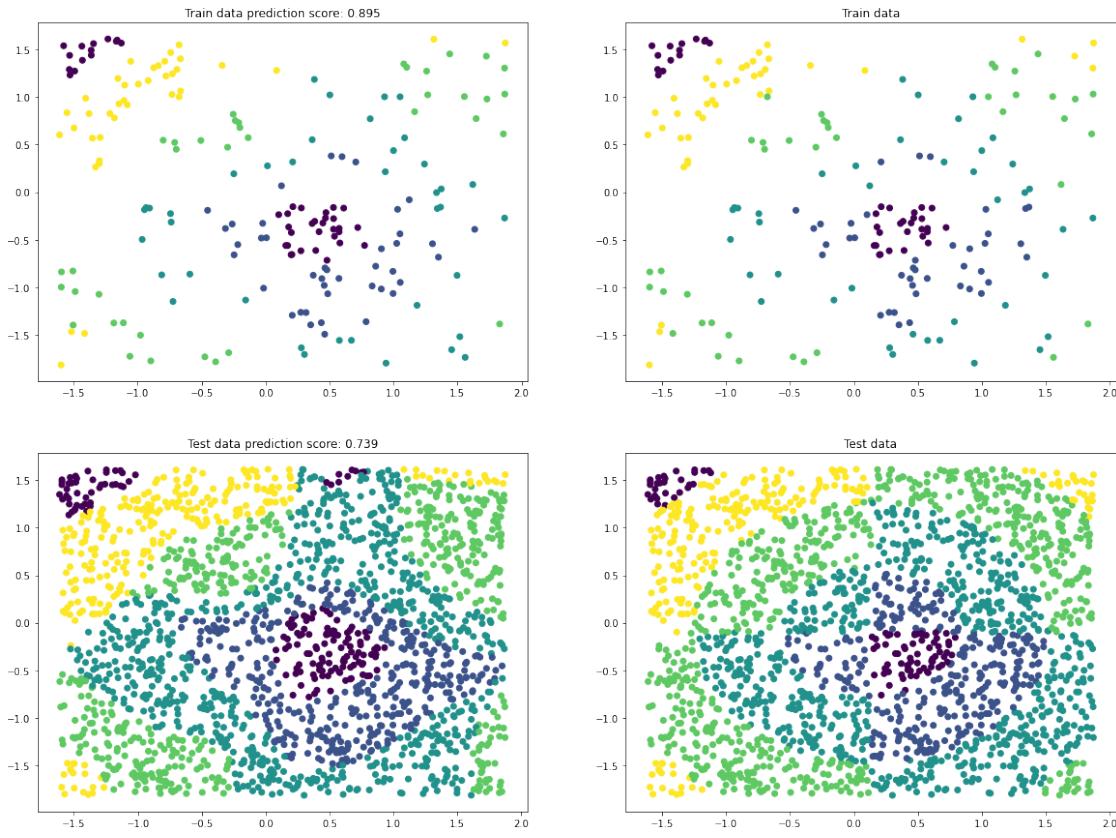
23 rings5-sparse

[1181]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]

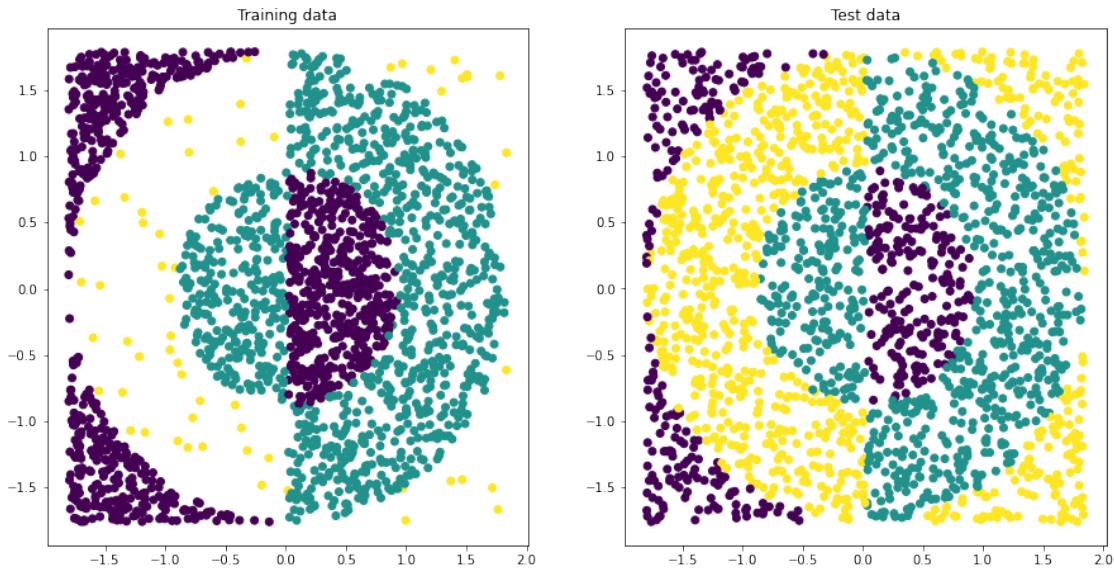
23.1 Najlepszy model

[1183]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]

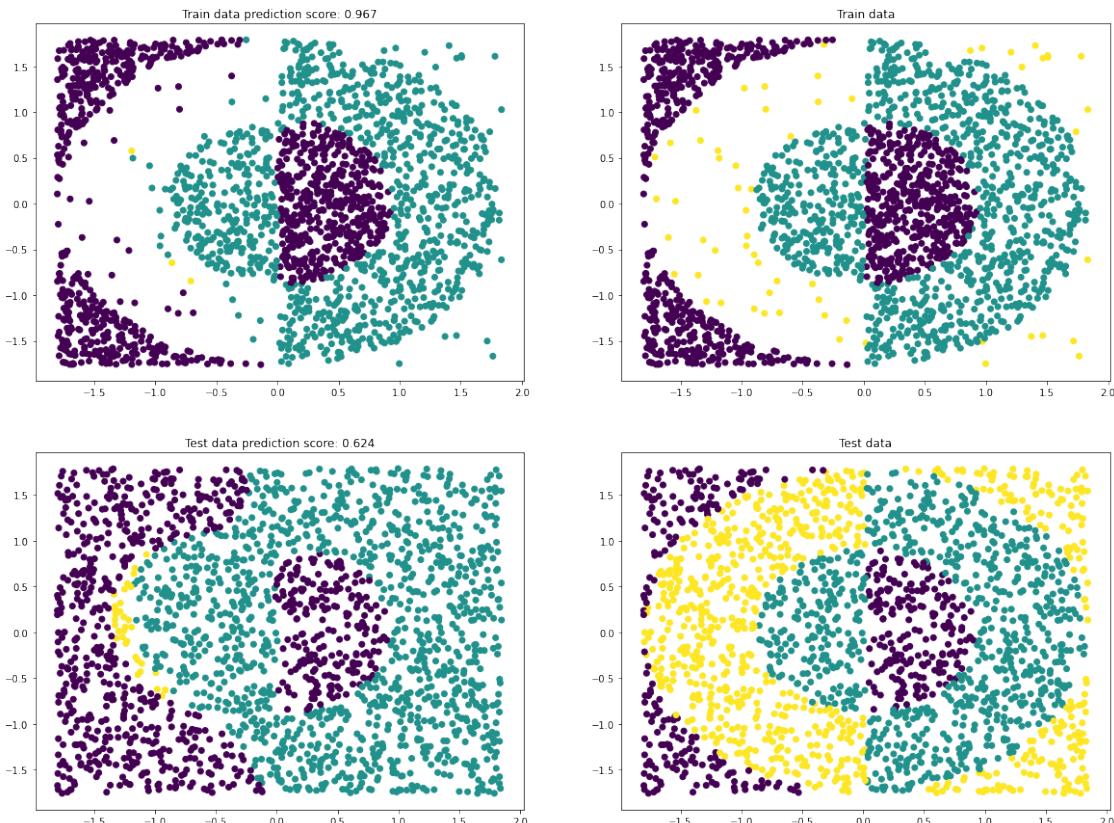
24 rings3-balance

```
[1186]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]
```


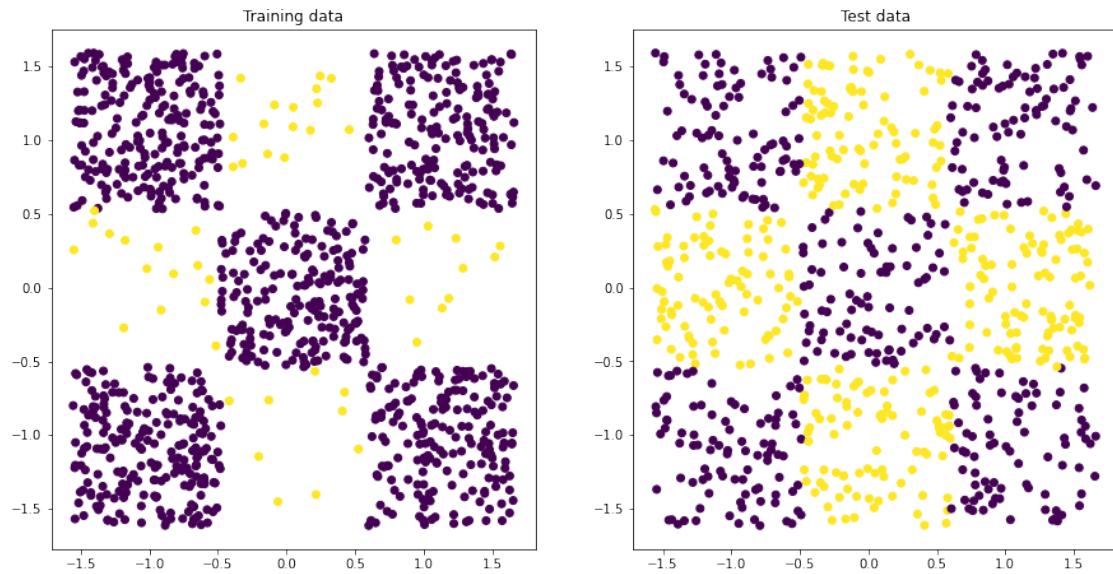
24.1 Najlepszy model

```
[1188]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]
```


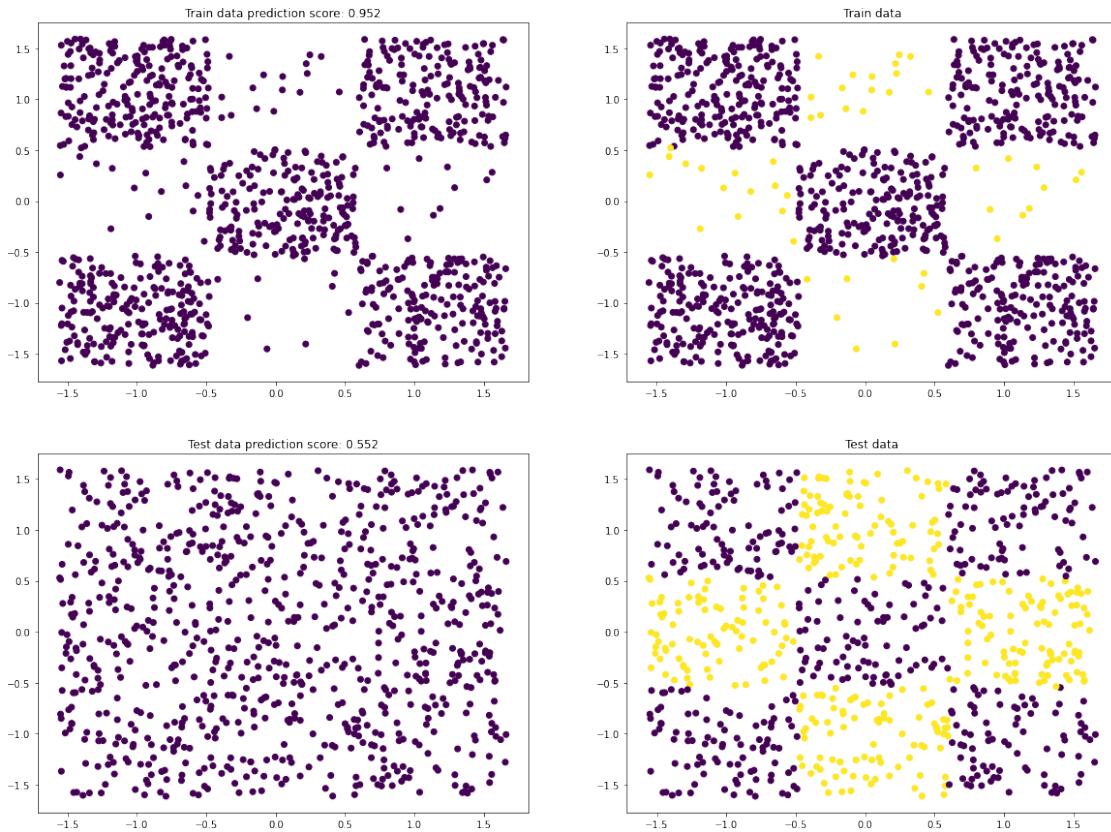
25 xor3-balance

```
[1191]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]
```


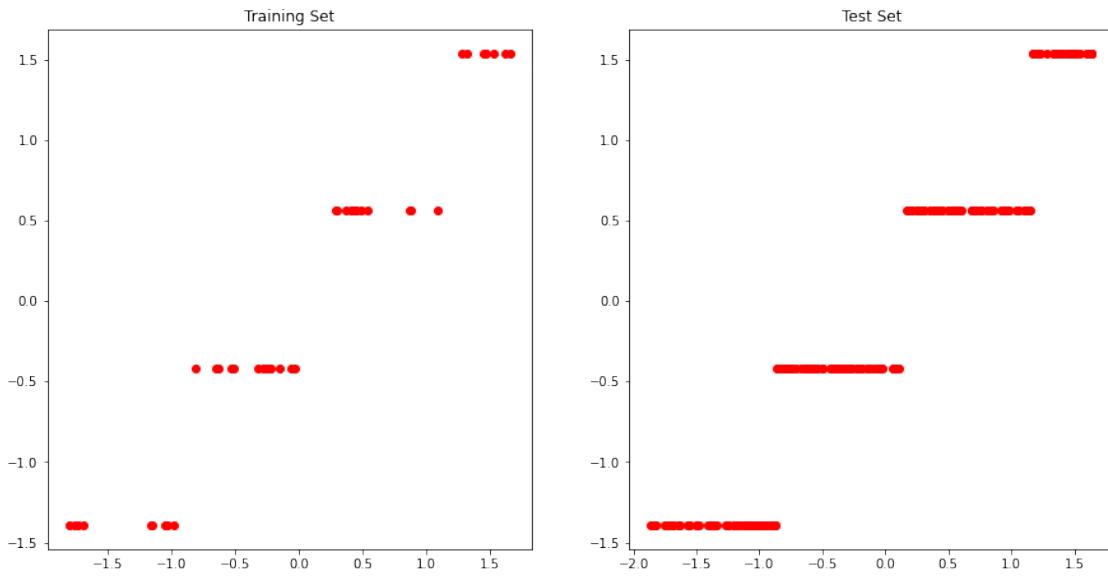
25.1 Najlepszy model

```
[1193]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data')]
```

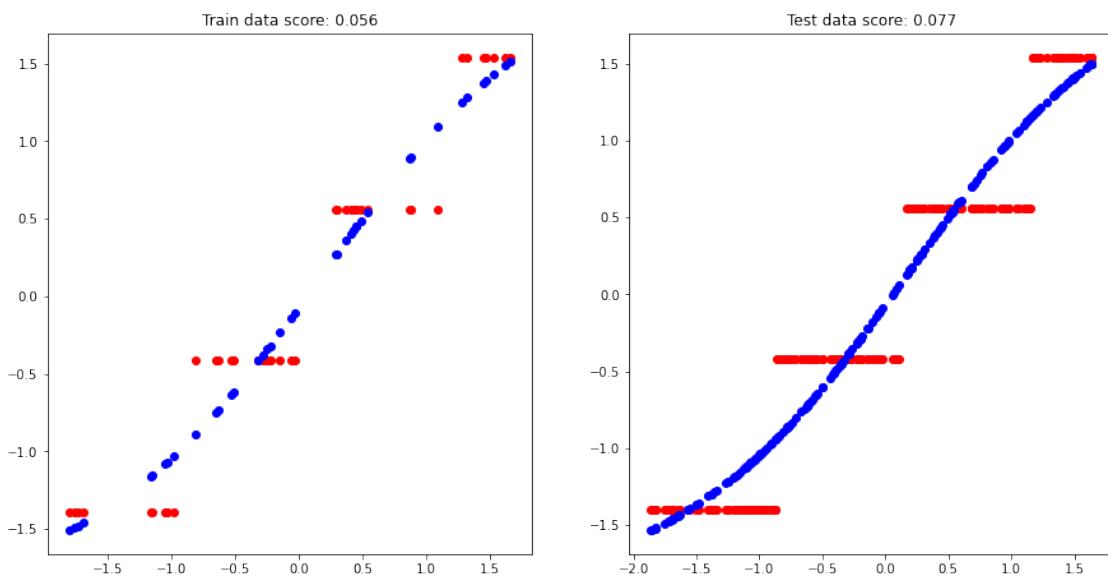

26 multimodal-sparse

```
[1196]: [Text(0.5, 1.0, 'Test Set')]
```


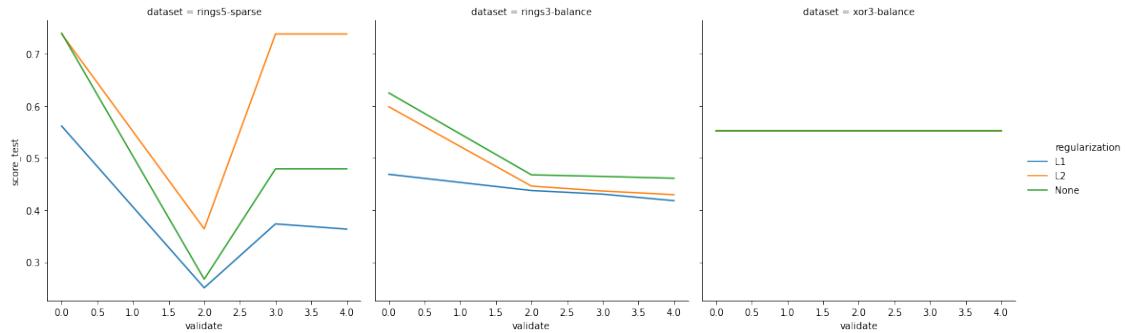
[1198]: [Text(0.5, 1.0, 'Test data score: 0.077')]

26.1 Wyniki w zależności od walidacji i regularyzacji

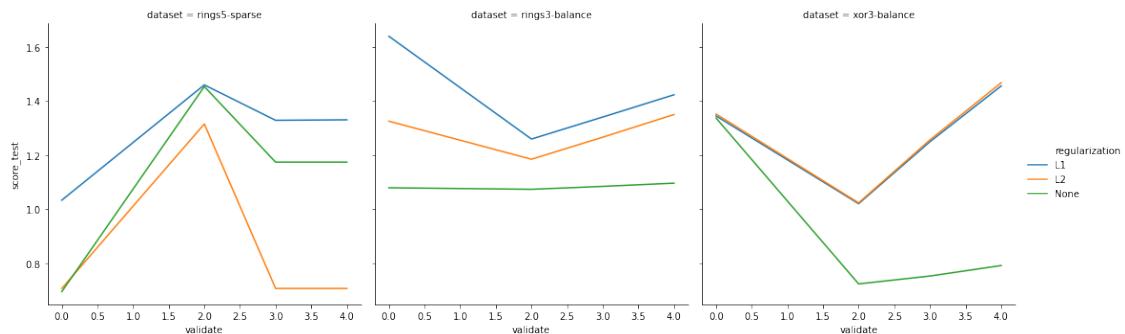
26.2 Accuracy

[1203]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb36432b0>

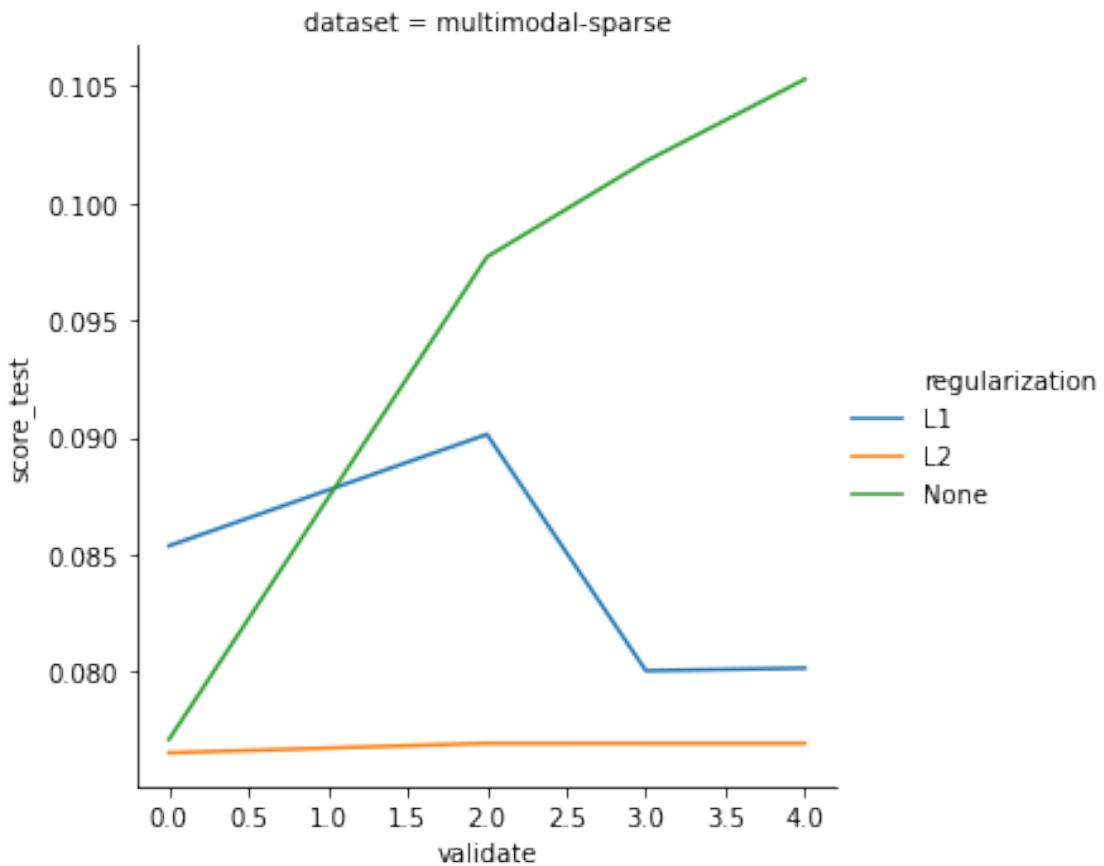
26.3 Entropy

[1204]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb3c5cf28>

26.4 MSE

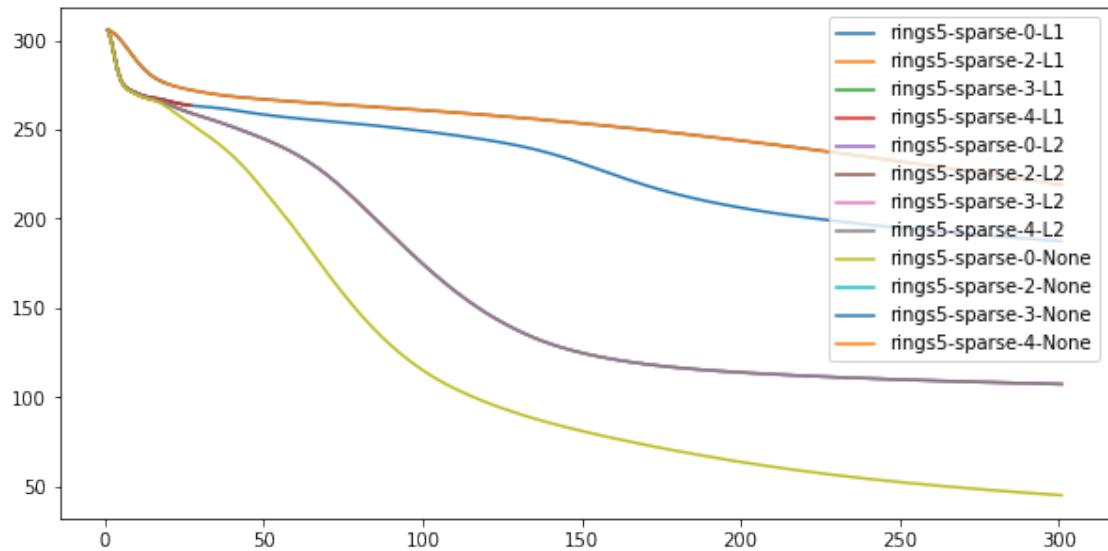
[1205]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb331fe10>

Zbyt szybkie zatrzymywanie znacząco pogarsza wynik. Zaś czasami L2 polepszała wynik, a raz pogarszała.

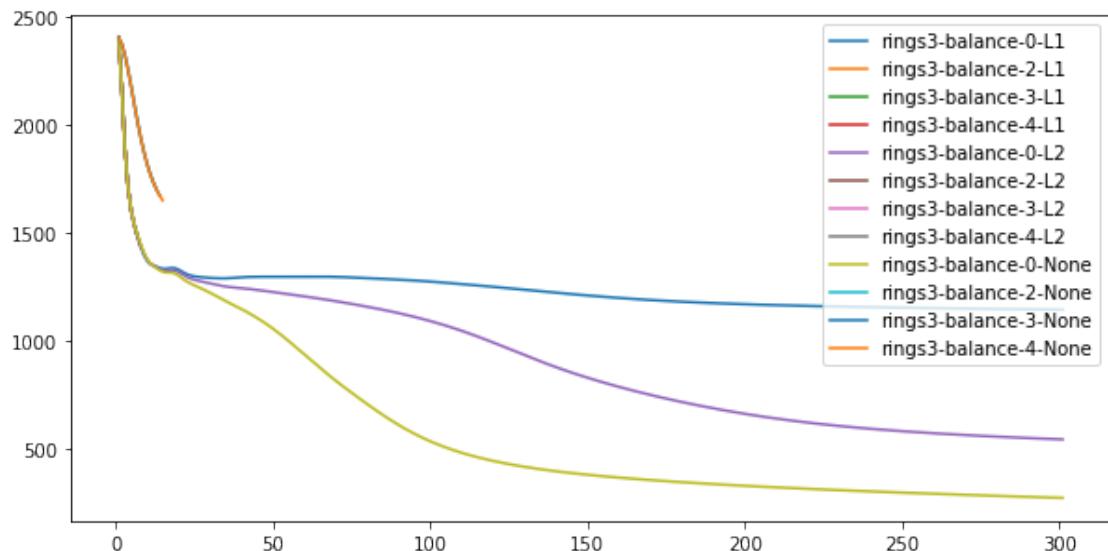
26.5 Wykres błędów ring5-sparse

[1207]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb32422b0>

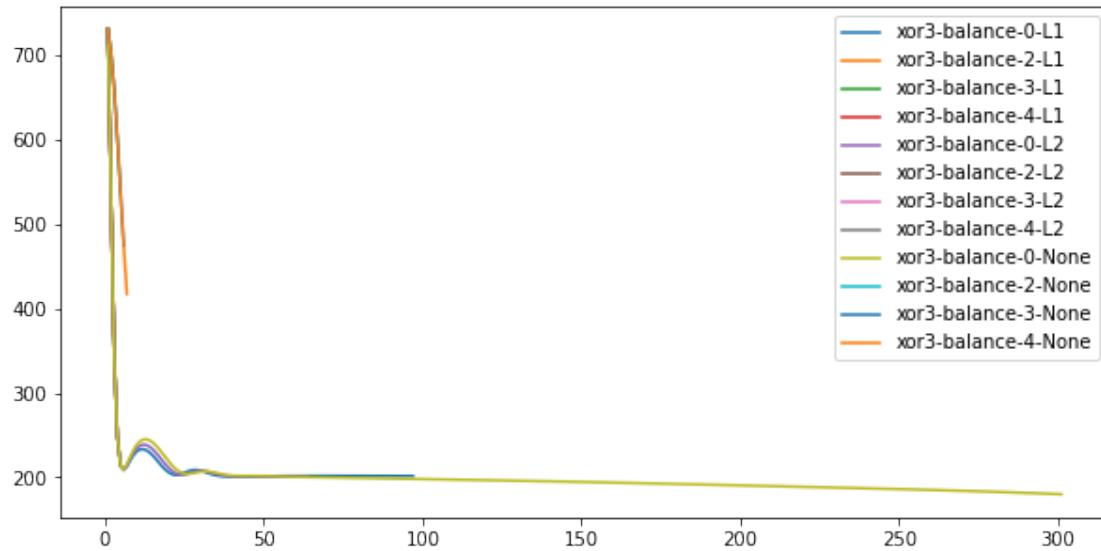
26.6 Wykres błędów ring3-balance

[1208]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb31f27f0>

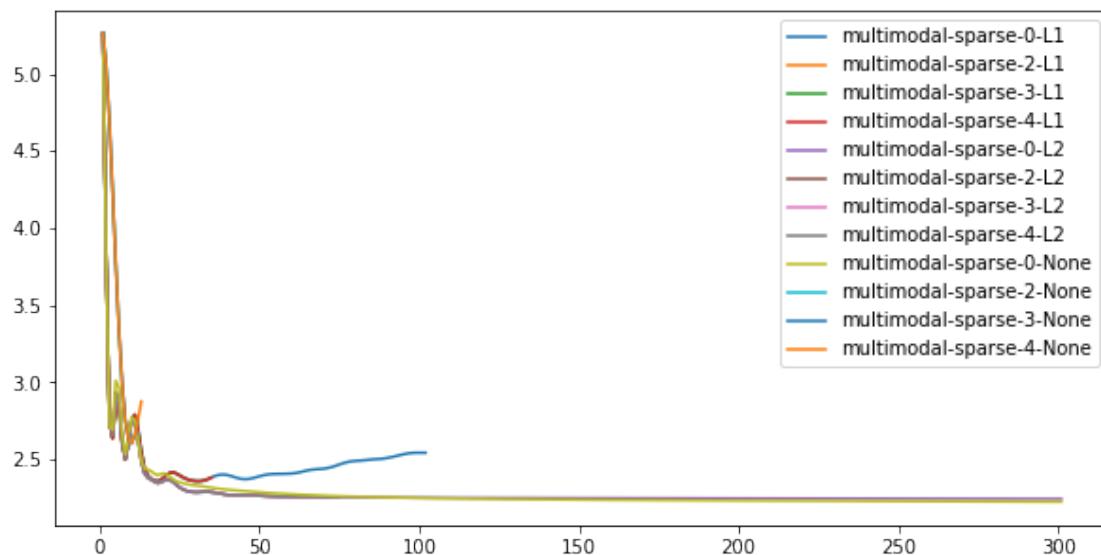
26.7 Wykres błędów xor3-balance

[1209]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb312b2e8>

26.8 Wykres błędów multimodal-sparse

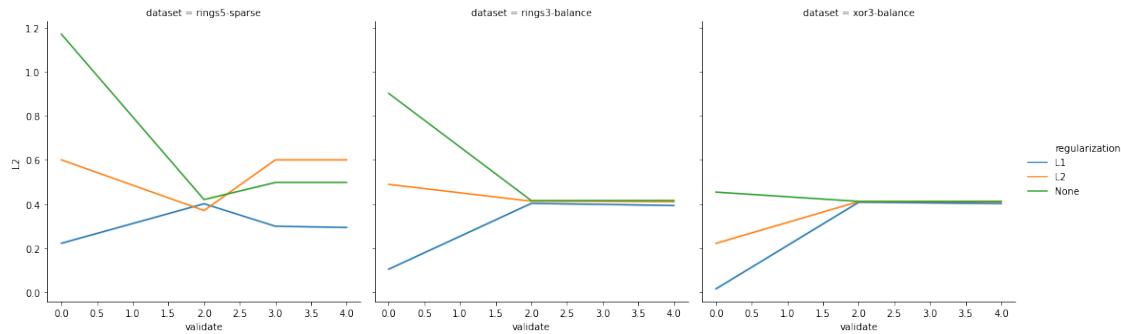
[1210]: <matplotlib.legend.Legend at 0x7f9eb31d2940>

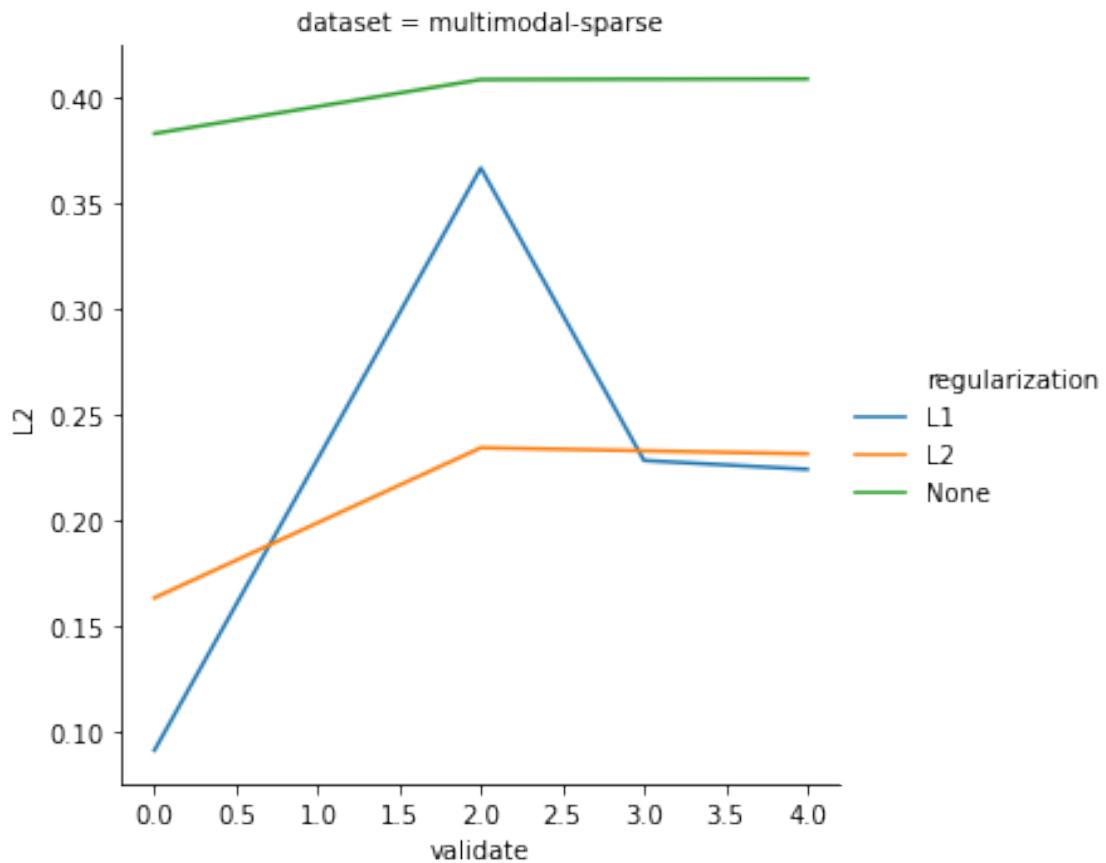
Bez regularyzacji szybciej zbiega

26.9 Wykres L2 od regularyzacji i validacji

[1211]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb327d828>

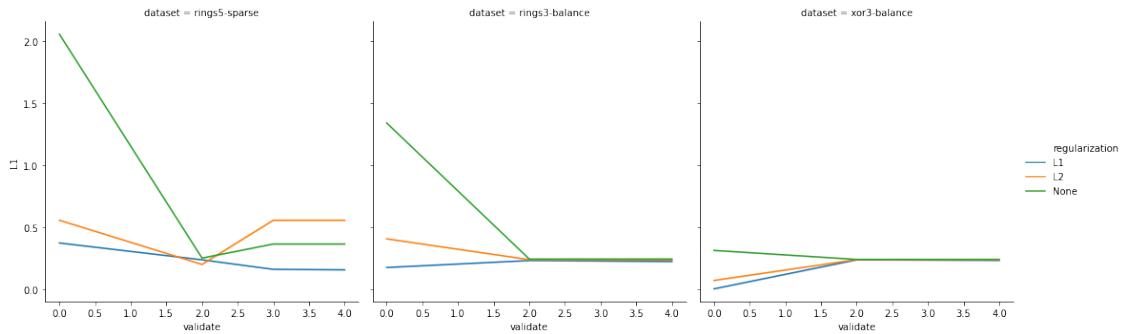

[1212]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb30b3be0>

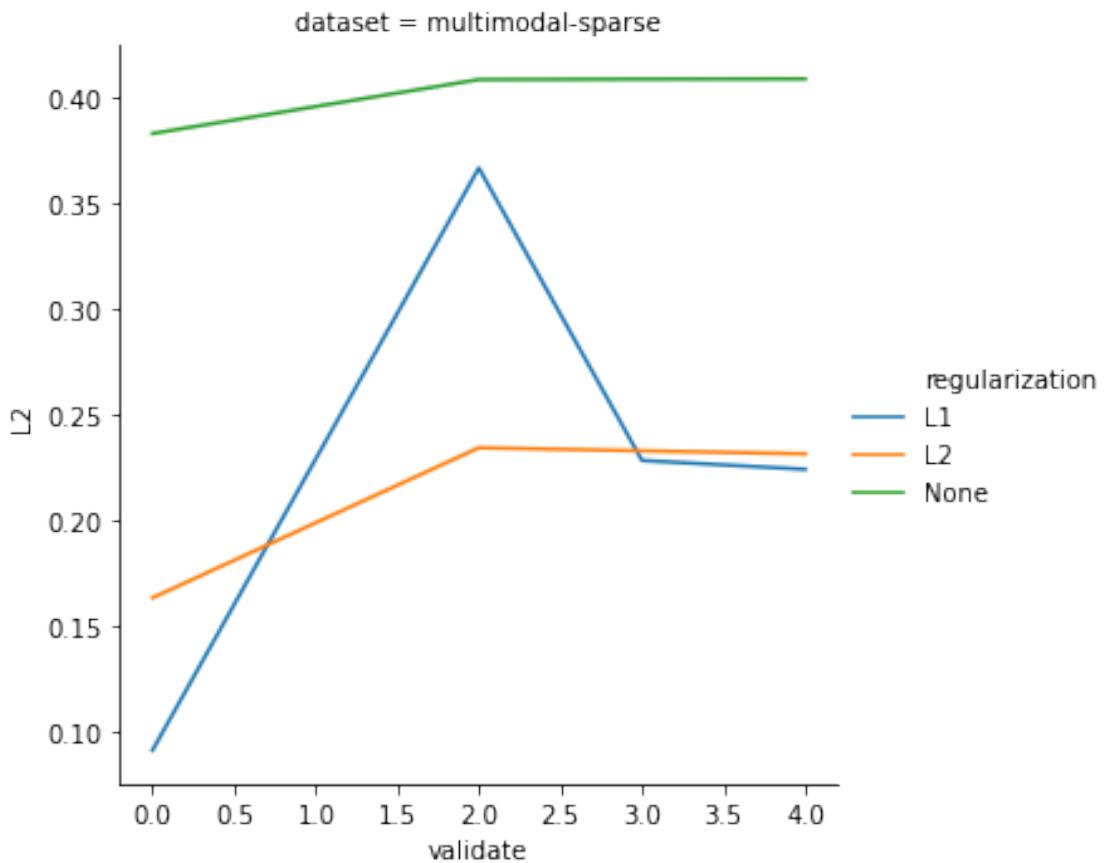

26.10 Wykres L1 od regularyzacji i validacji

[1213]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb2ec6470>

[1214]: <seaborn.axisgrid.FacetGrid at 0x7f9eb2c59f98>

27 Podsumowanie

Regularyzacja działa w sensie zmniejsza wagi, przy czym L1 regularyzacja przy tej samej alphie bardziej L2 regularyzuje niż nawet L2.